

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

PIERWSZY DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 28 MARCA 2017 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA EGZAMINU zadanie z zakresu prawa karnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa karnego zawarte jest na 40 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

INFORMACJA DLA ZDAJĄCEGO

- I.** Po zapoznaniu się z aktami sprawy proszę przygotować apelację, jako adwokat Sylwia Lewandowska - obrońca oskarżonego Adama Leśniaka, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do wniesienia apelacji, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.
- II.** Należy przyjąć, że:
- 1) we wszystkich pismach procesowych oraz protokołach, wyrokach i uzasadnieniu wyroku oraz innych dokumentach znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób;
 - 2) w protokołach przesłuchania świadków i podejrzanego podano serię i numer dowodu osobistego przesłuchiowanych osób oraz ich PESEL; wskazano też organ, który wydał dowód osobisty;
 - 3) w aktach znajduje się informacja z Krajowego Rejestru Karnego, z której wynika, że oskarżony Adam Leśniak był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 15 maja 2015 roku, sygn. akt II K 32/15, a dane zawarte w tej informacji są zgodne z treścią odpisu tego wyroku, który znajduje się w aktach;
 - 4) pokrzywdzeni oraz Adam Leśniak zostali pouczeni w sposób właściwy, zgodny z przepisami, o swoich uprawnieniach oraz obowiązkach;
 - 5) dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy świadków nie zostały zamieszczone w protokołach ich przesłuchania i protokole rozprawy; dane te zamieszczono w załącznikach do protokołów (art. 148a § 1 k.p.k.) i znajdują się one w odrębnym załączniku adresowym – załączonym do akt sprawy wyłącznie do wiadomości organu prowadzącego postępowanie;
 - 6) w aktach znajduje się poświadczona przez organ ewidencyjny kopia wniosku o wpis do CEIDG z informacją o zawieszeniu z dniem 25 września 2015 roku jednoosobowej działalności gospodarczej w zakresie: elektryka, prowadzonej przez Adama Leśniaka;
 - 7) w aktach znajduje się odpis prawomocnej decyzji właściwego organu Powiatowego Urzędu Pracy w Łowiczu, zgodnie z którą Adam Leśniak w dniu 2 października 2015 roku został zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako bezrobotny bez prawa do zasiłku;
 - 8) w aktach znajduje się oryginał wypisu z ZOZ w Łowiczu, Oddział Chirurgiczny, z którego wynika, iż Adam Leśniak przebywał w tamtejszej placówce szpitalnej w okresie od 2 do 16 listopada 2015 roku, natomiast zgodnie z wpisem w rubryce zaleceń leczenia pooperacyjnego lekarz prowadzący zaznaczył, że w ciągu 2 tygodni od opuszczenia szpitala pacjent powinien leżeć;
 - 9) w aktach znajduje się oryginał zaświadczenia wydanego przez właściwy organ potwierdzającego udział Adama Leśniaka w szkoleniu organizowanym przez PUP w Łowiczu *Kierowca wózków jezdniowych podnośnikowych kat. II WJO z wyłączeniem specjalizowanych* odbytym w dniach 4 – 25 stycznia 2016 roku, zakończonym egzaminem przed odpowiednim organem; w aktach znajduje się również oryginał certyfikatu poświadczający zdanie przez Adama Leśniaka powyższego egzaminu na kierowcę wózków widłowych;

- 10) w aktach znajduje się oryginał umowy o pracę, z której wynika, iż 29 lutego 2016 roku Adam Leśniak zawarł z przedstawicielem supermarketu „Motylek” sp. z o.o. z siedzibą w Łowiczu umowę o pracę na czas określony na stanowisku magazyniera z wynagrodzeniem 2500 zł brutto płatnym z dołu do 28 dnia każdego miesiąca. Oskarżony miał przystąpić do wykonywania obowiązków pracowniczych od dnia 1 marca 2016 roku;
- 11) w aktach znajduje się oryginał potwierdzenia przelewu na kwotę 600 zł, dokonanego na konto Michała Leśniaka w dniu 28 marca 2016 roku przez Adama Leśniaka – tytuł przelewu: alimenty za kwiecień 2016 roku;
- 12) w aktach znajduje się oryginał umowy najmu lokalu mieszkalnego przy ulicy Abramowskiego 6 m. 5 w Łowiczu zawartej przez Adama Leśniaka na okres roku począwszy od 1 czerwca 2015 roku, zgodnie z którą czynsz najmu wraz z opłatami za media wynosi 1000 zł miesięcznie;
- 13) w aktach sprawy znajduje się informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną, z której wynika, że Adam Leśniak nie posiada żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec niego postępowań podatkowych;
- 14) Adam Leśniak został zaznajomiony z aktami postępowania przygotowawczego;
- 15) w stosownym terminie wydano postanowienie o zamknięciu dochodzenia.

- III.** Sporządzając apelację lub opinię, należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem osoby, która – zgodnie z treścią zadania – powinna złożyć podpis pod tym pismem.
- IV.** W przypadku sporządzenia apelacji należy przyjąć, że sądem odwoławczym jest Sąd Okręgowy w Łodzi, Wydział V Karny Odwoławczy, Plac Dąbrowskiego 5, 90-921 Łódź.
- V.** Data rozwiązania zadania winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Łowicz, dnia 18 kwietnia 2016 roku, godz. 9.15

Agnieszka Leśniak
(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k.

Prowadzący czynność: Marcin Grabowski – młodszy aspirant Komendy Powiatowej Policji w Łowiczu

Protokolant: protokołowano osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. przesłuchiwał niżej wymienioną w charakterze świadka. Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Agnieszka Leśniak
(podpis świadka)

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Agnieszka Leśniak**;

Imiona rodziców – Adam, Natalia;

Data i miejsce urodzenia – 1 czerwca 1990 r., Łowicz;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – kosmetyczka;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karana;

Stosunek do stron – córka Adama Leśniaka.

Zostałam uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje: Jestem córką Adama i Natalii Leśniak, a siostrą Michała Leśniaka. Chciałabym zgłosić, że mój ojciec przestał płacić alimenty na rzecz mojego brata Michała Leśniaka. Brat ma obecnie 19 lat i mieszka razem ze mną oraz z mamą. Ojciec wyprowadził się z domu po rozwodzie rodziców w styczniu 2015 roku. Ojciec nie płacił alimentów od października 2015 roku. W tym czasie to my z mamą musiałyśmy utrzymywać brata. Mama pracuje w sklepie, a ja w salonie kosmetycznym i zarabiam ledwie 1850 zł brutto miesięcznie. Michał Leśniak jest obecnie uczniem ostatniej klasy liceum ogólnokształcącego i przygotowuje się do matury. W związku z tym ponosimy z mamą nie tylko bieżące koszty jego wyżywienia czy zakupu ubrania, ale także koszty jego korepetycji z matematyki i fizyki

w kwocie 300 zł miesięcznie. Kiedy tata przestał płacić alimenty, umówiliśmy się z mamą, że ja będę opłacać te korepetycje i kupię bratu podręczniki na nowy semestr. Łącznie zakup książek wyniósł mnie około 300 zł. Wcześniej korepetycje i książki dla brata były opłacane z alimentów, które ojciec wpłacał na konto mamy. Pozostała część alimentów była chyba przeznaczana na wyżywienie dla brata. Mama natomiast opłaca wszystkie koszty związane z utrzymaniem domu, w którym mieszkamy, takie jak ogrzewanie, media czy podatki. Ponadto, mama obecnie płaci za ubrania Michała, a także w całości za nasze wyżywienie. Dokładałam mamie około 350 zł miesięcznie do budżetu domowego.

W okresie, kiedy ojciec przestał płacić alimenty było nam bardzo ciężko. Miałśmy wiele wydatków, trzeba było kupić węgiel do ogrzewania na okres zimowy, a także ubrania zimowe dla brata, gdyż ostatnio przytył i wyrósł z zeszlórocznych. Ponadto, tuż przed Świątami Bożego Narodzenia zepsuła nam się pralka i trzeba szybko było kupować nową, a mama miała stłuczkę samochodową, co również wiązało się z ponoszeniem kolejnych kosztów. Z trudnością wiązałyśmy z mamą koniec z końcem i musiałyśmy zrezygnować z wielu osobistych wydatków.

W mojej ocenie, ojciec w ogóle nie poczuwa się do obowiązku alimentacyjnego wobec Michała i przestał dokonywać wpłat na jego rzecz, żeby utrudnić nam życie. Kilkukrotnie byłam u niego i prosiłam go, żeby znowu zaczął nam pomagać, bo bez alimentów jest nam trudno się utrzymać. Powtarzałam mu, że nie będziemy miały jak opłacić korepetycji dla Michała i może on wówczas nie zdać matury, co zaprzepaści jego szanse na studia. Ojciec powiedział, że nic go to nie interesuje, że już za długo na niego płacił. Dodał też, że on nie ma wyższego wykształcenia, więc jego syn też nie musi mieć i może od razu iść do pracy. Tata twierdził też, że skoro brat „trzyma” ze mną i z matką, a nie z nim, to my go powinniśmy utrzymywać i od niego Michał nie dostanie już ani złotówki. W okresie od października 2015 roku byłam u ojca 3 razy: pod koniec listopada, w grudniu w drugi dzień Świąt oraz 6 stycznia i za każdym razem powtarzał mi to samo. W grudniu to mi nawet powiedział, że nikt go nie zmusi do pracy i teraz będzie wydawał pieniądze tylko na swoje zachcianki.

Stwierdził też, że mu nie udowodnimy, że jest zdolny do pracy, bo ostatnio chorował, a zresztą w jego wieku to ciężko znaleźć jakiekolwiek zatrudnienie. Według mnie ojciec, mimo że nie płacił alimentów, to miał pieniądze. Podejrzewam, że z jakiejś pracy na czarno, albo z oszczędności. Uważam tak, gdyż za każdym razem, gdy u niego byłam, widziałam w mieszkaniu nowe sprzęty. Raz to był nowy telewizor, potem najnowszy iPad, a w styczniu chwalił mi się, że kupił nową zmywarkę, bo już mu się nie chciało zmywać. Ponadto, tata cały czas pije i wydaje bardzo dużo pieniędzy na alkohol, w mieszkaniu widziałam pełno pustych butelek. Wielokrotnie słyszałam też od znajomych, że widzieli mojego ojca pod sklepem monopolowym, gdzie spożywał alkohol.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Czynność zakończono w dniu 18 kwietnia 2016 r. o godz. 9.55.

Agnieszka Leśniak
(podpis świadka)

Marcin Grabowski
(podpis przesłuchującego)

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY ZAWIADAMIAJĄCEJ;
PRZYJĘCIA WNIOSKU O ŚCIGANIE**

Łowicz, dnia 18 kwietnia 2016 roku, godz. 14.15

Michał Leśniak

(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k.

Prowadzący czynność: Joanna Szymańska – sierżant sztabowy Komendy Powiatowej Policji w Łowiczu

Protokolant: protokolowano osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. przyjął ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchiwał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Michał Leśniak
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Michał Leśniak**;

Imiona rodziców – Adam, Natalia;

Data i miejsce urodzenia – 1 stycznia 1997 r., Łowicz;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – uczeń;

Wykształcenie – gimnazjalne;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – syn Adama Leśniaka.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza, że chce zeznawać: Zostałem uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje: Chciałbym zgłosić, iż mój ojciec Adam Leśniak w okresie od października 2015 roku do marca 2016 roku nie płacił na moją rzecz alimentów w wysokości po 600 zł miesięcznie. Moi rodzice Adam i Natalia Leśniak są po rozwodzie. Rozwiedli się na początku 2015 roku albo pod koniec 2014 roku. W wyroku rozwodowym mój tata został zobowiązany do płacenia na moją rzecz alimentów

w kwocie 600 zł miesięcznie. Początkowo ojciec wpłacał regularnie powyższą kwotę na konto mamy, ale w październiku ubiegłego roku przestał dokonywać wpłat. Nie wiem dlaczego tata przestał płacić. Tata niestety pozostaje w konflikcie z moją mamą, tj. Natalią Leśniak oraz moją siostrą Agnieszką Leśniak i pewnie dlatego nie wpłacał alimentów, chociaż w Święta mnie zapewniał, że to nie jego wina. Parę dni temu ojciec wpłacił na moje konto bieżącą kwotę alimentów za kwiecień. Tych zaległych alimentów ojciec nie zapłacił. Mama i siostra powiedziały mi żebym zgłosił wszystko na Policję, bo inaczej ojciec znowu przestanie płacić. Siostra już była wcześniej złożyć zawiadomienie, ale pouczono ją, że ja muszę sam przyjść i złożyć wniosek o ściganie, więc przyszedłem teraz z mamą. Ja też się obawiam, że tata przestanie płacić, a przecież niedługo matura i potem mam nadzieję studia. W ogóle odkąd tata zaczął pić, to wszystko zmieniło się na gorsze. Przed rozводом dużo się z mamą kłócili, tata bywał agresywny. Kiedyś, gdy przyszła ciocia, tj. Marta Kowalska, siostra mojej mamy i chciała rodziców uspokoić, to ojciec tak się zdenerwował, że zaczął na nią krzyczeć, że ją zabije. Bardzo się wtedy wszyscy przestraszyliśmy. Do chwili obecnej mieszkam z mamą i siostrą Agnieszką Leśniak, tata z nami nie mieszka od rozvodu. Jestem teraz w klasie maturalnej. W okresie, kiedy ojciec nie płacił alimentów, wszystkie wydatki związane z moim utrzymaniem pokrywały mama i siostra, gdyż obie pracują. Wydatki te obejmują wyżywienie, ubranie, korepetycje przygotowujące do matury, podręczniki do liceum, a także wydatki na drobne rozrywki, na przykład wyjścia do kina. Nie wiem, ile dokładnie kosztuje moje utrzymanie. W związku z tym, że tata nie wpłacał alimentów, mama zmniejszyła mi kieszonkowe. Tata, kiedy nie płacił alimentów, jedynie raz na Boże Narodzenie dał mi 300 zł jako prezent.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Uważam, że na moją szkodę ojciec popełnił przestępstwo niealimentacji. Chciałbym, żeby odpowiedział za to, co zrobił. Żądam ścigania i ukarania mojego ojca Adama Leśniaka jako sprawcę tego przestępstwa.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Czynność zakończono w dniu 18 kwietnia 2016 r. o godz. 14.50.

Michał Leśniak
(podpis świadka)

Joanna Szymańska
(podpis przesłuchującego)

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Łowicz, dnia 18 kwietnia 2016 roku, godz. 14.55

Natalia Leśniak
(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k.

Prowadzący czynność: Joanna Szymańska – sierżant sztabowy Komendy Powiatowej Policji w Łowiczu

Protokolant: protokolowano osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. przyjął ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Natalia Leśniak
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Natalia Leśniak z domu Kowalska;**

Imiona rodziców – Zdzisław, Anna;

Data i miejsce urodzenia – 15 marca 1963 r., Łowicz;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – kierownik sklepu;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karana;

Stosunek do stron – była żona Adama Leśniaka.

Uprzedzona o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza, że chce zeznawać: Zostałam uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje: Adam Leśniak to mój były mąż. Pozostawaliśmy małżeństwem od 10 września 1988 roku do 14 listopada 2014 roku. Po zawarciu związku małżeńskiego zamieszkaliśmy w domu, który odziedziczyłam po rodzicach. Dnia 14 listopada 2014 roku sąd orzekł rozwód i zasądził od męża alimenty na syna Michała w kwocie 600 zł, których Adam Leśniak ostatnio nie płacił. Zanim się rozwiedliśmy mąż bardzo się nade mną znęcał. Zaczęło się od tego, że Adam Leśniak zaczął nadużywać alkoholu. Już wcześniej dużo pił, ale od początku stycznia 2014 roku co drugi dzień, a potem już codziennie wracał do

domu po pracy pod wpływem alkoholu. Bardzo mnie to denerwowało, a kiedy zwracałam mężowi uwagę na niestosowność jego zachowania, on najczęściej mnie ignorował. Wówczas zaczynałam na niego krzyczeć, że jest draniem, czasem go szarpałam, a on wyzywał mnie od „debilek”, „czarownic”, „żmij”, „psychopatek”, „szmat”, używał też gorszych obelg. Zaczynaliśmy się wtedy szarpać i popychać, raz mąż tak mnie popchnął, że upadłam na wersalkę. Kiedy ja go odpychałam, wykręcał mi ręce, kilkukrotnie uderzył mnie również otwartą ręką w twarz. Podczas takich awantur Adam Leśniak potrafił niszczyć sprzęty gospodarstwa domowego, np.: tłukł talerze albo rzucał garnkami. Do takich awantur dochodziło przynajmniej 2 razy w tygodniu, a od kiedy złożyłam pozew rozwodowy, tj. w kwietniu 2014 roku, jeszcze częściej. Nawet kiedy się nie kłóciliśmy, mąż był dla mnie złośliwy i utrudniał mi życie. Nie pozwalał mi oglądać telewizji, a zimą wyłączał piec tak, żebym zmarzła. W związku z tym, że mąż pił, to zapobiegawczo chowałam mu kluczyki od samochodu. Najgorzej było przez 3 – 4 miesiące przed samym rozwodem. Wówczas awantury zdarzały się praktycznie za każdym razem, gdy zaczynaliśmy rozmawiać. Adam Leśniak przy każdej okazji mnie poniżał. Twierdził, że nikogo sobie już nigdy nie znajdzie. Kilka razy podczas awantur szarpał mnie za włosy, raz tak mnie szarpał za ubranie, że aż rozdarł mi bluzkę. Mówił mi też, że chciałby, żebym była martwa albo śmiertelnie zachorowała. Podczas awantur mąż groził mi też wielokrotnie, że w końcu tak mnie pobije, że wyląduję w szpitalu. Pod koniec 2014 roku przez atmosferę w domu i zachowanie męża byłam już psychicznie w fatalnym stanie. Myślę, że miałam depresję. Nie wносиłam o założenie Niebieskiej Karty, bo wiedziałam, że to nic nie zmieni, zresztą wstydziłam się tego, co się działo w domu, gdyż przez lata byliśmy przykładnym małżeństwem. Świadcami naszych awantur były często nasze dzieci, które bardzo to przeżywały. Była też taka sytuacja, dokładnie 15 sierpnia 2014 roku, że była u nas w odwiedzinach moja siostra Marta Kowalska. Nie pamiętam już dlaczego, ale zaczęłam się kłócić z mężem, chyba dlatego, że za dużo wypił przy obiedzie. Między nami doszło do szarpaniny, a kiedy moja siostra próbowała nas rozdzielić, Adam Leśniak zaczął do niej krzyczeć, żeby cytuję: „nie wtrącała się w nie swoje sprawy, bo zabije ją jak psa”. Następnie mój mąż zaczął powtarzać, żeby siostra wynosiła się z jego domu, bo nie ręczy za siebie i zaraz zrobi jej krzywdę. W pewnym momencie wziął nawet ze stołu taki duży nóż do krojenia mięsa i zaczął nim wymachiwać w kierunku mojej siostry, krzycząc, że ją zabije, bo to ona mnie namówiła do rozwodu i rozbiła naszą rodzinę. Wszyscy bardzo się przestraszyliśmy, na szczęście moje dzieci namówiły męża, żeby odłożył nóż i odciągnęły go do drugiego pokoju. Moja siostra od tego czasu bała się już do nas przychodzić i z tego, co wiem, nie utrzymywała już żadnych kontaktów, nawet telefonicznych, z moim byłym mężem. W wyroku rozwodowym sąd nie orzekł o winie, gdyż oboje chcieliśmy już mieć to za sobą. Rozwód orzeczono prawomocnym wyrokiem 14 listopada 2014 roku. Do akt składam odpis tego wyroku. Mąż wyprowadził się dokładnie 1 stycznia 2015 roku, bo wówczas wynajął mieszkanie. Nigdy nie byłam w tym mieszkaniu, od wyprowadzki nie utrzymuję żadnych kontaktów z Adamem Leśniakiem. To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Czynność zakończono w dniu 18 kwietnia 2016 r. o godz. 15.35.

Natalia Leśniak
(podpis świadka)

Joanna Szymańska
(podpis przesłuchującego)

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Krystyna Jędrzejczak

Ławnicy: Joanna Więckowska
Filip Zając

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Kwiatkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2014 roku w Łodzi

sprawy z powództwa Natalii Leśniak

przeciwko Adamowi Leśniakowi

o rozwód

1. Rozwiązuje przez rozwód związek małżeński Adama Leśniaka i Natalii Leśniak z domu Kowalska zawarty w dniu 10 września 1988 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Łowiczu i zapisany w księdze małżeństw za numerem aktu 601/88, bez orzekania o winie stron;
2. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron Michałem Leśniakiem urodzonym w dniu 1 stycznia 1997 roku powierza obojgu rodzicom, przy czym miejscem zamieszkania małoletniego będzie każdorazowo miejsce zamieszkania matki Natalii Leśniak;
3. Zobowiązuje pozwanego Adama Leśniaka do zapłaty na rzecz małoletniego syna Michała Leśniaka alimentów w wysokości po 600 zł miesięcznie, płatnych z góry do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego Natalii Leśniak, do dnia 10 każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat;
4. Nie orzeka o kontaktach pozwanego Adama Leśniaka z małoletnim synem stron Michałem Leśniakiem;
5. Nie orzeka o sposobie korzystania ze wspólnego mieszkania stron;
6. Zasądza od pozwanego Adama Leśniaka na rzecz powódki Natalii Leśniak kwotę 300 (trzystu) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na oryginale właściwe podpisy (podpisy sędziego i ławników)

Zgodność z oryginałem stwierdzam

Kierownik sekretariatu

(podpis i właściwa pieczęć)

Wyrok uprawomocnił się z dniem 5 grudnia 2014 roku

Sędzia Krystyna Jędrzejczak

(podpis i właściwa pieczęć)

POSTANOWIENIE
O WSZCZĘCIU DOCHODZENIA

Joanna Szymańska – sierżant sztabowy Komendy Powiatowej Policji w Łowiczu, na podstawie art. 303 k.p.k. w zw. z art. 325a § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 325e § 1 k.p.k.

w sprawie o to, że: w okresie od października 2015 roku do marca 2016 roku w Łowiczu Adam Leśniak uchylał się od obowiązku alimentacyjnego w stosunku do Michała Leśniaka poprzez nielożenie na jego utrzymanie; w okresie od stycznia 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku Adam Leśniak znęcał się nad żoną Natalią Leśniak oraz o to, że w dniu 15 sierpnia 2014 roku Adam Leśniak groził Marcie Kowalskiej popełnieniem na jej szkodę przestępstwa z art. 148 § 1 k.k.

tj. o przestępstwa z art. 209 § 1 k.k., art. 207 § 1 k.k. i 190 § 1 k.k.

postanowił:

wszczać dochodzenie

Joanna Szymańska
(podpis policjanta)

**PROTOKÓŁ
PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA**

Łowicz, dnia 5 maja 2016 r., godz. 9.30

Marta Kowalska

(imię i nazwisko osoby przesłuchiwanej)

Prowadzący czynność: Joanna Szymańska – sierżant sztabowy Komendy Powiatowej Policji w Łowiczu

Protokolant: protokołowano osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka. Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Marta Kowalska
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Marta Kowalska**;

Imiona rodziców – Zdzisław, Anna;

Data i miejsce urodzenia – 20 listopada 1969 r., Łowicz;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – nauczycielka;

Wykształcenie – wyższe;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karana;

Stosunek do stron – była szwagierka Adama Leśniaka.

Uprzedzona o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza, że chce zeznawać: Zostałam uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje: Jestem siostrą Natalii Leśniak, więc do rozvodu siostry Adam Leśniak był moim szwagrem. W dniu 15 sierpnia 2014 roku byłam u siostry na obiedzie, byli tam obecni również Adam Leśniak oraz moi siostrzeńcy: Michał i Agnieszka Leśniak. Od początku mojej wizyty szwagier dużo pił. Najpierw jeszcze przed posiłkiem spożył piwo, a podczas obiadu pił wódkę. Nie pamiętam ile dokładnie wypił, ale szybko było widać, że jest dość pijany. Ja i siostra też piłyśmy alkohol, ale tylko po kilka kieliszków wódki. Kiedy skończyliśmy jeść, siostra zwróciła uwagę Adamowi Leśniakowi, że powinien przestać dalej pić. Od tego zaczęła się kłótnia. Początkowo tylko wyzywali się i obrażali. Adam Leśniak twierdził, że moja siostra jest „zrzęda”, „zmija” i „że pije bo ma jej dość i chciałby żeby umarła”.

Moja siostra nie pozostawała mu dłużna i wyzywała szwagra od „starych alkoholików”, „impotentów” i „dupków”. W pewnym momencie siostra chyba nie wytrzymała ze zdenerwowania, bo Adam Leśniak powiedział, że jest „szmatą” i zaczęła szarpać szwagra za ubranie oraz uderzać go otwartą ręką po twarzy. Od tego zaczęła się szarpanina. Razem z Michałem i Agnieszką Leśniak krzyczeliśmy, żeby się uspokoił, a kiedy to nie pomogło i zobaczyłam, że Adam Leśniak wykręca siostrze ręce, próbowałam ich rozdzielić. Wówczas szwagier odepchnął mnie tak silnie, że prawie się przewróciłam. Zaczął też na mnie krzyczeć, żebym nie wtrącała się w jego życie, bo mnie „zabije jak psa”. Następnie Adam Leśniak zaczął powtarzać, żebym wynosiła się z jego domu, bo nie ręczy za siebie i zaraz zrobi mi krzywdę. Był strasznie agresywny, wymachiwał nade mną rękoma i używał niecenzuralnych słów. Kiedy próbowałam go uspokoić, bo naprawdę się bałam, że może mnie uderzyć, to wziął ze stołu nóż do krojenia mięsa o długości ok. 15 cm i zaczął nim wymachiwać w moim kierunku, krzycząc, że mnie zabije. Według niego, to na pewno ja namówiłam siostrę do rozwodu i powiedział, że teraz za to odpowiem. Bardzo się przestraszyłam, nigdy wcześniej nikt nie był wobec mnie tak agresywny. Nie widziałam też wcześniej, żeby Adam Leśniak tak się zachowywał. Obawiałam się, że szwagier może mnie dźgnąć tym nożem, tak nim wymachiwał. Byłam w takim szoku, że nie pamiętam, kto uspokoił Adama Leśniaka, ale wydaje mi się, że Michał Leśniak. Zawsze lubiłam szwagra, ale od tej sytuacji bałam się przychodzić do siostry, kiedy wiedziałam, że Adam Leśniak jest w domu. Obecnie nie mam z nim kontaktu. Nie mam do niego pretensji, choć wolę nie nawiązywać z nim kontaktu. Rozumiem, że agresja szwagra wynikała z nadużywania alkoholu, mam nadzieję, że szwagier nie będzie przez to miał kłopotów. Przez lata Natalia i Adam Leśniak byli raczej zgodnym małżeństwem, choć od lat powtarzałam siostrze, że szwagier zbyt dużo pije. W końcu Natalii też zaczęło to przeszkadzać. Słyszałam od siostry, że na kilka miesięcy przed złożeniem pozwu rozwodowego mąż znęcał się nad nią. Mówiła mi, że często wybuchały między nimi awantury, podczas których wyzywali się, a nawet dochodziło do szamotaniny. Ja byłam świadkiem tylko tej awantury 15 sierpnia 2014 roku. Szwagier był wobec Natalii złośliwy, wyłączał ogrzewanie, elektryczność, niszczył sprzęty domowe. W końcu siostra miała dość zachowania Adama Leśniaka i mówiła mi, chyba na jesień 2014 roku, że wygoniła go do sutereny, gdyż już nie wytrzymywała nerwowo. To nie pomogło i słyszałam od Agnieszki Leśniak, że musiała ona wzywać Policję do domu, bo rodzice tak się kłócili i szarpali, że obawiała się o ich bezpieczeństwo. Chyba ta interwencja miała miejsce w połowie listopada 2014 roku, ale nie jestem pewna. Nie wiem dlaczego siostra nie zgłaszała wcześniej na Policję, że mąż się nad nią znęca, podejrzewam, że się wstydziła. U nas w rodzinie ani wśród znajomych nigdy nikt nie był ofiarą przemocy domowej. O ile sama nie mam żalu do Adama Leśniaka, to uważam, że powinien odpowiedzieć za to, co robił mojej siostrze.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Czynność zakończono w dniu 5 maja 2016 r. o godz. 10.10.

Marta Kowalska
(podpis świadka)

Joanna Szymańska
(podpis przesłuchującego)

**PROTOKÓŁ
PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA**

Łowicz, dnia 25 maja 2016 r., godz. 9.00

Agnieszka Leśniak
(imię i nazwisko osoby przesłuchiwanej)

Prowadzący czynność: Joanna Szymańska – sierżant sztabowy Komendy Powiatowej Policji w Łowiczu

Protokolant: protokolowano osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka. Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopełnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Agnieszka Leśniak
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Agnieszka Leśniak**;

Imiona rodziców – Adam, Natalia;

Data i miejsce urodzenia – 1 czerwca 1990 r., Łowicz;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – kosmetyczka;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karana;

Stosunek do stron – córka Adama Leśniaka.

Uprzedzona o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza:

Zostałam uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje: Wiem w jakiej sprawie zostałam wezwana. Chodzi o sprawę mojego ojca o niealimentację, znęcanie się nad mamą i groźby wobec cioci Marty Kowalskiej. Nie podejrzewałam, że tak się ta sprawa rozwinie, ja już się zresztą z ojcem pogodziłam niedawno. Skoro teraz się dowiaduję, że nie muszę zeznawać przeciwko ojcu, to chciałabym skorzystać z przysługującego mi prawa do odmowy zeznań w stosunku do wszystkich trzech opisanych czynów.

Czynność zakończono w dniu 25 maja 2016 r. o godz. 9.15.

Agnieszka Leśniak
(podpis świadka)

Joanna Szymańska
(podpis przesłuchującego)

młodszy aspirant

Mariola Mazur

KPP w Łowiczu

NOTATKA URZĘDOWA

W dniu 8 listopada 2014 roku podczas pełnienia służby patrolowej wraz ze st. sierż. Krzysztofem Wojciechowskim o godz. 21.45 z polecenia dyżurnego KPP w Łowiczu udaliśmy się pod adres Łowicz, ul. Malownicza 15, gdzie Agnieszka Leśniak zgłosiła awanturę domową wszczętą przez nietrzeźwego ojca. Po przybyciu na miejsce zastaliśmy zgłaszającą interwencję Agnieszkę Leśniak zam. Łowicz, ul. Malownicza 15, która oświadczyła, że w dniu dzisiejszym w mieszkaniu wybuchła awantura domowa pomiędzy jej rodzicami, podczas której wyzywali się oni słowami wulgarnymi, szarpali się, uderzali w twarz otwartą dłonią, popychali się, rzucali naczyniami oraz grozili sobie wzajemnie pozbawieniem życia. Stwierdziła, że rodzice zaczęli się kłócić, gdy ojciec przyszedł pijany do domu, a matka zaczęła robić mu wyrzuty. Zgłaszająca dodała, że wezwała Policję, gdyż obawiała się o zdrowie obojga rodziców. Na miejscu zastano także rodziców zgłaszającej Adama Leśniaka i Natalię Leśniak, oboje zam. Łowicz, ul. Malownicza 15, którzy zachowywali się agresywnie, wyganiali nas z posesji i nie chcieli reagować na nasze polecenia, aby zachowywali się zgodnie z prawem. Po kilku minutach wyżej wymienieni uspokoili się, w związku z czym nie zaszła potrzeba użycia wobec nich środków przymusu bezpośredniego. Adam Leśniak oświadczył wówczas, że gdy wrócił do domu, żona zaczęła go wyzywać od „drani” i „dupków”, a następnie zaczęła w niego rzucać talerzami. Rozpytywany okazał również koszulę, którą żona rozdarła mu podczas szarpaniny. Adam Leśniak twierdził, że żona wygoniła go do suterenu i nie może już spać we własnym łóżku. Adam Leśniak był pod widocznym wpływem alkoholu, kontakt logiczny zachowany. Natalia Leśniak oświadczyła, że mąż jest alkoholikiem, po alkoholu zachowuje się agresywnie i przez swój nałóg zniszczył ich małżeństwo.

Zgłaszającą oraz jej rodziców pouczono o procedurze Niebieskiej Karty.

Na tym zakończono interwencję.

Mariola Mazur
(podpis policjanta)

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Kamińska

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Górka

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łowiczu Mariana Kowalczyka,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2015 roku

sprawy **Adama Leśniaka**, syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1964 roku w Głownie,
oskarżonego o to, że:

w dniu 16 grudnia 2014 roku w Łowiczu znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się zawartością 0,60 mg/l – I wynik badania oraz 0,62 mg/l – II wynik badania w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym pojazd marki Fiat Cinquecento o nr rej. ELC 13RE

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. uznaje oskarżonego Adama Leśniaka za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza w stosunku do oskarżonego na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;
4. na podstawie art. 49 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zapłaty kwoty 400 (czterystu) złotych świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
5. zasądza od oskarżonego Adama Leśniaka na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 (dwustu dwudziestu) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych w całości.

Na oryginale właściwy podpis (podpis sędziego)

Zgodność z oryginałem stwierdzam

Kierownik sekretariatu
(podpis i właściwa pieczęć)

Wyrok uprawomocnił się w dniu 2 czerwca 2015 r.

Sędzia Magdalena Kamińska

(podpis i właściwa pieczęć)

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Łowicz, dnia 14 czerwca 2016 roku

Marcin Grabowski – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Łowiczu, uwzględniając dane zebrane w sprawie, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Adamowi Leśniakowi**, synowi Andrzeja zarzuty, że:

- I. W okresie od października 2015 roku do marca 2016 roku w Łowiczu uporczywie uchylał się od wykonania ciężącego na nim obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie swego syna Michała Leśniaka i przez to naraził go na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych,
tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.,
- II. W okresie od stycznia 2014 roku do 1 stycznia 2015 roku w Łowiczu znęcał się fizycznie oraz psychicznie nad swoją żoną Natalią Leśniak,
tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.,
- III. W dniu 15 sierpnia 2014 roku w Łowiczu groził Marcie Kowalskiej popełnieniem na jej szkodę przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i z art. 156 k.k., czym wzbudził w Marcie Kowalskiej uzasadnioną obawę, iż groźba ta zostanie spełniona,
tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.

Marcin Grabowski
(podpis policjanta)

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 14 czerwca 2016 r. oraz pouczone o prawie żądania do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami postępowania przygotowawczego, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

Adam Leśniak
(podpis podejrzanego)

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Łowicz, dnia 14 czerwca 2016 roku, godz. 10.05

Marcin Grabowski – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Łowiczu

Protokolant – protokolowano osobiście

działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyny z art. 190 § 1 k.k., art. 207 § 1 k.k. i art. 209 § 1 k.k. Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Adam Leśniak**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Andrzej i Ewa z domu Michalska;

Data i miejsce urodzenia: 20 stycznia 1964 r. w Głownie;

Miejsce zamieszkania: Łowicz, ul. Abramowskiego 6 m. 5;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: rozwiedziony;

Liczba dzieci i ich wiek: córka lat 26; syn lat 19;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: syn – zobowiązanie alimentacyjne;

Zawód wyuczony: elektryk;

Zatrudniony: magazynier;

Dochody: wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wysokości 2500 zł brutto;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: byłem skazany w 2015 roku za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 3 lat próby;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1 i 1a, 138 i 139 k.p.k.

Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

Adam Leśniak

(podpis podejrzanego)

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów.

Adam Leśniak
(podpis podejrzanego)

Marcin Grabowski
(podpis przesłuchującego)

Podejrzany wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawione mi w dniu dzisiejszym zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanych mi przestępstw. Prostuje, do pierwszego czynu przyznaję się tylko częściowo. Chcę złożyć wyjaśnienia.

Co do pierwszego zarzutu to przyznaję, że nie płaciłem alimentów na utrzymanie mojego syna Michała, ale chciałem wyjaśnić, że nie wynikało to z mojej winy. W okresie objętym zarzutem znajdowałem się w trudnej sytuacji finansowej. Pod koniec września zawiesiłem prowadzoną przez siebie jednoosobową działalność gospodarczą z powodu zadłużenia. Musiałem wówczas spłacić zadłużenie z tytułu nieopłaconego czynszu za wynajmowany przeze mnie lokal usługowy, a także zaległe opłaty do administracji. Świadczyłem usługi w zakresie elektryki, przez lata jakoś zarabiałem na utrzymanie, ale od 2013 roku moja działalność stała się po prostu nierentowna. W dniu 2 października 2015 roku zostałem zarejestrowany w PUP w Łowiczu jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, gdyż nie opłacałem składek do ZUS. W październiku 2015 roku intensywnie szukałem pracy w zawodzie wyuczonym. W listopadzie 2015 roku przez dwa tygodnie przebywałem w szpitalu, następnie zostałem wypisany i zgodnie z zaleceniem lekarza przez kolejne 2 tygodnie musiałem leżeć w domu. Moje poszukiwania zatrudnienia jako elektryka nie przyniosły rezultatu, więc w PUP w Łowiczu poradzili mi, żebym się przekwalifikował. W styczniu 2016 roku udało mi się zapisać na szkolenie w celu uzyskania uprawnień do prowadzenia wózków widłowych. Po ukończeniu kursu i zdaniu odpowiedniego egzaminu udało mi się pod koniec lutego 2016 roku znaleźć pracę w supermarkecie „Motylek”. Zostałem zatrudniony na czas określony na stanowisku magazyniera z wynagrodzeniem 2500 zł brutto płatnym z dołu do 28 dnia każdego miesiąca. Rozpocząłem pracę od 1 marca 2016 roku i jak tylko otrzymałem wynagrodzenie, natychmiast wpłaciłem kwotę alimentów za miesiąc kwiecień. Zaległe alimenty postaram się spłacić jak najszybciej. W okresie objętym zarzutem, jak i obecnie mieszkam sam i ponoszę koszty wynajmu lokalu w wysokości 1000 zł miesięcznie. Składałem do akt decyzję z PUP w Łowiczu, informację o zawieszeniu działalności gospodarczej, wydruki 3 e-maili z października 2015 roku zawierających moje CV i podania o pracę w przedsiębiorstwach świadczących usługi elektryczne, zaświadczenie o ukończeniu szkolenia *Kierowca wózków jezdniowych podnośnikowych kat. II WJO z wyłączeniem specjalizowanych*, umowę o pracę, a także umowę najmu. Żle wyszło, że nie płaciłem tych alimentów, ale nie miałem na to pieniędzy. W grudniu 2015 roku dałem synowi 300 zł jako prezent świąteczny, kwotę tę pożyczyłem od swojej matki. Nie posiadam żadnego wartościowego majątku ani oszczędności. Wiem, że powinienem był coś zrobić, żeby zapłacić te alimenty.

Jeśli chodzi o zarzut znęcania się nad Natalią Leśniak, to faktycznie w ostatnim roku naszego małżeństwa dochodziło między nami do awantur i bijatyk. Trochę w tym czasie popijałem, miałem problemy z prowadzoną działalnością, a moja żona ma naprawdę ciężki charakter. To prawda, że nazywałem żonę w czasie kłótni „debilką”, czy „psychopatką”, czasami nawet gorzej. Ale chciałbym podkreślić, że to Natalia Leśniak często zaczynała nasze awantury, wyzywając mnie i popychając. Najczęściej powodem kłótni było to, że wracałem do domu pod wpływem alkoholu, wówczas żona się denerwowała, krzyczała na mnie, nierzadko rzucała we mnie przedmiotami i szarpała za ubranie. Wiem,

że nie powinienem, ale rzeczywiście w złości mówiłem żonie, że ją pobiję albo zabiję, ale ona też tak mówiła, przecież żadne z nas tak nie myślało. Wyzywaliśmy się, popychaliśmy, żałuję, że tak to się skończyło. Żona potrafiła mnie doprowadzić do takiego szału, że niszczyłem sprzęty w domu. Nie wiedziałem, że kłótnie z małżonką to znęcanie się, nigdy nie chciałem jej zrobić krzywdy ani tak naprawdę dokuczyć, po prostu w nerwach nad sobą nie panowałem.

Przyznaję się do zarzutu trzeciego, jest mi przykro, że tak wyszło. Nie przepadam za szwagierką, ale nigdy nie chciałem jej zrobić krzywdy. Nie wiem, co mnie wtedy napadło. Byłem pijany i bardzo zły na żonę, a Marta Kowalska niepotrzebnie wtrącała się do naszej rozmowy. Ona od zawsze wtrącała się do naszego małżeństwa. Nie wiem, dlaczego sięgnąłem po nóż, nie planowałem tego, to był impuls.

Nic więcej nie mam do powiedzenia.

Przesłuchanie zakończono w dniu 14 czerwca 2016 roku o godz. 11.25.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

Marcin Grabowski
(podpis przesłuchującego)

Adam Leśniak
(podpis podejrzanego)

Sygn. akt Ds. 345/16
RSD 350/16

AKT OSKARŻENIA

przeciwko Adamowi Leśniakowi o przestępstwa z art. 209 § 1 k.k.,
art. 207 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k.

Oskarżam:

Adama Leśniaka, syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1964 roku w Głownie, zamieszkałego w Łowiczu przy ul. Abramowskiego 6 m. 5, posiadającego obywatelstwo polskie, o wykształceniu zawodowym, rozwiedzionego, ojca dwójki dorosłych dzieci, z zawodu elektryka, zatrudnionego jako magazynier i osiągającego miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2500 zł brutto, nieposiadającego majątku, karanego

(środków zapobiegawczych nie stosowano),

o to, że:

- I. w okresie od października 2015 roku do marca 2016 roku w Łowiczu uporczywie uchylał się od wykonania ciążącego na nim obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie swego syna Michała Leśniaka i przez to naraził go na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.,
- II. w okresie od stycznia 2014 roku do 1 stycznia 2015 roku w Łowiczu znęcał się fizycznie oraz psychicznie nad swoją żoną Natalią Leśniak,

tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.,
- III. w dniu 15 sierpnia 2014 roku w Łowiczu groził Marcie Kowalskiej popełnieniem na jej szkodę przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i z art. 156 k.k., czym wzbudził w Marcie Kowalskiej uzasadnioną obawę, iż groźba ta zostanie spełniona,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w Łowiczu w postępowaniu zwyczajnym.

- I. Lista osób, których wezwania żąda oskarżyciel:
 - 1) oskarżony Adam Leśniak, zam. w Łowiczu, przy ul. Abramowskiego 6 m. 5 (obrońcy nie ustanowił),
 - 2) świadek Michał Leśniak,
 - 3) świadek Natalia Leśniak,
 - 4) świadek Marta Kowalska,
 - 5) świadek Agnieszka Leśniak.

II. Wykaz dowodów podlegających ujawnieniu na rozprawie:

- 1) odpis wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 listopada 2014 roku, sygn. akt I C 405/14;
- 2) odpis wyroku Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 15 maja 2015 roku, sygn. akt II K 32/15;
- 3) informacja z Krajowego Rejestru Karnego;
- 4) notatka urzędowa z dnia 8 listopada 2014 roku;
- 5) informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną;
- 6) kopia wniosku o wpis do CEIDG z informacją o zawieszeniu z dniem 25 września 2015 roku jednoosobowej działalności gospodarczej w zakresie: elektryka, prowadzonej przez Adama Leśniaka;
- 7) odpis prawomocnej decyzji właściwego organu Powiatowego Urzędu Pracy w Łowiczu, zgodnie z którą Adam Leśniak w dniu 2 października 2015 roku został zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako bezrobotny bez prawa do zasiłku;
- 8) oryginał wypisu z ZOZ w Łowiczu, Oddział Chirurgiczny;
- 9) oryginał zaświadczenia potwierdzającego udział Adama Leśniaka w szkoleniu organizowanym przez PUP Kierowca wózków jezdniowych podnośnikowych kat. II WJO z wyłączeniem specjalizowanych odbytym w dniach 4 – 25 stycznia 2016 roku, zakończonym egzaminem przed odpowiednim organem;
- 10) oryginał certyfikatu poświadczający zdanie przez Adama Leśniaka powyższego egzaminu na kierowcę wózków widłowych;
- 11) umowa o pracę z dnia 29 lutego 2016 roku;
- 12) oryginał potwierdzenia przelewu na kwotę 600 zł dokonanego na konto Michała Leśniaka w dniu 28 marca 2016 roku przez Adama Leśniaka;
- 13) oryginał umowy najmu lokalu mieszkalnego przy ulicy Abramowskiego 6 m. 5 w Łowiczu zawartej przez Adama Leśniaka na okres roku począwszy od 1 czerwca 2015 roku.

Marcin Grabowski
(podpis policjanta)

Ds. 345/16

Marian Kowalczyk – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Łowiczu, po zapoznaniu się z aktami sprawy w dniu 30 czerwca 2016 r., na podstawie art. 331 § 1 k.p.k., zatwierdza powyższy akt oskarżenia.

Marian Kowalczyk
(podpis prokuratora)

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 30 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu II Wydział Karny

Sprawa Adama Leśniaka

Oskarżonego o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. inne

Przewodniczący: SSR Marek Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kozłowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łowiczu Mariana Kowalczyka

Wywołano sprawę o godz. 9.00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżony Adam Leśniak - osobiście

Stawili się świadkowie: Michał Leśniak, Natalia Leśniak i Marta Kowalska.

Nie stawiała się świadek Agnieszka Leśniak – w aktach zwrot wezwania z adnotacją: adresat wyprowadził się.

Staje matka świadka Natalia Leśniak i oświadcza, iż Agnieszka Leśniak wyprowadziła się do Irlandii i podaje adres: Dublin (...)

Przewodniczący zezwolił pokrzywdzonym na pozostanie na sali.

Oskarżony podał dane, co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.):

Podane przez oskarżonego dane osobowe są zgodne z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia.

Prokurator odczytał akt oskarżenia.

Przewodniczący pouczył oskarżonego o prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, składania wniosków dowodowych i konsekwencjach nieskorzystania z tego uprawnienia oraz o treści przepisów art. 100 § 3 i 4 k.p.k., art. 376 k.p.k., art. 377 k.p.k., art. 419 § 1 k.p.k. i art. 422 k.p.k., po czym zapytał, czy przyznaje się do zarzucanych mu czynów i czy chce składać wyjaśnienia i jakie.

Oskarżony Adam Leśniak podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia czynów zarzuconych mi w punkcie II i III. Jeżeli chodzi o zarzut zawarty w punkcie I, to przyznaję się do niepłacenia alimentów, niedobrze postąpiłem, ale chciałbym dodać, że nie wynikało to z mojej winy. Odmawiam składania wyjaśnień.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 389 § 1 k.p.k. odczytać wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym, albowiem odmówił on składania wyjaśnień przed sądem.

Po odczytaniu wyjaśnień oskarżony oświadcza: podtrzymuję odczytane mi wyjaśnienia. Chciałbym tylko dodać, że jeśli chodzi o zarzut znęcania się nad byłą żoną, to uważam, że Natalia Leśniak też źle się wobec mnie zachowywała, zresztą nie wiedziałem, że kłótnie z małżonką to znęcanie. Nie chciałem jej dokuczać, w pewnym momencie po prostu już nie potrafiliśmy ze sobą rozmawiać. Żałuję, że tak skończyło się nasze małżeństwo.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz pouczył oskarżonego o przysługującym mu prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień co do każdego dowodu (art. 386 § 2 k.p.k.). Przewodniczący uprzedził obecnych na sali świadków o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył ich o treści art. 182, 183 i 185 k.p.k. Zapytani o imiona i nazwiska, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron, podali:

Michał Leśniak – lat 19, student, nie karany, syn oskarżonego.

Natalia Leśniak – lat 53, kierownik sklepu, nie karana, była żona oskarżonego.

Marta Kowalska – lat 47, nauczycielka, nie karana, była szwagierka oskarżonego – siostra Natalii Leśniak.

Następnie Sąd odebrał od świadków przyrzeczenie, zgodnie z przepisami art. 187, 188 § 1 - 3 k.p.k.

Staje świadek Michał Leśniak i zeznaje:

Zrozumiałem pouczenie o treści art. 182 § 1 k.p.k., nie korzystam z prawa do odmowy zeznań. Wiem, w jakiej sprawie zostałem wezwany. W sprawie tego, że ojciec nie płacił alimentów i znęcał się nad mamą oraz groził cioci. Co do tego znęcania się, to faktycznie rodzice cały czas się kłócili. Zaczynało się od tego, że od początku 2014 roku, jakoś tak zaraz po Sylwestrze, ojciec praktycznie co drugi dzień bądź codziennie przychodził nietrzeźwy. Mama wówczas zwracała mu uwagę, ale on zazwyczaj nie reagował, albo mówił, aby dała mu spokój. Wówczas matka bardzo się denerwowała i krzyczała, że tata jest draniem, dupkiem i alkoholikiem. Niekiedy podchodziła do niego i szarpała go za rękaw albo rzucała w niego tym, co miała pod ręką, najczęściej garnkiem albo talerzem. Wtedy tata bardzo się denerwował, zaczynał wyzywać mamę od „psychopatek”, „szmat”, odpychał ją, wykręcał jej ręce, kilka razy widziałem, jak uderzył mamę dłonią w twarz. Kłótnie rodziców były bardzo gwałtowne, popychali się, szarpali i obrażali różnymi wyzwiskami, rzucali przedmiotami, raz tata zdemolował pralkę. Ojciec często groził mamie, żeby się natychmiast uspokoiła, bo ją tak pobije, że wyładuje w szpitalu, a nawet, że ją zabije. Mama też krzyczała na tatę, że go nienawidzi i go zabije, bo woli pójść do więzienia, niż dalej na niego patrzeć. Na początku z siostrą byliśmy przestraszeni, ale potem się przyzwyczailiśmy. Raz tylko siostra się przestraszyła i wezwała Policję, bo awantura była bardzo gwałtowna, zresztą miała już dość zachowania rodziców i chciała ich trochę nastraszyć. Mama już miała tak dosyć zachowania taty, że we wrześniu 2014 roku kazała mu spać w suterenie. Tata się przeniósł, ale oczywiście to tylko spowodowało, że awantury były jeszcze częstsze. W ogóle tata był złośliwy dla mamy, zakręcał ogrzewanie w jej pokoju, nie pozwalał oglądać jej telewizji, z kolei mama tacie również dokuczała chowając mu klucze do samochodu.

Nie pamiętam już dokładnie tej sytuacji, kiedy ojciec groził Marcie Kowalskiej. Pamiętam jedynie, że bardzo się wszyscy przestraszyliśmy, bo ojciec się zamachnął na ciocię nożem i musiałem go z siostrą uspokajać. Baliśmy się, że zrobi cioci coś złego, tym bardziej, że to był duży nóż. Ojciec był taki zdenerwowany, że wyglądało na to, że naprawdę chce ciocię ugodzić tym nożem. Jeśli chodzi o niepłacenie przez tatę alimentów, to teraz na bieżąco wpłaca raty alimentacyjne w pełnej wysokości. W lipcu i we wrześniu 2016 roku uiścił też dwie zaległe raty alimentacyjne. Kiedy tata nie płacił alimentów, to utrzymywała mnie mama i siostra, to one mi wszystko kupowały. Tak na dobrą sprawę, to nie zauważyłbym różnicy, bo kupowały mi wszystko tak, jak przedtem, zanim tata przestał płacić, oprócz tego, że było mi ciężko, bo mama zmniejszyła mi kieszonkowe z 250 złotych do 150 złotych. To tyle.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. odczytać zeznania świadka z postępowania przygotowawczego, albowiem oświadczając, że nie pamięta innych okoliczności zdarzenia poza tymi, które przedstawił. Po odczytaniu zeznań świadek zeznaje: Podtrzymuję odczytane zeznania. Dokładnie było tak, jak mi odczytano.

Staje świadek Natalia Leśniak i zeznaje:

Zrozumiałam pouczenie o treści art. 182 § 1 k.p.k., nie korzystam z prawa do odmowy zeznań. Wiem, w jakiej sprawie zostałam wezwana. Mój były mąż Adam Leśniak nie płacił przez pół roku alimentów na syna. W tym okresie ciężar utrzymania syna spadł na mnie i na moją córkę Agnieszkę Leśniak, z którą prowadziłyśmy wspólne gospodarstwo domowe. Byłam wówczas zatrudniona na umowę o pracę na stanowisku kierownika sklepu, z którego to tytułu otrzymywałam wynagrodzenie w kwocie 4000 zł brutto miesięcznie. Córka była zatrudniona w salonie kosmetycznym na podstawie umowy o pracę z wynagrodzeniem 1850 zł brutto miesięcznie i także partycypowała w kosztach utrzymywania gospodarstwa domowego. Mieszkamy w należącym do mnie domu, koszty utrzymania domu ponoszę sama. Kupowałam synowi wszystko tak jak wtedy, kiedy mąż płacił alimenty: ubrania, książki, płaciłyśmy też za korepetycje Michała z fizyki i matematyki. Syn zdawał wówczas maturę i te dodatkowe zajęcia, to był koszt około 300 złotych miesięcznie. Adam Leśniak jest okropnym człowiekiem, w ogóle nie poczuwał się do ciężącego na nim obowiązku, ale na szczęście zarabiałam wystarczająco, żeby syn tego nie odczuł, chociaż musiałam mu trochę zmniejszyć kieszonkowe.

Co do znęcania się nade mną przez Adama Leśniaka, to chciałabym powiedzieć, że mąż prowokował mnie cały czas przychodząc do domu pijany, nie reagował na moje prośby. Prosiłam go, żeby przestał pić i poszedł na odwyk. On tylko odpowiadał, żebym dała mu spokój, albo wręcz nic nie mówił. Wtedy często nie wytrzymywałam i krzyczałam na niego, że jest dupkiem i draniem. Wówczas najczęściej zaczynaliśmy się szarpać, rzucaliśmy w siebie przedmiotami i wyzywaliśmy się od najgorszych. Na początku września 2014 roku byłam już tak znerwicowana zachowaniem męża, że kazałam mu spać w suterenie. Na początku mąż obiecał, że się poprawi, jak tylko pozwolę mu wrócić do pokoju, chociaż do końca sprawy rozwodowej, ale ja już mu nie wierzyłam. Przecież to alkoholik. I faktycznie później już było tylko gorzej i nasze awantury były coraz gwałtowniejsze. Nie pamiętam już awantury z dnia 15 sierpnia 2014 roku.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. odczytać zeznania świadka z postępowania przygotowawczego, albowiem oświadcza, że nie pamięta innych okoliczności poza tymi, które przedstawiła. Po odczytaniu zeznań świadek zeznaje: Podtrzymuję odczytane zeznania. Było tak, jak mi odczytano. Cały czas się kłóciliśmy, wyzywaliśmy i szarpaliśmy. Bardzo to psychicznie przeżyłam.

Na pytanie prokuratora: Nie pamiętam interwencji Policji z dnia 8 listopada 2014 roku. Chyba jak zwykle się szarpaliśmy, bo mąż przyszedł znowu pijany do domu. Krzyczałam na niego, wyzywaliśmy się i popychaliśmy, chyba wtedy mu rozdarłam tę koszulę, którą mu podarowałam na 20 rocznicę ślubu.

Strony nie mają więcej pytań.

Staje świadek Marta Kowalska i zeznaje:

Zrozumiałam pouczenie o treści art. 182 § 1 k.p.k., nie korzystam z prawa do odmowy zeznań. Wiem, w jakiej sprawie zostałam wezwana, ale szczerze mówiąc, to już niewiele pamiętam z sytuacji objętych zarzutem. Adam Leśniak zamachiwał się na mnie nożem i groził, że mnie zabije. Nadał wolę z nim nie utrzymywać kontaktu, ale nie mam do niego pretensji. Żał mi go, bo zniszczył sobie życie przez alkohol, mam nadzieję, że chociaż przeze mnie nie będzie miał problemów.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. odczytać zeznania świadka z postępowania przygotowawczego, albowiem oświadcza, że nie pamięta innych okoliczności poza tymi, które przedstawiła. Po odczytaniu zeznań świadek zeznaje:

Podtrzymuję odczytane zeznania. Przesłuchanie było kilka miesięcy temu, wtedy lepiej wszystko pamiętałam. Nie mam nic do dodania.

Przewodniczący poinformował strony, że z uwagi na konieczność kontynuowania postępowania dowodowego zarządzi przerwę w rozprawie.

Oskarżony wnosi o niewyznaczanie terminu rozprawy w okresie od 26 października do 27 listopada 2016 roku ze względu na planowaną operację kolana.

Sąd postanowił:

1. Na podstawie art. 404 § 1 k.p.k. wobec konieczności kontynuowania postępowania dowodowego, z uwagi na brak wcześniejszych terminów i planowanego urlopu sędziego referenta, rozprawę odroczyć do dnia 14 lutego 2017 roku, godz. 9.00, s. 205;
2. Oskarżony o terminie zawiadomiony;
3. Na termin wezwać świadków Agnieszkę Leśniak – na adres w Irlandii, Mariolę Mazur – na adres KPP w Łowiczu;
4. Prokurator zawiadomiony wokandą, tryb zwyczajny.

Rozprawę zamknięto o godz. 11.00.

Marek Nowak
(podpis Przewodniczącego)

Anna Kozłowska
(podpis Protokolanta)

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 14 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu II Wydział Karny

Sprawa Adama Leśniaka

Oskarżonego o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. inne

Przewodniczący: **SSR Marek Nowak**

Protokolant: **sekr. sąd. Anna Kozłowska**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łowiczu Mariana Kowalczyka

Wywołano sprawę o godz. 9.00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżony Adam Leśniak – osobiście.

Stawiła się świadek Mariola Mazur.

Świadek Agnieszka Leśniak – nie stawiała się, przewodniczący stwierdza, iż do akt wpłynęło pismo świadka wraz z zaświadczeniem lekarskim w języku angielskim, przetłumaczonym przez tłumacza przysięgłego na język polski, z którego wynika, iż Agnieszka Leśniak w dniu 15 stycznia 2017 roku uległa wypadkowi drogowemu, obecnie przebywa w szpitalu i co najmniej do 30 czerwca 2017 roku nie będzie mogła podróżować.

Prokurator i oskarżony zgodnie wnoszą o nieodraczanie rozprawy.

Sąd postanowił:

1. Na podstawie art. 404 § 2 k.p.k. prowadzić rozprawę odroczoną w dalszym ciągu, albowiem skład Sądu nie uległ zmianie.
2. Na podstawie art. 167 k.p.k. w zw. z art. 169 § 1 k.p.k. dopuścić dowód z zeznań świadka Marioli Mazur na okoliczność przebiegu interwencji przeprowadzonej w dniu 8 listopada 2014 roku.

Przewodniczący uprzedził świadka Mariolę Mazur o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył o treści art. 182, 183 i 185 k.p.k. Zapytana o imię i nazwisko, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron, podała:

Mariola Mazur - lat 29, funkcjonariusz Policji, nie karana, obca.

Następnie Sąd odebrał od świadka przyrzeczenie, zgodnie z przepisami art. 187, 188 § 1 - 3 k.p.k.

Staje świadek Mariola Mazur zeznaje:

Nie wiem, w jakiej sprawie zostałam wezwana. Przypominam sobie osobę oskarżonego, przeprowadzałam u niego w domu interwencję jakieś dwa lata temu. Pamiętam trochę tę interwencję, bo była jedną z moich pierwszych. Chodziło chyba o awanturę z żoną. Z tego co pamiętam, pani podarła mężowi koszulę i zarzucała mu, że przyszedł pijany do domu, wyzywała go, rzucała talerzami, a potem oboje się szarpali. Pan twierdził, że żona go wyzywa i wygoniła spać do sutereny. Oskarżony i jego żona byli początkowo oboje agresywni, wyginali nas z posesji, ale mojemu koledze udało się ich uspokoić i nie trzeba było wobec nich zastosować przymusu bezpośredniego. Więcej szczegółów nie pamiętam.

Przewodniczący okazuje świadkowi notatkę z dnia 8 listopada 2014 roku.

Świadek dalej zeznaje:

Teraz sobie przypominam lepiej tę interwencję. To ja sporządziłam tę notatkę. W dniu 8 listopada 2014 roku podczas pełnienia służby patrolowej wraz ze st. sierż. Krzysztofem Wojciechowskim z polecenia dyżurnego KPP w Łowiczu udaliśmy się pod adres wskazany w zgłoszeniu, gdzie córka Adama Leśniaka zgłosiła awanturę domową wszczętą przez nietrzeźwego ojca. Po przybyciu na miejsce zastaliśmy zgłaszającą interwencję, która oświadczyła, że w dniu dzisiejszym w mieszkaniu wybuchła awantura domowa pomiędzy jej rodzicami, podczas której wyzywali się oni słowami wulgarnymi, szarpali się, uderzali w twarz otwartą dłonią, popychali się, rzucali naczyniami oraz grozili sobie wzajemnie pozbawieniem życia. Pani stwierdziła, że obawia się o zdrowie obojga rodziców. Dodała też, że rodzice zaczęli się kłócić, gdy ojciec przyszedł pijany do domu, a matka zaczęła robić mu wyrzuty. Małżonkowie, czyli oskarżony i jego żona, zachowywali się wobec nas agresywnie, wyganiali nas z posesji i nie chcieli reagować na nasze polecenia. Po kilku minutach uspokoili się, w związku z czym nie zaszła potrzeba użycia wobec nich środków przymusu bezpośredniego, czy też kajdanek. Adam Leśniak oświadczył wówczas, iż gdy wrócił do domu, żona zaczęła go wyzywać od „drani” i „dupków”, a następnie zaczęła w niego rzucać talerzami. Oskarżony twierdził, że żona wygoniła go do sutereny, okazał również koszulę, którą żona rozdarła mu podczas szarpaniny. Adam Leśniak był pod widocznym wpływem alkoholu, ale chyba można z nim było logicznie porozmawiać. Żona oskarżonego oświadczyła, iż mąż jest alkoholikiem, po alkoholu zachowuje się agresywnie i przez swój nałóg zniszczył ich małżeństwo. Rodzinę, jak zwykle w takich sytuacjach, pouczyliśmy o procedurze Niebieskiej Karty.

Prokurator i oskarżony nie mają pytań.

Prokurator i oskarżony zgodnie wnoszą o ujawnienie bez odczytywania dokumentów wymienionych w akcie oskarżenia, a także złożonych przez oskarżonego do akt w postępowaniu przygotowawczym.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. odczytać zeznania świadka Agnieszki Leśniak z postępowania przygotowawczego, albowiem przebywa za granicą i nie może się stawić z powodu niedających się usunąć przeszkód.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 394 § 2 k.p.k. uznać za ujawnione bez odczytywania i zaliczyć do materiału dowodowego następujące dokumenty:

- 1) odpis wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 listopada 2014 roku, sygn. akt I C 405/14;
- 2) odpis wyroku Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 15 maja 2015 roku, sygn. akt II K 32/15;
- 3) informację z Krajowego Rejestru Karnego;
- 4) informację z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskaną drogą elektroniczną;
- 5) kopię wniosku o wpis do CEIDG z informacją o zawieszeniu z dniem 25 września 2015 roku jednoosobowej działalności gospodarczej w zakresie: elektryka, prowadzonej przez Adama Leśniaka;
- 6) odpis prawomocnej decyzji właściwego organu Powiatowego Urzędu Pracy w Łowiczu, zgodnie z którą Adam Leśniak w dniu 2 października 2015 roku został zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako bezrobotny bez prawa do zasiłku;
- 7) oryginał wypisu z ZOZ w Łowiczu, Oddział Chirurgiczny;
- 8) oryginał zaświadczenia potwierdzającego udział Adama Leśniaka w szkoleniu organizowanym przez PUP

Kierowca wózków jezdniowych podnośnikowych kat. II WJO z wyłączeniem specjalizowanych odbyłym w dniach 4 – 25 stycznia 2016 roku, zakończonym egzaminem przed odpowiednim organem;

- 9) oryginał certyfikatu poświadczający zdanie przez Adama Leśniaka powyższego egzaminu na kierowcę wózków widłowych;
- 10) umowa o pracę z dnia 29 lutego 2016 roku;
- 11) oryginał potwierdzenia przelewu na kwotę 600 zł dokonanego na konto Michała Leśniaka w dniu 28 marca 2016 roku przez Adama Leśniaka;
- 12) oryginał umowy najmu lokalu mieszkalnego przy ulicy Abramowskiego 6 m. 5 w Łowiczu zawartej przez Adama Leśniaka na okres roku począwszy od 1 czerwca 2015 roku.

Na pytanie Przewodniczącego - strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia postępowania dowodowego.

Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom.

Oskarżyciel publiczny wnosi o uznanie oskarżonego Adama Leśniaka za winnego zarzucanych mu przestępstw i wymierzenie mu:

- za czyn zarzucany w punkcie I - kary 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn zarzucany w punkcie II - kary 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn zarzucany w punkcie III - kary 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto wnosi o orzeczenie kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony Adam Leśniak wnosi o uniewinnienie bądź o wymierzenie łagodnych kar.

Sąd udał się na naradę.

Po naradzie i sporządzeniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie, podał najważniejsze powody wyroku oraz wskazał stronom sposób i termin odwołania.

Podczas ogłoszenia wyroku byli obecni prokurator oraz oskarżony.

Rozprawę zamknięto o godz. 11.30.

Marek Nowak
(podpis Przewodniczącego)

Anna Kozłowska
(podpis Protokolanta)

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kozłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łowiczu Mariana Kowalczyka,
po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 30 września 2016 roku i 14 lutego 2017 roku
sprawy **Adama Leśniaka**, syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1964 roku w Głownie,
oskarżonego o to, że:

- I. w okresie od października 2015 roku do marca 2016 roku w Łowiczu uporczywie uchylał się od wykonania ciążącego na nim obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie swego syna Michała Leśniaka i przez to naraził go na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych,
tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.,
 - II. w okresie od stycznia 2014 roku do 1 stycznia 2015 roku w Łowiczu znęcał się fizycznie oraz psychicznie nad swoją żoną Natalią Leśniak,
tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.,
 - III. w dniu 15 sierpnia 2014 roku w Łowiczu groził Marcie Kowalskiej popełnieniem na jej szkodę przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i z art. 156 k.k., czym wzbudził w Marcie Kowalskiej uzasadnioną obawę, iż groźba ta zostanie spełniona,
tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.
1. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu Adamowi Leśniakowi w punkcie I, uznaje go za winnego tego, że w okresie od dnia 10 października 2015 roku do dnia 27 marca 2016 roku w Łowiczu uporczywie uchylał się od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy i potwierdzonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 listopada 2014 roku, sygn. akt I C 405/14, obowiązku alimentacyjnego na rzecz swego syna Michała Leśniaka w kwocie po 600 złotych miesięcznie, czym naraził go na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych, tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 209 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 209 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
 2. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu Adamowi Leśniakowi w punkcie II, uznaje go za winnego tego, że w okresie od stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku w Łowiczu znęcał się nad swoją żoną Natalią Leśniak w ten sposób, że wszczynał awantury domowe podczas których wyzywał ją słowami

powszechnie uznanymi za obraźliwe, popychał, szarpał, wykręcał ręce, uderzał otwartą dłoń w twarz, groził pobiciem i pozbawieniem życia, niszczył sprzęty domowe, a nadto złośliwie dokuczał wyłączając pokrzywdzonej ogrzewanie oraz uniemożliwiając dostęp do mediów, tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 207 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. Oskarżonego Adama Leśniaka uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie III, wypełniającego dyspozycję art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., wymierzone oskarżonemu Adamowi Leśniakowi kary pozbawienia wolności w punktach 1, 2 i 3 łączy i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
5. Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Adama Leśniaka kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;
6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

SRR Marek Nowak
(podpis Przewodniczącego)

Adwokat Sylwia Lewandowska
Kancelaria Adwokacka w Łowiczu
ul. Sienkiewicza 20

Łowicz, dnia 16 lutego 2017 roku

Sygn. akt II K 550/16

Do Sądu Rejonowego w Łowiczu
Wydział II Karny
ul. Kaliska 1/3
99-400 Łowicz

Przedkładając w załączeniu upoważnienie do obrony udzielone mi przez Pana Adama Leśniaka, oskarżonego w sprawie II K 550/16, na podstawie art. 422 § 1 k.p.k., jako obrońca oskarżonego, wnoszę o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku z dnia 14 lutego 2017 r. i doręczenie mi go wraz z odpisem wyroku na adres kancelarii. Wniosek dotyczy całości wyroku.

Adwokat
Sylwia Lewandowska
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że na przedmiotowym dokumencie znajduje się potwierdzenie wpływu powyższego wniosku w dniu 16 lutego 2017 r. do Sądu Rejonowego w Łowiczu, opatrzone stosownymi pieczęciami Biura Podawczego i II Wydziału Karnego tego Sądu.

UPOWAŻNIENIE DO OBRONY

Niniejszym ustanawiam adwokat Sylwią Lewandowską

Kancelaria Adwokacka: ul. Sienkiewicza 20 w Łowiczu

moim obrońcą w sprawie II K 550/16 Sądu Rejonowego w Łowiczu, w której jestem oskarżony o przestępstwa z art. 209 § 1 k.k., art. 207 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. – upoważnienie do obrony obejmuje również obronę przed Sądem Okręgowym w Łodzi, jako sądem odwoławczym.

Łowicz, dnia 15 lutego 2017 r.

Adam Leśniak
(podpis oskarżonego)

Uzasadnienie

Adam Leśniak i Natalia Leśniak pozostawali w związku małżeńskim do dnia 14 listopada 2014 roku, kiedy małżeństwo to zostało rozwiązane przez rozwód (prawomocny wyrok SO w Łodzi). Adam Leśniak i Natalia Leśniak posiadają dwójkę wspólnych dzieci: Agnieszkę Leśniak urodzoną w dniu 1 czerwca 1990 roku oraz Michała Leśniaka, urodzonego w dniu 1 stycznia 1997 roku.

Dowody:

- zeznania świadka Natalii Leśniak,
- prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 listopada 2014 r.

Małżonkowie Natalia i Adam Leśniak w okresie bezpośrednio poprzedzającym orzeczenie rozwodu mieszkali wspólnie w domu należącym do Natalii Leśniak. Oskarżony wyprowadził się z zajmowanego wspólnie domu w dniu 1 stycznia 2015 roku. Do tego czasu, poczynając od stycznia 2014 roku, na tle nadużywania przez Adama Leśniaka alkoholu między małżonkami dochodziło do awantur, w czasie których wyzywali się wzajemnie słowami powszechnie uważanymi za obraźliwe oraz szarpali się, popychali, rzucali przedmiotami i grozili sobie. W kwietniu 2014 roku Natalia Leśniak złożyła pozew o rozwód.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Adama Leśniaka,
- zeznania świadka Natalii Leśniak,
- zeznania świadka Michała Leśniaka.

Awantury między małżonkami najczęściej zaczynały się od tego, iż Adam Leśniak od stycznia 2014 roku, co drugi dzień bądź codziennie przychodził do domu nietrzeźwy. Natalia Leśniak zwracała mu wówczas uwagę, lecz Adam Leśniak zazwyczaj nie reagował, albo mówił, aby dała mu spokój. W takiej sytuacji Natalia Leśniak krzyczała na męża. Niekiedy podchodziła do niego i szarpała go albo rzucała w niego przedmiotami. Adam Leśniak wyzywał wtedy Natalię Leśniak słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe, odpychał ją, wykręcał jej ręce, uderzał dłonią w twarz, a także niszczył sprzęty domowe. Kłótnie małżonków były bardzo gwałtowne, popychali się, szarpali i wzajemnie obrażali słowami wulgarnymi. Podczas awantur małżonkowie grozili sobie popełnieniem przestępstwa. Adam Leśniak groził Natalii Leśniak pobiciem i pozbawieniem życia.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Adama Leśniaka,
- zeznania świadka Natalii Leśniak,
- zeznania świadka Michała Leśniaka.

Adam Leśniak i Natalia Leśniak wzajemnie sobie dokuczali. Adam Leśniak zakręcał ogrzewanie w pokoju Natalii Leśniak, utrudniał jej oglądanie telewizji. Natalia Leśniak chowała natomiast mężowi klucze od samochodu.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Adama Leśniaka,
- zeznania świadka Natalii Leśniak,
- zeznania świadka Michała Leśniaka,
- zeznania świadka Marty Kowalskiej.

W dniu 15 sierpnia 2014 roku świadkiem awantury między małżonkami była siostra Natalii Leśniak – Marta Kowalska. Od początku wizyty Marty Kowalskiej Adam Leśniak spożywał alkohol. Po obiedzie, Natalia Leśniak zwróciła uwagę Adamowi Leśniakowi, że powinien przestać dalej pić alkohol. Między małżonkami doszło na tym tle do kłótni. Adam Leśniak i Natalia Leśniak wyzywali się wzajemnie słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe. Następnie, gdy Natalia Leśniak zaczęła szarpać Adama Leśniaka za ubranie oraz uderzać go otwartą ręką po twarzy, między małżonkami doszło do szamotaniny. Obecni przy tym Marta Kowalska, Michał Leśniak i Agnieszka Leśniak próbowali uspokoić małżonków, a kiedy to nie pomogło i Marta Kowalska zobaczyła, że Adam Leśniak wykręca siostrze ręce, próbowała ich rozdzielić. Wówczas Adam Leśniak odepchnął Martę Kowalską tak, że prawie się przewróciła. Zaczął również jej grozić, żeby nie wtrącała się w jego życie, bo ją zabije. Następnie Adam Leśniak zaczął powtarzać, żeby Marta Kowalska opuściła jego dom, bo nie ręczy za siebie i zaraz zrobi jej krzywdę. Adam Leśniak zachowywał się agresywnie, wymachiwał rękoma nad Martą Kowalską i używał niecenzuralnych słów. Gdy Marta Kowalska próbowała go uspokoić, bo bała się, że może ją uderzyć, Adam Leśniak wziął ze stołu nóż do krojenia mięsa o długości około 15 cm i zaczął nim wymachiwać w kierunku Marty Kowalskiej, krzycząc, że ją zabije. Krzyczał wówczas, że to na pewno Marta Kowalska namówiła Natalię Leśniak do rozwodu i powiedział, że teraz za to odpowie. Marta Kowalska obawiała się, że Adam Leśniak może spełnić swoje groźby i dźgnąć ją nożem. Również Michał Leśniak i Natalia Leśniak obawiali się, że Adam Leśniak może spełnić swoje groźby wobec Marty Kowalskiej. Marta Kowalska bardzo się przestraszyła zachowania Adama Leśniaka, nigdy wcześniej nikt nie był wobec niej tak agresywny i od tego czasu bała się przychodzić do siostry, kiedy wiedziała, że Adam Leśniak jest w domu.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Adama Leśniaka,
- zeznania świadka Natalii Leśniak,
- zeznania świadka Michała Leśniaka,
- zeznania świadka Marty Kowalskiej.

Na początku września 2014 roku Natalia Leśniak kazała mężowi spać w suterenie. Początkowo Adam Leśniak obiecał żonie poprawę, ale Natalia Leśniak nie chciała, aby wrócił do swojego pokoju. Od tego czasu awantury między małżonkami były coraz gwałtowniejsze.

Dowody:

- zeznania świadka Natalii Leśniak,
- zeznania świadka Michała Leśniaka.

W dniu 8 listopada 2014 roku około godziny 21.45. Agnieszka Leśniak zgłosiła na Policję awanturę domową wszczętą przez nietrzeźwego ojca. Po przybyciu na miejsce policjanci zastali zgłaszającą interwencję, która oświadczyła, że w dniu dzisiejszym w mieszkaniu wybuchła awantura domowa pomiędzy jej rodzicami, podczas której wyzywali się oni słowami wulgarnymi, szarpali się, uderzali w twarz otwartą dłońią, popychali się, rzucali naczyniami oraz grozili sobie wzajemnie pozbawieniem życia. Stwierdziła, że rodzice zaczęli się kłócić, gdy ojciec przyszedł pijany do domu, a matka zaczęła robić mu wyrzuty. Zgłaszająca dodała, że wezwała Policję, gdyż obawiała się o zdrowie obojga rodziców. Podczas interwencji Adam Leśniak i Natalia Leśniak zachowywali się agresywnie, wyganiali funkcjonariuszy z posesji i nie chcieli reagować na ich polecenia, aby zachowywali się zgodnie z prawem. Po kilku minutach zarówno Adam Leśniak, jak i Natalia Leśniak uspokoiли się, w związku z czym nie zaszła potrzeba użycia wobec nich środków przymusu bezpośredniego. Adam Leśniak oświadczył wówczas, iż gdy wrócił do domu, żona zaczęła go wyzywać słowami powszechnie uznanymi za obelżywe,

a następnie zaczęła w niego rzucać talerzami. Adam Leśniak okazał również funkcjonariuszom koszulę, którą żona rozdarła mu podczas szarpaniny. Adam Leśniak twierdził, że Natalia Leśniak wygoniła go do sutereny i nie może już spać we własnym łóżku. Adam Leśniak był pod widocznym wpływem alkoholu. Natalia Leśniak oświadczyła, iż mąż jest alkoholikiem, po alkoholu zachowuje się agresywnie i przez swój nałóg zniszczył ich małżeństwo. Pod koniec interwencji rodzinę pouczono o procedurze Niebieskiej Karty.

Dowód: zeznania świadka Marioli Mazur.

Natalia Leśniak nie wносиła o założenie Niebieskiej Karty, gdyż wstydziła się sytuacji w domu.

Dowód: zeznania świadka Natalii Leśniak.

Wyrokiem rozwodowym z dnia 14 listopada 2014 roku małżeństwo Adama Leśniaka i Natalii Leśniak zostało rozwiązane przez rozwód, bez orzekania o winie. Adam Leśniak został zobowiązany do zapłaty na rzecz małoletniego syna Michała Leśniaka alimentów w wysokości po 600 zł miesięcznie, płatnych z góry do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego Natalii Leśniak, do dnia 10 każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat.

Dowód: prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 listopada 2014 r.

W okresie od 10 października 2015 roku do 27 marca 2016 roku Adam Leśniak uporczywie nie wywiązywał się z potwierdzonego orzeczeniem sądowym obowiązku łóżenia na utrzymanie syna Michała i nie regulował należności alimentacyjnych.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Adama Leśniaka,
- zeznania świadka Michała Leśniaka.

Niewpłacanie kolejnych rat alimentacyjnych przez Adama Leśniaka było spowodowane konfliktem z byłą żoną i dziećmi. Adam Leśniak twierdził, że edukacja syna go nie interesuje i już za długo na niego płacił. Uważał też, że skoro on nie ma wyższego wykształcenia, jego syn też nie musi takiego mieć i może od razu iść do pracy. Adam Leśniak zarzucał również synowi, że w jego konflikcie z Natalią Leśniak, stoi on po stronie swojej matki. Adam Leśniak w rozmowie z córką wskazywał, że rodzina nie zmusi go do pracy, stwierdzając że ostatnio chorował, więc nie można mu udowodnić, że jest zdolny do pracy, a ponadto w jego wieku ciężko znaleźć jakiekolwiek zatrudnienie. W okresie od listopada 2015 roku do stycznia 2016 roku Adam Leśniak nabył nowy telewizor, potem najnowszy iPad, a w styczniu zmywarke, ponadto wydawał również pieniądze na alkohol.

Dowód: zeznania świadka Agnieszki Leśniak.

W okresie od 10 października 2015 roku do 27 marca 2016 roku podstawowe potrzeby Michała Leśniaka nie były zaspokajane. W tym okresie Michała Leśniaka utrzymywały wyłącznie matka Natalia Leśniak i siostra Agnieszka Leśniak. W tym okresie sytuacja rodziny była trudna, Agnieszka Leśniak i Natalia Leśniak musiały zrezygnować z wielu osobistych wydatków.

Dowody:

- zeznania świadka Michała Leśniaka,
- zeznania świadka Agnieszki Leśniak.

We wrześniu 2015 roku Adam Leśniak zawiesił prowadzoną przez siebie jednoosobową działalność gospodarczą z powodu zadłużenia. W dniu 2 października 2015 roku został zarejestrowany w PUP w Łowiczu jako

bezrobotny bez prawa do zasiłku. W listopadzie Adam Leśniak przez dwa tygodnie przebywał w szpitalu, następnie został wypisany i zgodnie z zaleceniem lekarza nie powinien chodzić przez kolejne 2 tygodnie. W pierwszych trzech tygodniach stycznia oskarżony brał udział w szkoleniu organizowanym przez PUP *Kierowca wózków jezdniowych podnośnikowych kat. II WJO z wyłączeniem specjalizowanych*. 29 lutego 2016 roku Adam Leśniak zawarł umowę o pracę na czas określony na stanowisku magazyniera z wynagrodzeniem 2500 zł brutto płatnym z dołu do 28 dnia każdego miesiąca. Adam Leśniak przystąpił do wykonywania obowiązków pracowniczych od dnia 1 marca 2016 roku. W dniu 28 marca 2016 roku Adam Leśniak wpłacił na konto swego syna kwotę 600 zł. W okresie od 10 października 2015 roku do 27 marca 2016 roku Adam Leśniak mieszkał sam i ponosił koszty wynajmu lokalu w wysokości 1000 zł miesięcznie.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Adama Leśniaka,
- decyzja PUP w Łowiczu z dnia 2 października 2015 roku,
- wypis ze szpitala z dnia 16 listopada 2015 roku,
- zaświadczenie o ukończeniu szkolenia,
- umowa o pracę.

Adam Leśniak jest obywatelem polskim, obecnie jest rozwiedziony. Posiada dwoje dorosłych dzieci. Z zawodu jest elektrykiem. Aktualnie jest zatrudniony jako magazynier i osiąga miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2500 zł brutto. Nie posiada majątku. Adam Leśniak nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Oskarżony był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 15 maja 2015 roku, sygn. akt II K 32/15, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby.

Dowody:

- informacja zawierająca dane osobopoznawcze o oskarżonym Adamie Leśniaku,
- informacja z KRK,
- informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną.

Oskarżony przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu w punkcie II i III aktu oskarżenia oraz częściowo do czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia.

Oskarżony przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że nie płacił alimentów na utrzymanie swego syna Michała, ale nie wynikało to z jego winy. Adam Leśniak wskazał, iż w okresie objętym zarzutem znajdował się w trudnej sytuacji finansowej. Pod koniec września 2015 roku zawiesił prowadzoną przez siebie jednoosobową działalność gospodarczą w zakresie elektryki z powodu jej nierentowności i istniejącego zadłużenia. W dniu 2 października 2015 roku został zarejestrowany w PUP w Łowiczu jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. W miesiącu październiku intensywnie szukał pracy w zawodzie wyuczonym. W listopadzie przez dwa tygodnie przebywał w szpitalu, następnie został wypisany i zgodnie z zaleceniem lekarza przez kolejne 2 tygodnie musiał leżeć w domu. Poszukiwania zatrudnienia jako elektryk nie przyniosły rezultatu, więc w PUP w Łowiczu poradzili oskarżonemu, żeby się przekwalifikował. Oskarżony wyjaśnił, iż po ukończeniu kursu w PUP w Łowiczu i zdaniu odpowiedniego egzaminu udało mu się pod koniec lutego 2016 roku znaleźć pracę w supermarkecie „Motylek”. Adam Leśniak przyznał, że powinien był coś zrobić, żeby zapłacić alimenty na rzecz syna.

W zakresie drugiego z zarzucanych mu czynów, oskarżony przyznał, iż faktycznie w ostatnim roku jego małżeństwa dochodziło między nim a Natalią Leśniak do awantur i bijatyk. Adam Leśniak wyjaśnił, iż spożywał

w tym okresie alkohol, miał problemy z prowadzoną działalnością, a jego żona ma naprawdę ciężki charakter. Oskarżony przyznał, że nazywał żonę w czasie kłótni „debilką”, czy „psychopatką”, czasami nawet gorzej. Jednocześnie Adam Leśniak wskazał, że to Natalia Leśniak często zaczynała awantury, wyzywając go i popychając. Oskarżony dodał, że najczęściej powodem kłótni między małżonkami było to, że wracał on do domu pod wpływem alkoholu, wówczas Natalia Leśniak się denerwowała, krzyczała na niego, nierzadko rzucała przedmiotami i szarpała za ubranie. Adam Leśniak przyznał, że w złości mówił żonie, że ją pobije albo zabije, ale dodał, że ona też tak mówiła, a przecież żadne z nich tak nie myślało. Oskarżony wyraził żal, iż dochodziło do takich sytuacji.

Adam Leśniak przyznając się do trzeciego z zarzucanych mu czynów, wskazał, że jest mu przykro, że tak wyszło. Oskarżony wyjaśnił, że był pijany i bardzo zły na żonę, a Marta Kowalska niepotrzebnie wtrącała się do ich rozmowy. Adam Leśniak stwierdził, że nie wie dlaczego sięgnął po nóż, nie planował tego.

Oskarżony przesłuchiwany w postępowaniu sądowym odmówił składania wyjaśnień i potwierdził wyjaśnienia uprzednio złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę zasadniczo wszystkim zgromadzonym w toku postępowania dowodom i na ich podstawie poczynił ustalenia faktyczne w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia.

Przed wszystkim Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Twierdzenia te we wskazanej części są konsekwentne, logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności w zeznaniach przesłuchanych świadków. A contrario, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w jakiej próbuje on umniejszać swoją winę w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, uznając, iż taka postawa stanowi przyjętą taktykę procesową. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż jak wynika ze spójnych i rzeczowych depozycji Agnieszki Leśniak, oskarżony w okresie objętym zarzutem mógł sobie pozwolić na zakup określonych sprzętów RTV i AGD oraz alkoholu z uszczerbkiem dla ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Brak przy tym podstaw, aby podważać w tym zakresie wiarygodność zeznań wskazanego świadka. Jednocześnie, same wyjaśnienia oskarżonego są wewnętrznie sprzeczne, skoro z jednej strony wskazuje, iż nie płacił on alimentów nie ze swojej winy, ale z drugiej sam wyraźnie wskazuje, że powinien coś zrobić, żeby wykonać obowiązek alimentacyjny.

Sąd przypisał walor wiarygodności zeznaniom świadków Natalii Leśniak, Michała Leśniaka, Agnieszki Leśniak i Marty Kowalskiej. Należy podkreślić, że relacje tych świadków na każdym etapie postępowania były spójne i wzajemnie się uzupełniały. Twierdzenia pokrzywdzonych korelują bowiem, co do kluczowych elementów inkryminowanych zdarzeń z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, tworząc z nim spójną i koherentną całość. W zasadniczej części zeznania Natalii Leśniak, Michała Leśniaka i Marty Kowalskiej znajdują także potwierdzenie w wyjaśnieniach samego oskarżonego. Analiza treści zeznań świadków wskazuje, że nie powtarzali oni automatycznie opisu zdarzeń, co mogłoby sugerować wspólne ustalenie wersji prezentowanej dla potrzeb prowadzonego postępowania. Godzi się również podkreślić, iż co istotne pokrzywdzona Natalia Leśniak w żaden sposób nie umniejszała swojej roli w awanturach domowych, co dodatkowo świadczy o szczerości jej zeznań. Podobnie Michał Leśniak, mimo niewątpliwego zaangażowania w konflikt domowy w sposób wyważony i możliwie bezstronny, przedstawił okoliczności zdarzeń, których był świadkiem. Świadczy o tym fakt, iż jego zeznania korespondują zarówno z wersją przedstawioną przez Natalię Leśniak, jak i oskarżonego Adama Leśniaka.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania zeznającej w sprawie funkcjonariusz Policji Marioli Mazur. Świadek ten jest bowiem osobą obcą zarówno dla pokrzywdzonej, jak i oskarżonego, niemającą zatem ani procesowego ani faktycznego interesu w zeznawaniu na korzyść jednej ze stron.

Sąd dał też wiarę dokumentom, które zostały ujawnione na rozprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

Powyższe okoliczności doprowadziły do przypisania oskarżonemu sprawstwa przestępstw stypizowanych w art. 209 § 1 k.k., art. 207 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k.

Uchylając się uporczywie w okresie od dnia 10 października 2015 roku do dnia 27 marca 2016 roku od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy i potwierdzonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 listopada 2014 roku, sygn. akt I C 405/14, obowiązku alimentacyjnego na rzecz swego syna Michała Leśniaka w kwocie po 600 złotych miesięcznie, oskarżony niewątpliwie wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa opisanego w art. 209 § 1 k.k. Zachowanie oskarżonego polegające na uchylaniu się od wypełniania obowiązku alimentacyjnego było uporczywe, gdyż było długotrwałe, powtarzalne, nacechowane złą wolą i nieustępliwością.

Podmiotowe i przedmiotowe znamiona czynu z art. 209 § 1 k.k. zostały zatem przez oskarżonego zrealizowane.

Czyn jakiego dopuścił się Adam Leśniak cechuje stopień społecznej szkodliwości wyższy niż znikomy (art. 1 § 2 k.k.). O stopniu społecznej szkodliwości decydują łącznie przesłanki z art. 115 § 2 k.k., które tworzą wyliczenie o charakterze taksatywnym.

Czyn oskarżonego Adama Leśniaka jest zawiniony. Oskarżony jest bowiem osobą dojrzałą i ze względu na wiek zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W przedmiotowej sprawie nie zostały ujawnione co do jego osoby żadne okoliczności wyłączające albo ograniczające w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania postępowaniem. Adam Leśniak nie znajdował się przy tym w jakiegokolwiek sytuacji motywacyjnej mającej wpływ na wyłączenie bezprawności bądź winy. Okoliczności te powinny wpłynąć na pozytywny proces motywacyjny oskarżonego w stosunku do takiego dobra prawnego jakim jest rodzina i obowiązek opieki, co jednak nie miało miejsca.

Sąd wymierzył Adamowi Leśniakowi za powyższy czyn karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając taką karę Sąd miał na uwadze z jednej strony częściowe przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażenie skruchy, a z drugiej strony relatywnie długi okres uchylania się od spełniania obowiązku alimentacyjnego. Sąd kierował się przy tym przesłankami sądowego wymiaru kary wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Przepis § 1 art. 53 k.k. stanowi bowiem, iż sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Natomiast zgodnie z § 2 powyższego przepisu wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Ponadto, w ocenie sądu oskarżony poprzez swoje zachowania w postaci wywoływania w okresie od stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku w Łowiczu awantur domowych, podczas których wyzywał Natalię Leśniak słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe, popychał ją, szarpał, wykręcał ręce, uderzał otwartą dłońią w twarz, groził pobiciem i pozbawieniem życia, niszczył sprzęty domowe, a nadto złośliwie dokuczał wyłączając pokrzywdzonej ogrzewanie oraz uniemożliwiając dostęp do mediów, działał w zamiarze bezpośrednim znęcania

zarówno psychicznego, jak i fizycznego. Tym samym oskarżony niewątpliwie wypełnił znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 207 § 1 k.k.

Podmiotowe i przedmiotowe znamiona czynu z art. 207 § 1 k.k. zostały zatem przez oskarżonego zrealizowane.

Czyn jakiego dopuścił się Adam Leśniak cechuje stopień społecznej szkodliwości wyższy niż znikomy (art. 1 § 2 k.k.). O stopniu społecznej szkodliwości decydują łącznie przesłanki z art. 115 § 2 k.k., które tworzą wyliczenie o charakterze taksatywnym.

Czyn oskarżonego Adama Leśniaka jest zawiniony. Oskarżony jest bowiem osobą dojrzałą i ze względu na wiek zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W przedmiotowej sprawie nie zostały ujawnione, co do jego osoby żadne okoliczności wyłączające albo ograniczające w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Adam Leśniak nie znajdował się przy tym w jakiegokolwiek sytuacji motywacyjnej mającej wpływ na wyłączenie bezprawności bądź winy. Okoliczności te powinny wpłynąć na pozytywny proces motywacyjny oskarżonego w stosunku do takiego dobra prawnego jakim jest należyte, wolne od znęcania się traktowanie ludzi w rodzinie, co jednak nie miało miejsca.

Za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. Za okoliczności łagodzące Sąd uznał przyznanie się Adama Leśniaka do winy i wyrażenie skruchy, a za okoliczności obciążające działanie pod wpływem alkoholu oraz długi – roczny okres naruszania prawa. Wymierzając karę Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień zawinienia. W ocenie Sądu kara ta spełni zarówno swój cel wychowawczy, jak również zapobiegawczy oraz uczyni zadość poczuciu sprawiedliwości społecznej.

Groząc w dniu 15 sierpnia 2014 roku Marcie Kowalskiej popełnieniem na jej szkodę przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i z art. 156 k.k., oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. Groźba ta była bowiem bezprawna i wzbudziła w Marcie Kowalskiej uzasadnioną obawę, iż zostanie spełniona. Skutkiem zachowania Adama Leśniaka w postaci kierowania w stosunku do pokrzywdzonej gróźb pozbawienia życia oraz wymachiwania w jej stronę nożem było bowiem wzbudzenie u Marty Kowalskiej uzasadnionej obawy, że groźba ta będzie spełniona. Subiektywna obawa pokrzywdzonej i jej przekonanie o prawdopodobieństwie realizacji groźby były przy tym uzasadnione biorąc pod uwagę okoliczności zajścia, a w szczególności natężenie agresji u oskarżonego, pozostawanie przez niego w stanie po spożyciu alkoholu oraz sięgnięcie przez Adama Leśniaka po duży, kuchenny nóż. Powyższe znajduje potwierdzenie w reakcji obecnych świadków zdarzenia, którzy również obawiali się o spełnienie przez oskarżonego groźby kierowanej w stosunku do Marty Kowalskiej.

Podmiotowe i przedmiotowe znamiona czynu z art. 190 § 1 k.k. zostały zatem przez oskarżonego zrealizowane.

Czyn jakiego dopuścił się Adam Leśniak cechuje stopień społecznej szkodliwości wyższy niż znikomy (art. 1 § 2 k.k.). O stopniu społecznej szkodliwości decydują łącznie przesłanki z art. 115 § 2 k.k., które tworzą wyliczenie o charakterze taksatywnym.

Czyn oskarżonego Adama Leśniaka jest zawiniony. Oskarżony jest bowiem osobą dojrzałą i ze względu na wiek zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W przedmiotowej sprawie nie zostały ujawnione co do jego osoby żadne okoliczności wyłączające albo ograniczające w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania postępowaniem. Adam Leśniak nie znajdował się przy tym w jakiegokolwiek sytuacji motywacyjnej mającej wpływ na wyłączenie bezprawności bądź winy. Okoliczności te powinny wpłynąć na pozytywny proces motywacyjny oskarżonego w stosunku do takiego dobra prawnego jakim jest wolność człowieka w sferze psychicznej, co jednak nie miało miejsca.

Wymierzając Adamowi Leśniakowi karę za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., tak jak w przypadku poprzednich czynów, Sąd miał na uwadze z jednej strony przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażenie skruchy, a z drugiej strony sposób działania oskarżonego będącego pod wpływem alkoholu. Jako adekwatną do stopnia winy, społecznej szkodliwości i celów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa Sąd uznał karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., Sąd połączył wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzając powyższą karę kierował się zasadą asperacji, gdyż jak wskazuje się zarówno w orzecznictwie, jak i doktrynie zastosowanie zarówno zasady pełnej kumulacji, jak i pełnej absorpcji jest rozwiązaniem skrajnym. W niniejszej sprawie związki przedmiotowo-podmiotowe, a w szczególności rodzaj naruszonych dóbr, interwał czasowy między popełnieniem czynów, a także odmienne osoby pokrzywdzonych nie są na tyle odległe, aby sięgać po regułę pełnej kumulacji, ale też nie na tyle ściśle, aby wymiar kary ukształtować z zasadą pełnej absorpcji.

Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Adama Leśniaka kary łącznej pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby, uznając, iż w czasie popełnienia czynów obowiązywała ustawa względniejsza tj. pozwalająca na warunkowe zawieszenie wykonania tak orzeczonej wobec Adama Leśniaka kary pozbawienia wolności i istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna. Oskarżony obecnie pracuje, łoży na utrzymanie pokrzywdzonego Michała Leśniaka i przestrzega porządku prawnego. W ocenie Sądu zawieszenie wykonania kary na okres lat dwóch jest wystarczające dla osiągnięcia wobec Adama Leśniaka celów kary, w szczególności zapobieżeniu powrotowi do przestępstwa.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

SSR Marek Nowak
(podpis Przewodniczącego)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony adwokatowi Sylwii Lewandowskiej, obrońcy oskarżonego Adama Leśniaka, w dniu 22 marca 2017 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

DRUGI DZIEŃ
EGZAMINU ADWOKACKIEGO
29 MARCA 2017 r.

CZĘŚĆ DRUGA EGZAMINU
zadanie z zakresu prawa cywilnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa cywilnego zawarte jest na 29 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

INFORMACJA DLA ZDAJĄCEGO

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania - opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy cywilnej - proszę przygotować, jako adwokat Jerzy Nadzieja, nowo ustanowiony pełnomocnik powoda, apelację od wydanego w sprawie wyroku, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną, z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony. Powód oczekuje najlepszej dla niego porady prawnej, co obejmuje poradę, czy zasadne jest wniesienie apelacji kwestionującej wyrok w całości, w części czy też odstąpienie od wniesienia apelacji. Powód wyraźnie zastrzegł, że nie chce ponieść zbędnych kosztów procesu.
2. Powód wypowiedział pełnomocnictwo adwokatowi Janowi Słabemu w dniu 25 lutego 2017 r., o czym zawiadomił Sąd w dniu 27 lutego 2017 r. W tym samym dniu, tj. 27 lutego 2017 r. powód złożył osobiście wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 24 lutego 2017 r., sygn. akt I C 2599/16. W dniu 21 marca 2017 r. udzielił pełnomocnictwa adwokatowi Jerzemu Nadziei.
3. Należy założyć, że:
 - a) podane w zadaniu dane dotyczące stron są prawidłowe,
 - b) pisma przedprocesowe zostały prawidłowo doręczone adresatom,
 - c) w aktach sprawy znajdują się dowody uiszczenia opłaty sądowej od pozwu oraz opłat skarbowych od złożonych już pełnomocnictw, jak również odpis z KRS dotyczący pozwanej spółki,
 - d) wszystkie dokumenty zostały prawidłowo podpisane przez uprawnione osoby, w szczególności przyjąć należy, że sformułowanie „podpis” bądź zamieszczenie imienia i nazwiska pod dokumentem w postaci umowy, pisma czy faktury oznacza, że podpisano je podpisem (podpisami) własnoręcznymi,
 - e) w aktach sprawy znajdują się wszystkie wymagane zarządzenia oraz dowody doręczeń,
 - f) reprezentacja pozwanej spółki przy udzieleniu pełnomocnictwa jest prawidłowa,
 - g) wskazane numery identyfikacyjne oraz dane adresowe są prawidłowe,
 - h) wszelkie znajdujące się w aktach dokumenty, faktury, wyciągi z cenników zostały prawidłowo sporządzone i nie są kwestionowane co do treści i mocy dowodowej.
4. Pod przygotowaną apelacją lub opinią należy podać imię i nazwisko osoby, która powinna złożyć podpis pod tym pismem.
5. W razie uznania, że zasadne jest przygotowanie apelacji, należy przyjąć, że sądem drugiej instancji jest Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział II Cywilny Odwoławczy, 50-046 Wrocław, ul. Sądowa 1.
6. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie apelacji, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnej opłaty sądowej, ani wykazywania faktu jej uiszczenia.
7. Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania jest datą egzaminu.

*Pieczęć Biura Podawczego
Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia
we Wrocławiu
wpłynęło 28 października 2016 r.
st. sekr. Anna Okienna
(podpis)*

Wrocław, dnia 28 października 2016 r.

**Sąd Rejonowy
dla Wrocławia-Śródmieścia
we Wrocławiu
Wydział I Cywilny
ul. Podwale 30
50-040 Wrocław**

Powód: Zdzisław Ważny
PESEL 78022502021
ul. Pierwsza 1/1
51-200 Wrocław
reprezentowany przez pełnomocnika
Adwokata Jana Słabego
Kancelaria Adwokacka
ul. Adwokacka 94
50-017 Wrocław

Pozwany: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie
Oddział we Wrocławiu
ul. Druga 2
50-040 Wrocław

w.p.s. 8.100 zł.

Pozew o zapłatę

Wnoszę o:

- 1) zasądzenie od pozwanej Ubezpieczenia Spółka Akcyjna na rzecz powoda Zdzisława Ważnego kwoty 8.100 (osiem tysięcy sto) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 30 marca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym opłaty sądowej i kosztów zastępstwa adwokackiego wraz z opłatą od pełnomocnictwa;
- 3) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów wskazanych w uzasadnieniu pozwu oraz z zeznań:
 - a) świadka Marka Markowskiego na okoliczność stanu pojazdu powoda i konieczności korzystania z najmu pojazdu zastępczego,
 - b) powoda w charakterze strony na okoliczność konieczności najmu pojazdu zastępczego;
- 4) zobowiązanie pozwanej do dołączenia akt szkody.

Uzasadnienie

W dniu 30 marca 2016 r. we Wrocławiu o godzinie 8.10 powód zatrzymał swój pojazd marki Skoda Octavia 1,8 TSI nr rej DW ADS11 na parkingu przy ulicy Trzeciej 11. Parking ten jest położony przy Centrum Handlowym „Trójkąt”. Powód znajdował się w swoim samochodzie, gdy poruszający się pojazdem Ford Sierra o numerze DKL 666DK Tadeusz Nieuważny podczas manewrowania uderzył w jego samochód i spowodował istotne uszkodzenia tylnych drzwi po lewej stronie pojazdu. Drzwi zostały wgniecione, a dodatkowo zdarty został lakier po lewej stronie pojazdu.

Zdarzenie obserwowali pracownicy ochrony Centrum Handlowego „Trójkąt”, a ponadto zostało ono nagrane przez kamery monitorujące parking. Na parkingu zaparkowany był aktualnie również radiowóz policyjny, w którym służbę pełnili funkcjonariusze Policji Tadeusz Sprawny i Zbigniew Dokładny.

Sprawca szkody Tadeusz Nieuważny sporządził oświadczenie, w którym potwierdził swoją odpowiedzialność za uszkodzenie pojazdu powoda. Sprawca szkody ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w Ubezpieczenia S.A., na dowód czego okazał polisę XYZ1234567. Obserwujący zdarzenie funkcjonariusze Policji podjęli interwencję, z której następnie sporządzili notatkę. Po oględzinach pojazdu stwierdzili, że pojazd powoda może się poruszać.

Dowody:

- *notatka urzędowa sporządzona przez funkcjonariuszy Policji,*
- *oświadczenie Tadeusza Nieuważnego,*
- *zeznania powoda w charakterze strony,*
- *akta szkody.*

Powód udał się niezwłocznie do autoryzowanego serwisu „TadCar” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W salonie samochodowym „TadCar”, przy którym działa również serwis, powód w marcu 2016 r. nabył samochód Skoda Octavia. Z tego względu udał się do tego autoryzowanego serwisu. W serwisie tym działa również punkt likwidacji szkód współpracujący z Ubezpieczenia S.A. Pracownik „TadCar” Marek Markowski dokonał oględzin pojazdu i wskazał, że potrzeba około tygodnia na potwierdzenie odpowiedzialności ubezpieczyciela, a bez potwierdzenia odpowiedzialności nie można przystąpić do naprawy pojazdu. Sporządzona dokumentacja i zdjęcia potwierdziły zaistnienie uszkodzeń drzwi i lewej strony pojazdu powoda. Ponieważ serwis na chwilę oględzin nie posiadał pojazdu zastępczego, powód nie mógł skorzystać z oferty wynajmu pojazdu zastępczego w serwisie.

Dowody:

- *zeznania Marka Markowskiego – adres: Marek Markowski „TadCar” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Wrocław ul. Carowa 56,*
- *zeznania powoda w charakterze strony,*
- *akta szkody.*

W sytuacji braku pojazdu zastępczego w serwisie, powód odstawił swój pojazd na parking pod domem, gdzie go zabezpieczył. Ponieważ powodowi niezbędny był samochód o odpowiedniej klasie, umożliwiający mu wykonywanie bieżącej działalności zawodowej, powód udał się do firmy Justyna Sobolewska „Pojazd zastępczy”, u której wynajął samochód marki Skoda Superb za cenę 300 złotych za dobę. Umowa została zawarta 30 marca 2016 r. na czas 14 dni. Należność z powyższej umowy wyniosła 4.200 złotych.

Dowody:

- *faktura wystawiona przez Justynę Sobolewską „Pojazd zastępczy” na kwotę 4.200 złotych w dniu 30 marca 2016 r.,*
- *zeznania powoda w charakterze strony.*

W dniu 4 kwietnia 2016 r. około godziny 10.00 powód został powiadomiony telefonicznie przez Marka Markowskiego, że potwierdzona została odpowiedzialność ubezpieczyciela i istnieje możliwość odstawienia uszkodzonego pojazdu do naprawy. Tego samego dnia powód dostarczył swój uszkodzony pojazd do naprawy. Ponieważ serwis w tym momencie dysponował pojazdem zastępczym o standardzie nieodpowiadającym powodowi (biała Skoda Octavia z silnikiem 1,2 TSI, gorszym niż w pojeździe powoda, za cenę 180 złotych brutto za dobę), powód uznał, że nie może wynająć pojazdu zastępczego w serwisie i postanowił kontynuować wynajem pojazdu zastępczego w firmie Justyna Sobolewska „Pojazd zastępczy”. W tym celu w dniu 13 kwietnia 2016 r., tj. w dniu zakończenia obowiązywania pierwszej umowy, powód zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego na czas nieoznaczony od dnia 14 kwietnia 2016 r. Umowa dotyczyła pojazdu Skoda Superb w cenie 300 złotych za dobę.

Dowody:

- *umowa najmu pojazdu z dnia 13 kwietnia 2016 r.,*
- *zeznania powoda w charakterze strony.*

Naprawa uszkodzonego pojazdu powoda trwała do dnia 21 kwietnia 2016 r. Tego dnia powód został poinformowany telefonicznie o godz. 15:00 o możliwości odbioru pojazdu. Ponieważ w dniu 21 kwietnia 2016 r. powód nie miał możliwości odebrania pojazdu, uczynił to 22 kwietnia 2016 r. Tego dnia nie było możliwe odstawienie przez niego pojazdu zastępczego. Powód nie mógł tego uczynić również w dniach następnych i pojazd zastępczy odstawił w dniu 26 kwietnia 2016 r. Przy odbiorze pojazdu zastępczego pobrano od powoda opłatę w kwocie 3.900 złotych (13x300 złotych).

Dowody:

- *faktura wystawiona przez Justynę Sobolewską „Pojazd zastępczy” na kwotę 3.900 złotych w dniu 26 kwietnia 2016 r.,*
- *zeznania powoda w charakterze strony.*

Strona pozwana pokryła koszty naprawy pojazdu powoda. Wobec poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego, powód wezwał w dniu 28 kwietnia 2016 r. stronę pozwaną do pokrycia w terminie 30 dni od otrzymania wezwania do zapłaty kosztów najmu pojazdu w kwocie 8.100 złotych (4.200 zł i 3.900 zł). Pismo zostało złożone przez powoda w tym dniu osobiście w siedzibie Oddziału strony pozwanej. Strona pozwana odmówiła zapłaty pismem z dnia 5 maja 2016 r., które powód odebrał 10 maja 2016 r. Odmowę zapłaty umotywowano tym, że nie było potrzeby korzystania przez powoda z pojazdu zastępczego wobec możliwości korzystania z komunikacji miejskiej, jak również możliwością uzyskania tańszego pojazdu zastępczego. W tej sytuacji powód wezwał ponownie pozwaną do uiszczenia należności pismem z dnia 10 czerwca 2016 r., wyznaczając dodatkowy termin do zapłaty do dnia 22 czerwca 2016 r. i wskazując, że w razie braku zapłaty wystąpi na drogę sądową wraz z żądaniem odsetek od dnia zdarzenia, to jest dnia powstania szkody. Pozwana ponownie odmówiła zapłaty pismem z dnia 22 czerwca 2016 r.

Dowody:

- pismo powoda z 28 kwietnia 2016 r.,
- pismo pozwanej z 5 maja 2016 r.,
- pismo powoda z 10 czerwca 2016 r.,
- pismo pozwanej z 22 czerwca 2016 r.,
- zeznania powoda w charakterze strony.

Powód musiał korzystać z pojazdu zastępczego, bowiem na skutek wypadku utracił możliwość korzystania ze swojego samochodu. Pojazd ten jako pojazd uszkodzony nie zapewniał powodowi odpowiedniego standardu poruszania się nim. Co prawda uszkodzone drzwi otwierały się i zamykały, ale dyskomfort poruszania się uszkodzonym pojazdem był tak duży, że powód musiał wykorzystać inny pojazd. Powód w tym czasie dysponował własnym pojazdem marki Skoda Fabia rok produkcji 2010, pojazd ten był jednak pojazdem mniejszym niż uszkodzona Skoda Octavia i nie zapewniał adekwatnego standardu poruszania się. Powód piastuje funkcję Dyrektora ds. klientów kluczowych w „Finanse dla informatyki” spółka z o.o. i musi poruszać się pojazdem odpowiadającym piastowanemu stanowisku. Powód wozi przy tym codziennie rano do szkoły swojego 9-letniego syna i musi zapewnić dziecku godne warunki jazdy.

Dowód: zeznania powoda w charakterze strony.

Pozwana obowiązana jest do naprawienia szkody, a powód na mocy art. 822 § 4 k.c. może dochodzić roszczenia bezpośrednio od niej. Zwrócić należy uwagę, że na podstawie art. 361 i art. 363 k.c. powodowi należy się naprawienie szkody. Naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł. Z uwagi na konieczność skorzystania z pojazdu zastępczego, powód wydatkował kwotę 8.100 złotych. Ponieważ w wyznaczonym terminie (tj. do dnia 28 maja 2016 r.) nie uiszczono należności, zaistniała potrzeba żądania odsetek od daty powstania szkody tj. od dnia zdarzenia, co powód zapowiedział pismem z dnia 10 czerwca 2016 r.

Właściwość Sądu wyznacza art. 33 k.p.c., bowiem dochodzone roszczenie pozostaje w związku z działalnością oddziału strony pozwanej, który zajmował się likwidacją szkody oraz art. 34a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. *o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych* jako właściwy również dla miejsca zamieszkania powoda.

Załączniki:

1. pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej,
2. notatka urzędowa sporządzona przez funkcjonariuszy Policji,
3. oświadczenie Tadeusza Nieuważnego,
4. faktura wystawiona przez Justynę Sobolewską „Pojazd zastępczy” na kwotę 4.200 złotych w dniu 30 marca 2016 r.,
5. umowa najmu pojazdu z dnia 13 kwietnia 2016 r.,
6. faktura wystawiona przez Justynę Sobolewską „Pojazd zastępczy” na kwotę 3.900 złotych w dniu 26 kwietnia 2016 r.,
7. pismo powoda z dnia 28 kwietnia 2016 r.,
8. pismo pozwanej z dnia 5 maja 2016 r.,
9. pismo powoda z dnia 10 czerwca 2016 r.,

10. pismo pozwanej z dnia 22 czerwca 2016 r.,
11. zeznania powoda w charakterze strony,
12. dowód uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w kwocie 405 złotych,
13. odpis pozwu z załącznikami.

Adwokat Jan Słaby
(podpis)

Pełnomocnictwo

Niniejszym ustanawiam adwokata Jana Słabego prowadzącego Kancelarię Adwokacką we Wrocławiu, przy ul. Adwokackiej 94, moim pełnomocnikiem w sprawie przeciwko Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie o zapłatę przed sądami wszystkich instancji.

Wrocław, dnia 28 października 2016 roku

Zdzisław Ważny
(podpis)

Asp. Tadeusz Sprawny
WRD KMP we Wrocławiu
Nr RZd 6789/10/16

Notatka urzędowa

W dniu 30 marca 2016 r. pełniłem służbę wraz z post. Zbigniewem Dokładnym. O godzinie 8.00 zatrzymaliśmy się przy ulicy Trzeciej 11 (obok parkingu Centrum Handlowego „Trójkąt”) w celu przystąpienia do kontroli prędkości pojazdów. O godzinie 8.10 na parkingu zaobserwowaliśmy samochód marki Ford Sierra o numerze DKL 666DK, który z dużą prędkością cofał na terenie parkingu, pokonując dwa rzędy pustych miejsc parkingowych. Pojazd ten zaczął gwałtownie hamować i zmieniać kierunek jazdy przed zaparkowanym na tym terenie samochodem Skoda Octavia 1,8 TSI nr rej DW ADS11. Kierujący pojazdem Ford Sierra nie zdążył jednak zahamować i uderzył w pojazd Skoda Octavia, powodując wgniecenie drzwi i duże uszkodzenia powłok lakierniczych po stronie lewej pojazdu.

Kierujący pojazdem Ford Sierra Tadeusz Nieuważny (ul. Piąta 23/3 53-311 Wrocław) sporządził oświadczenie potwierdzające uszkodzenie pojazdu Skoda Octavia, które wręczył jego kierowcy (Zdzisław Ważny ul. Pierwsza 1/1, 51-200 Wrocław). Sprawca szkody ubezpieczony było od odpowiedzialności cywilnej w Ubezpieczenia S.A. na dowód czego okazał polisę XYZ1234567.

Kierowcy Tadeuszowi Nieuważnemu zaproponowano przyjęcie mandatu karnego w wysokości 300 złotych.

Ponieważ uszkodzenia pojazdu Skoda Octavia były powierzchowne i nie wpływały na bezpieczeństwo jazdy, pouczone kierującego pojazdem Zdzisława Ważnego, że może dojechać pojazdem do stacji obsługi, nic bowiem nie wskazywało na potrzebę holowania.

Zdarzenie było również zarejestrowane kamerami monitoringu centrum handlowego. Świadcami byli również pracownicy ochrony Janusz Janicki i Bartosz Molek.

Tadeusz Sprawny
(podpis)

Tadeusz Nieuważny

Wrocław, 30 marca 2016 r.

ul. Piąta 23/3 53-311 Wrocław

ubezpieczenie OC w Ubezpieczenia S.A.

polisa XYZ1234567

Oświadczenie

Oświadczam, że w dniu 30 marca 2016 r. kierując swoim pojazdem Ford Sierra o numerze DKL 666DK uderzyłem w pojazd Pana Zdzisława Ważnego (Skoda Octavia 1,8 TSI nr rej DW ADS11). Ponoszę pełną odpowiedzialność za uszkodzenia pojazdu Skoda Octavia (drzwi pasażera po lewej stronie uszkodzone – wgniecione i do wymiany, uszkodzenia lakieru po lewej stronie pojazdu).

Tadeusz Nieuważny
(podpis)

Faktura wystawiona przez Justynę Sobolewską „Pojazd zastępczy” na kwotę 4.200 złotych w dniu 30 marca 2016 r.

Faktura VAT nr 6789/16		Wrocław, dnia 30 marca 2016 r.	
Dane podatnika		Dane Nabywcy	
Justyna Sobolewska „Pojazd zastępczy” ul. Samochodowa 17 Wrocław NIP 123-456-78-90		Zdzisław Ważny	
Przedmiot usługi	Cena jednostkowa z podatkiem VAT	Stawka VAT	Wartość łączna
Najem pojazdu zastępczego 30 marca - 13 kwietnia 2016 r.	300 PLN x 14 dni	23 %	4.200
Łącznie	4.200 złotych w tym 23 % VAT		

Zapłacono gotówką 30 marca 2016 r.

Justyna Sobolewska
(podpis)

Zdzisław Ważny
(podpis)

Podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury

Podpis osoby uprawnionej do otrzymania faktury

Faktura wystawiona przez Justynę Sobolewską „Pojazd zastępczy” na kwotę 3.900 złotych w dniu 26 kwietnia 2016 r.

Faktura VAT nr 8765/16		Wrocław, dnia 26 kwietnia 2016 r.	
Dane podatnika		Dane Nabywcy	
Justyna Sobolewska „Pojazd zastępczy” NIP 123-456-78-90 ul. Samochodowa 17 Wrocław		Zdzisław Ważny	
Przedmiot usługi	Cena jednostkowa z podatkiem VAT	Stawka VAT	Wartość łączna
Najem pojazdu zastępczego 14 - 26 kwietnia 2016 r.	300 PLN x 13 dni	23 %	3.900
Łącznie	3.900 złotych w tym 23 % VAT		

Zapłacono gotówką 26 kwietnia 2016 r.

Justyna Sobolewska
(podpis)

Zdzisław Ważny
(podpis)

Podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury

Podpis osoby uprawnionej do otrzymania faktury

Umowa najmu pojazdu z dnia 13 kwietnia 2016 r.

UMOWA NAJMU

Zawarta w dniu 13 kwietnia 2016 r. we Wrocławiu pomiędzy:

Justyną Sobolewską prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Justyna Sobolewska „Pojazd zastępczy, Wrocław ul. Samochodowa 17, zwaną dalej Wynajmującym a Zdzisławem Ważnym, zamieszkałym we Wrocławiu przy ul. Pierwszej 1/1 zwanym dalej Najemcą, o treści następującej:

§ 1.1. Wynajmujący oświadcza, że jest właścicielem samochodu osobowego Skoda Superb, rocznik 2015, nr rejestracyjny DW 999JS.

2. Samochód wymieniony w ust. 1 jest objęty ubezpieczeniem auto-casco.

§ 2. Wynajmujący oddaje Najemcy do używania samochód, o którym mowa w § 1, na czas nieoznaczony od dnia 14 kwietnia 2016 r.

§ 3.1. Najemca potwierdza, że samochód znajduje się w stanie przydatnym do umówionego użytku.

2. Wydanie samochodu nastąpiło w dniu 30 marca 2016 r. (na podstawie umowy z tej daty, obecna umowa jest kontynuacją najmu) po sprawdzeniu jego stanu technicznego.

§ 4. Najemca zobowiązany będzie do zapłaty Wynajmującemu czynszu najmu w wysokości 300 (trzysta) złotych brutto za dobę najmu, przy zwrocie pojazdu lub po zakończeniu każdego miesiąca trwania najmu pojazdu do 5 dnia następnego miesiąca za poprzedni miesiąc.

§ 5. Najemcy nie wolno oddawać samochodu innym osobom z wyjątkiem dorosłych członków rodziny.

§ 6. W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową zastosowanie mają przepisy Kodeksu cywilnego.

§ 7. Zmiana niniejszej umowy wymaga formy pisemnej.

§ 8. Koszty zawarcia niniejszej umowy ponosi Najemca.

§ 9. Umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

WYNAJMUJĄCY:

Justyna Sobolewska
(podpis)

NAJEMCA:

Zdzisław Ważny
(podpis)

Pismo powoda z dnia 28 kwietnia 2016 r.

Biuro Podawcze Ubezpieczenia S.A.
Oddział Wrocław
Wpłynęło 28.04.2016 r.
(podpis)

Wrocław, dnia 28 kwietnia 2016 r.

Ubezpieczenia Spółka Akcyjna
Oddział we Wrocławiu

Dotyczy szkody nr AS 876543/16

W związku z dokonaniem likwidacji szkody nr AS 876543/16 i pokryciem kosztów naprawy mojego samochodu Skoda Octavia w TadCar spółka z o.o., wzywam Państwa do pokrycia szkody w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego, jakie musiałem ponieść w związku z brakiem możliwości korzystania z mojego uszkodzonego samochodu. Koszty jakie poniosłem zamykają się kwotą 8.100 złotych i obejmują koszty najmu pojazdu zastępczego Skoda Superb w cenie 300 złotych za dobę x 27 dni.

W załączeniu przedstawiam kopie faktur poświadczających poniesienie wydatków i wzywam Państwa do uiszczenia w terminie 30 dni należności w kwocie 8.100 złotych na mój rachunek bankowy w Pierwszym Banku Europejskim nr 987651213143148.

Zdzisław Ważny
(podpis)

W załączeniu:

Kopie faktur potwierdzających dokonanie płatności.

Pismo pozwanej z dnia 5 maja 2016 r.

Wrocław, dnia 5 maja 2016 r.

Pan Zdzisław Ważny
ul. Pierwsza 1/1
51-200 Wrocław

Dotyczy szkody nr AS 876543/16

W odpowiedzi na Pańskie pismo z dnia 28 kwietnia 2016 r. dotyczące likwidacji szkody nr AS 876543/16 uprzejmie informujemy, że szkoda została zlikwidowana przez pokrycie kosztów naprawy Pańskiego pojazdu w „TadCar” spółka z o.o. Odmawiamy pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego, z uwagi na fakt, że nie istnieje żaden związek między poniesionymi przez Pana kosztami a szkodą. Wrocław jest miastem o rozwiniętej sieci komunikacji miejskiej i nie istniała bezwzględna potrzeba wykorzystywania przez Pana pojazdu zastępczego.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że poniesione koszty są wygórowane, bowiem pojazdy w podobnej klasie do Pańskiego są dostępne do wynajęcia w cenie od 150 do 180 złotych za dobę.

Bernard Molik
pełnomocnik
(podpis)

W załączeniu:

Pełnomocnictwo do reprezentowania Ubezpieczenia S.A. dla pracownika Bernarda Molika w sprawie likwidacji szkody nr AS 876543/16.

Pismo powoda z dnia 10 czerwca 2016 r.

*Biuro Podawcze Ubezpieczenia S.A.
Oddział Wrocław
Wpłynęło 10.06.2016 r.
(podpis)*

Wrocław, dnia 10 czerwca 2016 r.

***Ubezpieczenia Spółka Akcyjna
Oddział we Wrocławiu***

Dotyczy szkody nr AS 876543/16

W związku z dokonaniem likwidacji szkody nr AS 876543/16 i w odpowiedzi na Wasze pismo z dnia 5 maja 2016 r. ponownie wzywam do uiszczenia wskazanych w moim piśmie z dnia 28 kwietnia 2016 r. należności na podany rachunek bankowy. W przeciwnym razie, w braku możliwości polubownego rozwiązania problemu, skoro odmawiacie Państwo zapłaty w całości, skieruję sprawę na drogę postępowania sądowego.

W tej sytuacji wyznaczam Państwu dodatkowy termin do dnia 22 czerwca 2016 r. W razie uiszczenia należności w tym terminie zaniecham naliczania odsetek. W razie braku wpłaty wystąpię na drogę sądową, domagając się zasądzenia odsetek od należnego odszkodowania od dnia zdarzenia.

*Zdzisław Ważny
(podpis)*

*W załączeniu:
Kopie faktur potwierdzających dokonanie płatności.*

Pismo pozwanej z dnia 22 czerwca 2016 r.

Wrocław, dnia 22 czerwca 2016 r.

***Pan Zdzisław Ważny
ul. Pierwsza 1/1
51-200 Wrocław***

Dotyczy szkody nr AS 876543/16

W odpowiedzi na Pańskie pismo z dnia 10 czerwca 2016 r. dotyczące likwidacji szkody nr AS 876543/16 uprzejmie informujemy, że podtrzymujemy wcześniejsze stanowisko. Koszty najmu pojazdu zastępczego nie pozostają w związku z poniesioną szkodą. Odmawiamy zapłaty żądanej kwoty i podjęcia pertraktacji ugodowych.

*Bernard Molik
pełnomocnik
(podpis)*

W załączeniu:

Pełnomocnictwo do reprezentowania Ubezpieczenia S.A. dla pracownika Bernarda Molika w sprawie likwidacji szkody nr AS 876543/16.

*Pieczęć Biura Podawczego
Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia
we Wrocławiu
wpłynęło 16 grudnia 2016 r.
st. sekr. Anna Parnerska
(podpis)*

Wrocław, dnia 16 grudnia 2016 r.

Adwokat Tadeusz Śmiały

Kancelaria Adwokacka
ul. Adwokacka 12
50-017 Wrocław

**Sąd Rejonowy
dla Wrocławia-Śródmieścia
we Wrocławiu
Wydział I Cywilny
ul. Podwale 30
50-040 Wrocław**

Sygn. akt I C 2599/16

Powód: Zdzisław Ważny, ul. Pierwsza 1/1 reprezentowany przez pełnomocnika adwokata Jana Słabego, Kancelaria Adwokacka, ul. Adwokacka 94, 50-017 Wrocław.

Pozwany: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, Oddział we Wrocławiu reprezentowana przez pełnomocnika adwokata Tadeusza Śmiałego, Kancelaria Adwokacka, ul. Adwokacka 12, 50-017 Wrocław.

ODPOWIEDŹ POZWANEJ NA POZEW

W imieniu pozwanej Ubezpieczenia Spółka Akcyjna, której pełnomocnictwo załączam, wnoszę o:

- 1) oddalenie powództwa w całości,
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Uzasadnienie

W ocenie strony pozwanej powództwo jest całkowicie bezzasadne. Nie budzi wątpliwości, że pozwana Ubezpieczenia S.A. naprawiła szkodę wyrządzoną powodowi przez Tadeusza Nieuważnego, którego wina nie budziła wątpliwości, a za którego w tej sprawie odpowiadała z racji wykupionej polisy OC.

Naprawienie szkody polegało na pokryciu kosztów naprawy pojazdu powoda, co zostało wykonane. Szkody te polegały na konieczności wymiany tylnych lewych drzwi pojazdu powoda i pokryciu kosztów lakierowania. Do rodzaju i jakości wykonanych prac

powód nie zgłaszał zastrzeżeń odbierając pojazd z serwisu, w którym usuwano szkody.

W ocenie strony pozwanej nie istnieje przy tym podstawa do odpowiedzialności za wskazane przez powoda jako poniesione koszty najmu pojazdu zastępczego. Wskazać należy bowiem, że poniesione koszty nie pozostają w żadnym związku ze zdarzeniem wywołującym szkodę. Powód nie musiał bowiem korzystać z najmu pojazdu zastępczego, bowiem mieszka i pracuje w mieście o rozwiniętej sieci komunikacji miejskiej. Nie istnieje zatem żadna podstawa do odpowiedzialności pozwanej. Wskazać należy, że powód nie prowadzi działalności gospodarczej, a tym samym brak pojazdu nie wyrządził szkody majątkowej.

Niezależnie od powyższego, pozwana wskazać pragnie z ostrożności procesowej, że powód według oświadczenia, jakie złożył pracownikowi pozwanej, dysponował w tym czasie swoim pojazdem marki Skoda Fabia i nie było konieczne korzystanie z pojazdu zastępczego, skoro posiadał inny pojazd. Pojazd ten w tym czasie - według oświadczenia powoda - nie był wykorzystywany.

Dowód: zeznania świadka Bernarda Molika – adres pozwanej – na okoliczność oświadczenia o posiadaniu pojazdu.

Nie są zasadne w żadnej mierze koszty poniesione przed przyjęciem pojazdu do naprawy, bowiem pojazd powoda nadawał się do jazdy, wgniecione były w nim wyłącznie drzwi, co nie uniemożliwiało poruszania się pojazdem. W rozmowie z pracownikiem pozwanej, powód sam przyznał, że pojazd nadawał się do jazdy.

Dowód: zeznania świadka Bernarda Molika – adres pozwanej – na okoliczność oświadczenia o zdolności pojazdu do jazdy.

Niezależnie od powyższego pozwana podnosi, iż koszty, jakie miał ponieść powód nie są udowodnione, przedstawiono bowiem tylko jedną umowę najmu, gdy tymczasem z pozwu wynika, iż powód miał zawrzeć dwie umowy.

Dodatkowo pozwana wskazuje na wygórowanie roszczenia, bowiem gdyby nawet przyjąć zasadność roszczeń powoda (czemu pozwana zaprzecza), to koszty najmu pojazdów w segmencie B, a więc w klasie pojazdów powoda, wynoszą od 150 do 180 złotych.

Dowód: cenniki najmu pojazdu wypożyczalni we Wrocławiu – wypożyczalnia Pierwsza, Druga i Trzecia.

Ze wskazanych wyżej powodów strona pozwana wnosi o oddalenie powództwa. Pozwana wskazuje, że nie została zobowiązana do złożenia akt szkody i nie załącza ich do pisma. W razie zobowiązania złoży akta szkodowe, wydaje się to jednak zbędne, bowiem zakres uszkodzeń samochodu na chwilę obecną nie jest między stronami sporny.

Załączniki:

1. pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej,
2. aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego,
3. trzy cenniki kosztów najmu pojazdów,
4. dowód nadania pisma pełnomocnikowi powoda.

Adwokat Tadeusz Śmiały
(podpis)

PEŁNOMOCNICTWO

Zarząd Ubezpieczenia S.A. w osobach Bartłomieja Pieczki i Janiny Cumulus, działając w imieniu Spółki, upoważnia adwokata Tadeusza Śmiałego do prowadzenia we wszystkich instancjach sprawy z powództwa Zdzisława Ważnego o zapłatę.

Warszawa, dnia 9 grudnia 2016 r.

Bartłomiej Pieczka
(podpis)

Janina Cumulus
(podpis)

Cennik najmu pojazdu wypożyczalni „Pierwsza” spółka z o.o.

Wyciąg

Skoda Octavia – koszt za dobę 150 złotych

Cennik najmu pojazdu wypożyczalni „Druga” spółka z o.o.

Wyciąg

Skoda Octavia – koszt za dobę 180 złotych

Cennik najmu pojazdu wypożyczalni „Trzecia” spółka z o.o.

Wyciąg

Skoda Octavia – koszt za dobę 180 złotych

PROTOKÓŁ

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Szybki

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Sekretarska

rozpoznał na rozprawie w dniu 24 lutego 2017 r. we Wrocławiu

sprawę z powództwa Zdzisława Ważnego

przeciwko Ubezpieczenia Spółka Akcyjna

o zapłatę

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 9:00.

Przewodniczący informuje, że protokół rozprawy zostanie sporządzony w formie pisemnej.

Po wywołaniu sprawy stawili się:

Powód Zdzisław Ważny osobiście wraz z pełnomocnikiem adwokatem Janem Słabym, pełnomocnictwo w aktach.

Za pozwanego adwokat Tadeusz Śmiały, pełnomocnictwo w aktach.

Stawili się świadkowie: Marek Markowski i Bernard Molik, na zarządzenie Przewodniczącego opuszczają salę rozpraw i oczekują na wezwanie celem przesłuchania.

Przewodniczący nakłania strony do ugody.

Pełnomocnik powoda wskazuje, że powód jest skłonny przystać na zawarcie ugody, oczekuje jednak propozycji ugodowej.

Pełnomocnik pozwanej wskazuje, że strona pozwana może przystać na zawarcie ugody na mocy której zapłaci 1.500 złotych z wzajemnym zniesieniem kosztów procesu.

Powód nie przystaje na taką propozycję.

Pełnomocnik powoda wnosi o zezwolenie na złożenie pisma procesowego, w którym odniesie się do odpowiedzi na pozew. Wskazuje, że pismo pozwanego odebrał 2 stycznia 2017 r.

Sąd postanowił:

Nie zezwolić stronie powodowej na złożenie pisma procesowego, z uwagi na fakt, iż strona powodowa pismo pozwanej otrzymała 2 stycznia 2017 r., a zatem mogła wcześniej wystąpić o zezwolenie na złożenie pisma.

Pełnomocnik powoda na podstawie art. 162 k.p.c. składa zastrzeżenie do protokołu rozprawy wskazując, że brak zezwolenia na złożenie pisma narusza art. 207 k.p.c., bowiem złożenie pisma nie spowoduje przedłużenia postępowania.

Pełnomocnik powoda w tym miejscu składa wniosek o dopuszczenie dowodu z umowy najmu pojazdu zawartej przez powoda z Justyną Sobolewską w dniu 30 marca 2016 r.

Sąd postanowił:

Oddalić wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z umowy najmu z dnia 30 marca 2016 r. jako spóźniony.

Pełnomocnik powoda na podstawie art. 162 k.p.c. składa zastrzeżenie do protokołu rozprawy wskazując, że oddalenie wniosku dowodowego narusza art. 207 § 3 zd. 2 k.p.c., art. 207 § 6 k.p.c. i art. 217 k.p.c., bowiem dopuszczenie dowodu nie spowoduje przedłużenia postępowania.

Sąd postanowił:

- I. Dopuszczyć dowody z dokumentów dołączonych do pozwu i załączonych do odpowiedzi na pozew na wnioskowane w nich okoliczności.
- II. Dopuszczyć dowód z zeznań wnioskowanych świadków na wskazane okoliczności.
- III. Dopuszczyć dowód z przesłuchania stron, ograniczając go do przesłuchania strony powodowej.

Wezwano świadka Marka Markowskiego.

Staje świadek Marek Markowski, którego tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ABC numer 123456, lat 37, technik-mechanik, obcy, nie karany za składanie fałszywych zeznań, pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, za zgodą stron słuchany bez przyrzeczenia zeznaje:

Znam powoda, jest od wielu lat klientem „TadCar”. Obecny samochód to trzeci, który u nas kupił. Jest stałym klientem. Pamiętam, że przyjechał do nas swoją Octavią po wypadku. Co do daty, to było zaraz po świętach wielkanocnych, możliwe, że 30 marca. Daty nie pamiętam, ale pamiętam zdarzenie, bowiem zajmuję się obecnie likwidacją szkód i dokonywałem oględzin. Pojazd nie był bardzo poważnie uszkodzony. Poprawię się, uszkodzenia były widoczne i poważne, bo były tylne drzwi po stronie kierowcy do wymiany. Mówiąc najpierw, że uszkodzenia nie były poważne miałem na myśli to, że pojazd nadawał się do jazdy. Dla mnie poważne uszkodzenia to takie, które uniemożliwiają poruszanie się pojazdem. W tym wypadku można było jeździć. Nawet drzwi się otwierały i zamykały. Pan Zdzisław zresztą mówił, że mu te drzwi nie są potrzebne, bo wozi autem żonę i syna, a oni wsiadają od drugiej strony. My naprawiliśmy te uszkodzenia i zapłaciła za nie ubezpieczalnia, więc byłem zdziwiony wezwaniem. Pan Zdzisław nie zgłaszał zastrzeżeń do naprawy.

Na pytanie pełnomocnika powoda:

Pamiętam, że powód pytał o samochód zastępczy. Powiedziałem mu, że aktualnie nie mamy dostępnych, a poza tym, po co mu, bo samochód był zdolny do jazdy. Zresztą wiem, że miał wtedy jeszcze Skodę Fabię, którą jeździł zanim kupił Octavię. Mówiłem mu, że gdy przyjmie auto do naprawy, to będę miał dla niego samochód na czas naprawy. Mówiłem powodowi, że najdalej za 7 dni przyjmie mu pojazd do serwisu, bo dłużej to nie trwa, gdy nie budzi wątpliwości wina, a tu było oświadczenie. Wiedziałem od powoda, że byli też policjanci, którzy to widzieli. Potwierdzanie odpowiedzialności nie mogło trwać dłużej i nie trwało.

Na pytanie pełnomocnika pozwanej:

Gdy powód przywiózł samochód do naprawy, to sam nim przyjechał, mam na myśli jego Skodę Octavię z tymi wgniecionymi drzwiami. Mówiłem mu, że mam dla niego zastępczą Skodę Octavię, ale mówił, że nie potrzebuje, a poza tym stwierdził, że jest w niej słaby silnik i jest biała z napisami „Skoda Flota”. Nie chciał takiego pojazdu. Powiedziałem, że jak mu wystarczy Fabia, którą jeździł wcześniejsze 4 lata, to się nie dziwię, bo to było fajne auto. W ogóle nic się nie psuło. Powiedział, że nie jeździ Fabią. Tego dnia rano mu ją ukradli, czy też ukradli mu w nocy. Był zły z tego powodu, bo zamierzał ją sprzedać. Powiedział, że ma inny samochód zastępczy. Skoro nie chciał od nas, to nie pytałem. Gdy wykonaliśmy naprawę, to pamiętam, że nie mógł przyjechać po odbiór tego samego dnia. Nawet datę pamiętam, bo sprawdziłem wczoraj datę naprawy jak zobaczyłem, że to w sprawie pana Zdzisława. Zawiadomiłem go 21 kwietnia 2016 r. po południu, a przyjechał rano 22 kwietnia 2016 r. Po południu to chyba było przed 18 godziną. W dniu 21 kwietnia powód nie miał szans przyjechać po odbiór, bo zamykaliśmy o 19. Nie wiem nic na temat tego, do kiedy miał pojazd zastępczy. Gdy zawiadomiłem klienta, było późno i mógł tego dnia nie zdążyć. Mówiłem, że samochód może odebrać następnego dnia.

Na pytanie Sądu:

U nas w serwisie koszt najmu pojazdu zastępczego Skoda Octavia to 180 złotych za dobę.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Wezwano świadka Bernarda Molika.

Staje świadek Bernard Molik, którego tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii DFG numer 345678, lat 40, ekonomista, obcy, nie karany za składanie fałszywych zeznań, pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, za zgodą stron słuchany bez przyrzeczenia zeznaje:

Pamiętam powoda, bo przyszedł do nas w sprawie odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Sprawdziłem, że zlikwidowaliśmy szkodę. Powód miał Skodę Octavię, a żądał odszkodowania za najem Skody Superb i to modelu z wyższej półki. Ewidentnie przesadził. Powiedziałem powodowi, że trzeba wykazać potrzebę najmu pojazdu zastępczego prowadzeniem działalności gospodarczej i może rozpatrzymy, ale jeżeli powód mówił, że potrzebował jeździć do pracy i wozić żonę i dziecko, to nie uzasadniało to pojazdu zastępczego. Do samej jazdy po mieście wystarcza komunikacja miejska. Powód nie mówił, że potrzebuje samochodu, aby gdzieś za miasto wyjechać. Powód mówił, że potrzebuje pojazdu na odpowiednim poziomie, bo jest jakimś dyrektorem. Mówił, że miał Skodę Fabię, ale mu ją ukradli z parkingu 4 kwietnia 2016 r. To nawet wiem, bo zajmowałem się później likwidacją szkody z tego tytułu. Moim zdaniem, do dnia kradzieży mógł przecież jeździć posiadanym samochodem. Tak mu powiedziałem, to się zdenewował, powiedział, że to jego sprawa, czym jeździ. Przyznał, że mógł jeździć Fabią do czasu kradzieży, ale powiedział, że nie musiał. Mógł zresztą także jeździć tą swoją Octavią, mówił sam, że pojazd nadawał się do jazdy, ale nie chciał jeździć „stukniętym” samochodem, tak powiedział.

Na pytanie pełnomocnika powoda:

Mam swój samochód. Nie jeżdżę nim do pracy, jeżdżę tramwajem, szkoda mi czasu na szukanie miejsca do parkowania. Powód mówił, że mieszka na osiedlu, na którym nie ma dobrego dostępu do komunikacji miejskiej i ma daleko do przystanku. Nie uważam, aby 1.200 metrów spaceru do przystanku to było daleko, można taki spacer rano zrobić nawet z dzieckiem.

Na pytanie pełnomocnika pozwanego:

Znam ceny najmu pojazdów. Pojazd, taki jak Skoda Octavia powoda, zwykle kosztuje ok. 180 zł za dobę najmu.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Staje powód Zdzisław Ważny, lat 38, ekonomista, nie karany za składanie fałszywych zeznań. Tożsamość stawającego Sąd stwierdził na podstawie okazanego dowodu osobistego serii DHJ numer 129855, pouczony o treści art. 304 k.p.c., zeznaje:

Pozwana pokryła koszty naprawy. W moim samochodzie były uszkodzone drzwi, nadawały się do wymiany i nie mogłem nim jeździć. Mówiłem o tym panu Molikowi z ubezpieczalni, nie widzę w tym nic dziwnego. Samochodu potrzebuję do jazdy, bo rano wożę dziecko do szkoły, do przystanku mam 1.200 metrów. Na moim osiedlu nie ma dobrze rozwiniętej komunikacji miejskiej, jest jedna linia autobusowa i autobus w godzinach szczytu jeździ co 20 minut. Poza szczytem jeszcze rzadziej. W dni wolne to nawet tylko raz na godzinę.

Ponieważ w serwisie nie mieli samochodu zastępczego, znalazłem w Internecie najbliższą wypożyczalnię. Tam się udałem. Mieli w tej wypożyczalni także Skodę Octavię. Nie brałem jej. Model w sumie był taki jak mój, silnik był słabszy, bo ja miałem 1,8 TSI, a tam było 1,4 TSI, ale kolor był biały. Nie pasowała mi. Na moim stanowisku śmiesznie wyglądałbym w białym samochodzie. Nie lubię takich. Cena Octavi wynosiła to 180 złotych za dobę. Chciałem czarny samochód jak mój uszkodzony, a taki mieli tylko jeden Skodę Superb i dlatego wziąłem. Należy mi się samochód na czas naprawy. Potrzebuję go do poruszania się, muszę być dyspozycyjny. Czasem trzeba pojechać do klienta.

Na pytanie pełnomocnika powoda:

Uważam, że nie musiałem jeździć samochodem z wgniecionymi drzwiami. Miałem swoją Skodę Fabię. W dniu 4 kwietnia 2016 r. skradziono mi ten samochód. Sprawcy nie wykryto. Piastuję funkcję Dyrektora ds. klientów kluczowych w „Finanse dla informatyki” spółka z o.o. i muszę poruszać się pojazdem odpowiadającym piastowanemu stanowisku. Jak już mówiłem, wożę codziennie rano do szkoły swojego 9-letniego syna i muszę zapewnić dziecku godne warunki jazdy. Do przystanku mam daleko i nie jestem w stanie prowadzić rano dziecka, nieść jego rzeczy i jeszcze swoich, bo czasem zabieram pracę do domu odległego od przystanku.

Na pytanie pełnomocnika pozwanej:

Skoda Fabia nie była wyeksploatowana. Powiedziałem w serwisie, że Fabia została skradziona. Rzeczywiście pan Molik w ubezpieczeniach zna sprawę kradzieży i widział dokumenty. Zajmował się likwidacją szkody, bo miałem ubezpieczenie od kradzieży. Nie chciałem jeździć Fabią, bo to mniejszy samochód niż miałem. Ja dziennie zwykle przejeżdżam 10 km po mieście. Rzadko kiedy więcej. W serwisie proponowali mi Skodę

Octavię. Wiem, że cena u nich to 180 złotych za dobę. Nie chciałem od nich samochodu, bo miał napisy i był biały. Białymi nie jeżdżę, piastuję ważną funkcję i nie mogę jeździć byle czym. Moja żona nie prowadzi samochodu i nie jeździła Skodą Fabią. Jestem zatrudniony na umowę o pracę i nie płacę VAT-u, bo nie jestem podatnikiem tego podatku.

Na pytanie Sądu:

W czasie między wypadkiem a odebraniem pojazdu, jeździłem tylko po mieście. Samochód zastępczy oddałem rzeczywiście kilka dni po odbiorze pojazdu z naprawy. Naprawioną Octavię odebrałem 22 kwietnia 2016 r. Nie było możliwe tego dnia odstawienie pojazdu zastępczego. W następnych dniach także nie mogłem tego uczynić i pojazd zastępczy odstawiłem w dniu 26 kwietnia 2016 r. Nie uważam, że musiałem się bardziej śpieszyć.

Po odczytaniu zeznań, powód nie zgłasza uwag.

Na pytanie Sądu pełnomocnik pozwanej wskazuje, że kradzież pojazdu Skoda Fabia należącego do powoda jest bezsporna. Pozwanej znana jest ta okoliczność i strona jej nie kwestionuje, a znajomość dokumentów przez pracownika pozwanej pozwala ją wręcz potwierdzić.

Powód popiera powództwo.

Pełnomocnik pozwanego wnosi o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu w wysokości trzykrotności stawki minimalnej, z uwagi na nakład pracy, jakiego wymagało zajęcie się całkowicie bezzasadnym powództwem.

Przewodniczący zamknął rozprawę i po naradzie ogłosił wyrok, podając ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

Posiedzenie zakończono o godz. 09.55.

Protokolant:
sekr. sąd. Ewa Sekretarska
(podpis)

Przewodniczący
SSR Bartosz Szybki
(podpis)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Szybki

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Sekretarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lutego 2017 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Zdzisława Ważnego

przeciwko Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie

o zapłatę

- I. oddala powództwo,
- II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Bartosz Szybki
(podpis)

Uzasadnienie

Powód Zdzisław Ważny domagał się zasądzenia od pozwanej Ubezpieczenia Spółka Akcyjna na swoją rzecz kwoty 8.100 zł złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 30 marca 2016 r. do dnia zapłaty. Jako podstawę odpowiedzialności powód wskazał ponoszenie przez pozwaną odpowiedzialności cywilnej za szkodę wyrządzoną mu przez Tadeusza Nieuważnego w dniu 30 marca 2016 r. Sprawca szkody wykupił u pozwanej polisę odpowiedzialności cywilnej. Zdaniem powoda, niezależnie od naprawienia przez pozwaną szkody w postaci pokrycia kosztów naprawy pojazdu, strona pozwana powinna pokryć koszty wynajmu pojazdu zastępczego po wypadku od chwili wypadku do naprawy pojazdu.

Przed wytoczeniem powództwa, powód wezwał pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia, czego jednak pozwana spółka odmówiła.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego. Pozwana wskazała, że nie było konieczne wynajęcie pojazdu zastępczego, bowiem powód mógł korzystać z komunikacji miejskiej. Niezależnie od tego pozwana wskazała, że powód mógł korzystać z innego własnego samochodu, który w tym czasie posiadał, jego samochód przed oddaniem do naprawy nadawał się do jazdy, a ponadto koszty najmu pojazdu były zawyżone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 30 marca 2016 r. we Wrocławiu o godzinie 8.10 powód zatrzymał swój pojazd marki Skoda Octavia 1,8 TSI nr rej DW ADS11 na parking przy ulicy Trzeciej 11. Parking ten jest położony przy Centrum Handlowym „Trójkąt”. Powód znajdował się w swoim samochodzie gdy poruszający się pojazdem Ford Sierra o numerze DKL 666DK Tadeusz Nieuważny podczas manewrowania uderzył w jego samochód i spowodował istotne uszkodzenia tylnych drzwi po lewej stronie pojazdu. Drzwi zostały wgniecione, a dodatkowo zdarty został lakier po lewej stronie pojazdu.

Zdarzenie obserwowali pracownicy ochrony Centrum Handlowego „Trójkąt”, a ponadto zostało ono nagrane przez kamery monitorujące parking. Na parking zaparkowany był również radiowóz policyjny, w którym służbę pełnili funkcjonariusze Policji Tadeusz Sprawny i Zbigniew Dokładny.

Sprawca szkody Tadeusz Nieuważny sporządził oświadczenie, w którym potwierdził swoją odpowiedzialność za uszkodzenie pojazdu powoda. Sprawca szkody ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w Ubezpieczenia S.A., na dowód czego, okazał polisę XYZ1234567. Obserwujący zdarzenie funkcjonariusze Policji podjęli interwencję, z której następnie sporządzili notatkę. Po oględzinach pojazdu stwierdzili, że pojazd powoda może się poruszać.

Dowody: okoliczności bezsporne, a ponadto:

- *notatka urzędowa sporządzona przez funkcjonariusza Policji,*
- *oświadczenie Tadeusza Nieuważnego,*
- *zeznania powoda w charakterze strony.*

Powód udał się do autoryzowanego serwisu „TadCar” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, gdzie działa również punkt likwidacji szkód współpracujący z Ubezpieczenia S.A. Pracownik „TadCar” Marek Markowski dokonał oględzin pojazdu i wskazał, że potrzeba około tygodnia na potwierdzenie odpowiedzialności ubezpieczyciela, a bez potwierdzenia odpowiedzialności nie można przystąpić do naprawy pojazdu. Sporządzona dokumentacja i zdjęcia potwierdziły zaistnienie uszkodzeń drzwi i lewej strony pojazdu powoda. Ponieważ serwis na chwilę oględzin nie posiadał pojazdu zastępczego, powód nie mógł skorzystać z oferty wynajmu pojazdu zastępczego w serwisie. Pracownik serwisu wskazał, że uszkodzony pojazd nadaje się do jazdy.

Dowody:

- *zeznania Marka Markowskiego,*
- *zeznania powoda w charakterze strony.*

W dniu 4 kwietnia 2016 r. około godziny 10.00 powód został powiadomiony telefonicznie przez Marka Markowskiego, że potwierdzona została odpowiedzialność ubezpieczyciela i istnieje możliwość odstawienia pojazdu do naprawy. Powód dostarczył pojazd do naprawy w dniu 4 kwietnia 2016 r. Ponieważ serwis dysponował pojazdem zastępczym o standardzie nieodpowiadającym powodowi (biała Skoda Octavia za cenę 180 złotych brutto za dobę), nie skorzystał on z oferty wynajmu pojazdu zastępczego w serwisie i postanowił zawrzeć umowę najmu pojazdu zastępczego w firmie Justyna Sobolewska „Pojazd zastępczy”. W tym celu w dniu 13 kwietnia 2016 r. powód zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego na czas nieoznaczony od dnia 14 kwietnia 2016 r. Umowa dotyczyła pojazdu Skoda Superb w cenie 300 złotych za dobę.

Dowody:

- *umowa najmu pojazdu z dnia 13 kwietnia 2016 r.,*
- *zeznania powoda w charakterze strony,*
- *zeznania świadka Marka Markowskiego.*

Naprawa pojazdu powoda trwała do dnia 21 kwietnia 2016 r. Tego dnia powód został poinformowany telefonicznie o możliwości odbioru pojazdu. Ponieważ w dniu 21 kwietnia 2016 r. powód nie miał możliwości odebrania pojazdu, uczynił to 22 kwietnia 2016 r. Tego dnia odstawienie pojazdu zastępczego nie było możliwe. Powód nie mógł tego uczynić również w dniach następnych i pojazd zastępczy odstawił w dniu 26 kwietnia 2016 r. Przy odbiorze pojazdu zastępczego pobrano od powoda opłatę w kwocie 3.900 złotych (13x300 złotych).

Dowody:

- *faktura wystawiona przez Justynę Sobolewską „Pojazd zastępczy” na kwotę 3.900 złotych w dniu 26 kwietnia 2016 r.,*
- *zeznania powoda w charakterze strony.*

Strona pozwana pokryła koszty naprawy pojazdu powoda.

Dowód: okoliczność bezsporna.

W sytuacji jednak poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego, powód wezwał w dniu 28 kwietnia 2016 r. stronę pozwaną do pokrycia w terminie 30 dni od otrzymania wezwania do zapłaty kosztów najmu pojazdu w kwocie 8.100 złotych (4.200 złotych i 3.900

złotych). Pismo zostało złożone przez powoda w tym dniu (28 kwietnia 2016 r.) osobiście u strony pozwanej w siedzibie oddziału.

Powód rozmawiał z pracownikiem pozwanej Bernardem Molikiem i wspomniał mu, że pojazd nadawał się do jazdy, jak również, że miał swój drugi samochód, który skradziono mu w dniu przyjęcia pojazdu do naprawy.

Strona pozwana odmówiła zapłaty pismem z dnia 5 maja 2016 r., które powód odebrał 10 maja 2016 r. Odmowę zapłaty umotywowano tym, że nie było potrzeby korzystania przez powoda z pojazdu zastępczego wobec możliwości korzystania z komunikacji miejskiej, jak również możliwością uzyskania tańszego pojazdu zastępczego. W tej sytuacji powód wezwał ponownie pozwaną do uiszczenia należności pismem z dnia 10 czerwca 2016 r., wyznaczając dodatkowy termin na zapłatę do dnia 22 czerwca 2016 r. i wskazując, że w razie braku zapłaty wystąpi na drogę sądową wraz żądaniem odsetek od dnia 30 marca 2016 r. Pozwana ponownie odmówiła zapłaty pismem z dnia 22 czerwca 2016 r.

Dowody:

- pismo powoda z 28 kwietnia 2016 r.,
- pismo pozwanej z 5 maja 2016 r.,
- pismo powoda z 10 czerwca 2016 r.,
- pismo pozwanej z 22 czerwca 2016 r.,
- zeznania powoda w charakterze strony,
- zeznania świadka Bernarda Molika.

Powód w tym czasie - do 4 kwietnia 2016 r. - dysponował własnym pojazdem marki Skoda Fabia rok produkcji 2010.

Dowody:

- zeznania powoda w charakterze strony,
- zeznania świadka Bernarda Molika.

Należący do powoda samochód Skoda Fabia został mu skradziony w dniu 4 kwietnia 2016 r.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Cena najmu pojazdu o standardzie odpowiadającym standardowi pojazdu powoda nie przekracza 180 złotych za dobę.

Dowody:

- cenniki z wypożyczalni,
- zeznania powoda,
- zeznania Marka Markowskiego.

Powód zamieszkuje we Wrocławiu przy ul. Pierwszej 1/1. Na osiedle, na którym zamieszkuje powód, dojeżdża jedna linia autobusowa. W godzinach szczytu autobus jeździ co 20 minut. Do przystanku powód ma około 1.200 metrów.

Dowód: zeznania powoda w charakterze strony.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo Zdzisława Ważnego było w ocenie Sądu oczywiście bezzasadne i podlegało oddaleniu. O ile nie budziły wątpliwości okoliczności uzasadniające odpowiedzialność pozwanej za naprawienie szkody z racji ponoszenia odpowiedzialności cywilnej za sprawcę wypadku, co wynikało z art. 822 § 4 k.c., to nie można podzielić poglądu

powoda, że koszty najmu pojazdu zastępczego, które jak twierdzi, poniósł przed oddaniem pojazdu do naprawy czy też po oddaniu pojazdu, oznaczają powstanie szkody w rozumieniu przepisów prawa cywilnego.

W ocenie Sądu Rejonowego, pozwana powinna naprawić szkodę w postaci naprawy pojazdu. Zwrócić należy bowiem uwagę, że na podstawie art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W granicach tych szkoda obejmuje straty, które poniósł poszkodowany.

W ocenie Sądu, powód, jako mieszkaniec miasta o rozwiniętej komunikacji miejskiej, nie potrzebował pojazdu zastępczego do poruszania się nim po mieście i poniesione przez niego wydatki (lub wydatki, które jak twierdzi poniósł) były całkowicie niezwiązane ze zdarzeniem wywołującym szkodę. Powód nie wyjeżdżał poza miasto i samochód - w ocenie Sądu - nie był mu niezbędny. Nie zmienia tej oceny fakt, że na osiedle powoda dociera tylko jedna linia autobusowa. Odpowiednie planowanie swoich czynności życiowych w okresie naprawy pojazdu pozwalało na sprawne korzystanie z komunikacji miejskiej.

Co do wykazania kosztów najmu, w ocenie Sądu powód nie wykazał w ogóle poniesienia kosztów najmu pojazdu na podstawie pierwszej umowy. Zgłoszony na rozprawie dowód w postaci umowy najmu pojazdu za pierwszy okres był spóźniony, bowiem taką umowę powód powinien dołączyć już do pozwu. W tym stanie rzeczy Sąd nie ma możliwości ustalenia kosztów najmu pojazdu na podstawie pierwszej umowy, na której zawarcie wskazuje powód. Nie można uznać za możliwe ustalenie istnienia tej umowy na podstawie faktury na kwotę 4.200 złotych za 14 dni, bowiem faktura taka jest wyłącznie dokumentem prywatnym, z którego sąd może wywieść wniosek, że została wystawiona. Fakt jej wystawienia nie jest natomiast dowodem poniesienia kosztów najmu pojazdu.

Wskazać musi przy tym Sąd także na fakt, iż powód dysponował do 4 kwietnia 2016 r. samochodem Skoda Fabia. Pojazd ten (co między stronami jest bezsporne) został w tym dniu skradziony, ale do tej daty powód mógł się nim poruszać. Uszkodzony lekko pojazd powoda marki Skoda Octavia również nadawał się do jazdy i powód mógł się nim poruszać.

Gdyby nawet rozważać zasadność powództwa, to w ocenie Sądu zawyżone są koszty najmu pojazdu.

W tych okolicznościach powództwo podlega oddaleniu. W oparciu o treść art. 98 k.p.c. należało obciążyć powoda na rzecz strony pozwanej kosztami zastępstwa w żądanej trzykrotnej wysokości, co uzasadnione jest oczywistą bezzasadnością powództwa i zbędnym nakładem pracy po stronie pozwanej.

SSR Bartosz Szybki
(podpis)

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono powodowi w dniu 20 marca 2017 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

TRZECI DZIEŃ

EGZAMINU ADWOKACKIEGO

30 MARCA 2017 r.

CZĘŚĆ TRZECIA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa gospodarczego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa gospodarczego zawarte jest na 5 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

INFORMACJA DLA ZDAJĄCEGO

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania proszę sporządzić, jako adwokat Franciszek Szczęsny, świadczący pomoc prawną na rzecz Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego EFEKT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie umowę, zgodnie z założeniami wskazanymi poniżej.
2. Wszystkie elementy podmiotowe i przedmiotowe powinny zostać wskazane w treści umowy lub załącznikach do niej.
3. Zdający nie ma obowiązku opracowywania załączników niezbędnych do zawarcia umowy. Natomiast powołane w treści umowy dokumenty lub załączniki powinny zostać opisane w taki sposób, aby można było jednoznacznie ustalić wszystkie elementy wpływające na ich ważność i skuteczność.
4. W umowie należy powołać dokumenty identyfikujące strony i wykazujące należyte umocowanie ich reprezentantów.
5. W miejscu przeznaczonym na złożenie podpisów niezbędnych do zawarcia umowy należy wpisać słowo „podpis” ze wskazaniem osoby go składającej, zgodnie z założeniami zadania.

Stan faktyczny zadania

I. Podmioty umowy:

1. **Wydierżawiający:** Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe EFEKT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie, przy ul. Warszawskiej 1,
 - zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego za numerem 00000000001,
 - posiada NIP 745-256-89-67,
 - posiada rachunek bankowy o numerze 12 3456 7890 1234 5678 9076 5422,
 - kapitał zakładowy spółki wynosi 150 000 zł,
 - spółka jest podatnikiem podatku od towarów i usług,
 - wspólnikami powyższej spółki są:
 - a) Jan Kowalski (PESEL 75032008077)
 - b) Antoni Nowak (PESEL 70052002071)
 - każdy ze wspólników posiada po 50 udziałów o wartości nominalnej 1500 zł każdy,
 - w spółce brak jest rady nadzorczej,
 - zarząd spółki jest jednoosobowy,
 - prezesem zarządu spółki jest Andrzej Zaradny (PESEL 65070814234).
2. **Dzierżawca:** Wspólnicy spółki cywilnej HERMES z siedzibą w Opolu, ul. Długa 8,
 - wspólnikami spółki cywilnej są:
 - a) Janina Zaradna (zam. Olsztyn, ul. Twarda 3, PESEL 75080905803),
 - b) jej mąż Andrzej Zaradny (zam. Olsztyn, ul. Twarda 3, PESEL 65070814234, będący jednocześnie prezesem zarządu wydierżawiającej EFEKT Sp. z o.o.),
 - c) Joanna Mądra (zam. Opole, ul. Długa 6, PESEL 83040276980)
 - spółka posiada NIP 877-344-59-82,
 - spółka jest podatnikiem podatku od towarów i usług,
 - wszyscy wspólnicy spółki cywilnej wpisani są do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako przedsiębiorcy,
 - zgodnie z umową spółki cywilnej każdy ze wspólników może reprezentować spółkę samodzielnie.

II. Przedmiot umowy:

- nieruchomość gruntowa położona w Opolu przy ul. Prostej 5 o powierzchni 8000 metrów kwadratowych,
- nieruchomość zabudowana jest dwukondygnacyjnym budynkiem usługowym przeznaczonym na galerię handlową o powierzchni zabudowy 6000 metrów kwadratowych i o łącznej powierzchni użytkowej 11000 metrów kwadratowych,
- dla powyższej nieruchomości Sąd Rejonowy w Opolu prowadzi księgę wieczystą numer OP1O 00050876/2,
- w budynku znajdują się instalacje: elektryczna, gazowa, wodno-kanalizacyjna i centralnego ogrzewania, wszystkie przyłączone i zasilane z sieci zewnętrznych przedsiębiorstw dostarczających media komunalne, a budynek wyposażony jest w urządzenia pomiarowe energii elektrycznej, gazu, energii cieplnej oraz wodomierz,
- dostarczanie do budynku energii elektrycznej, gazu, wody, energii cieplnej, a także odbiór z budynku ścieków komunalnych realizowane są na podstawie umów zawartych przez wydierżawiającego,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obszar, na którym usytuowana jest nieruchomość, przeznaczony jest na cele działalności usługowo-handlowej,
- w dziale II przedmiotowej księgi wieczystej, jako jedyny właściciel wpisane jest Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe EFEKT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie, przy ul. Warszawskiej 1,
- w dziale III i IV księgi wieczystej brak wpisów.

III. Założenia umowy:

1. Cała nieruchomość pozostaje w wyłącznej dyspozycji wydierżawiającego.
2. Wspólnicy spółki cywilnej HERMES z siedzibą w Opolu, ul. Długa 8, zaproponowali Przedsiębiorstwu Handlowo Usługowemu EFEKT spółka z o.o., że powyżej opisaną nieruchomość mogą w całości wydierżawić. Wspólnicy spółki cywilnej HERMES zamierzają prowadzić w tym budynku galerię handlową i w tym celu wynajmować osobom trzecim powierzchnie handlowe.
3. Strony planują zawrzeć umowę dzierżawy na okres 5 lat, poczynając od dnia 1 kwietnia 2017 r.
4. Strony ustaliły, że czynsz dzierżawny będzie wynosił 150 000 zł netto miesięcznie, przy czym wydierżawiający oczekuje, że umowa zawierać będzie postanowienia dotyczące czynszu, chroniące go przed utratą siły nabywczej pieniądza.

5. Zgodnie z oczekiwaniami wydierżawiającego, umowa powinna określać sposób ponoszenia przez dzierżawcę na rzecz dostawców opłat z tytułu korzystania z przedmiotu najmu, w tym z mediów i usług komunalnych.
6. W umowie powinny być zawarte postanowienia, które umożliwią dzierżawcy nieskrępowane prowadzenie zamierzonej działalności gospodarczej polegającej na wynajmowaniu powierzchni handlowych osobom trzecim.
7. Umowa powinna przewidywać możliwość jej jednostronnego przedłużenia przez dzierżawcę na okres kolejnych 5 lat przed upływem terminu, na jaki została zawarta.
8. Wydierżawiający chce zapewnić sobie możliwość wypowiedzenia umowy przed upływem terminu na jaki została zawarta, w przypadku, gdyby spółka EFEKT - po uzyskaniu ostatecznej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę - zamierzała przystąpić do budowy na nieruchomości apartamentowca, co byłoby połączone z rozbiórką dotychczasowego budynku usługowego.
9. Umowa powinna regulować zasady rozliczeń stron w odniesieniu do ulepszeń dokonanych przez dzierżawcę na przedmiocie dzierżawy.
10. Zwrot nieruchomości po zakończeniu umowy powinien być zabezpieczony przez zastrzeżenie kary umownej.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

CZWARTY DZIEŃ

EGZAMINU ADWOKACKIEGO

31 MARCA 2017 r.

CZĘŚĆ CZWARTA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa administracyjnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa administracyjnego zawarte jest na 26 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

INFORMACJA DLA ZDAJĄCEGO

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy administracyjnej – jako należycie umocowany pełnomocnik ~~Pawła~~ Piotra* Warszawskiego – adwokat Jan Sprawiedliwy, prowadzący Kancelarię Adwokacką w Częstochowie przy ul. Wesołej 15, proszę przygotować skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do wniesienia skargi, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.
2. Należy przyjąć, że wszystkie dokumenty zostały sporządzone i złożone we właściwej formie i podpisane przez uprawnione osoby, a także zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie.
3. Treść przywołanych w uzasadnieniu decyzji przepisów prawnych jest zgodna z ich rzeczywistym brzmieniem.
4. W przypadku rozwiązania zadania poprzez przygotowanie skargi, należy założyć, że adwokat dysponuje właściwym pełnomocnictwem.
5. W przypadku przygotowania skargi należy przyjąć, że właściwym sądem jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, 44-101 Gliwice, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2.
6. Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania powinna wynikać z opracowanych na potrzeby egzaminu akt sprawy administracyjnej.
7. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie skargi, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnego wpisu ani wykazywania faktu jego uiszczenia.
8. Pod przygotowaną skargą albo opinią należy wpisać imię i nazwisko osoby, która – zgodnie z treścią zadania – powinna złożyć podpis pod tym pismem.

Dołączono wyciąg z przepisów:

- ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 128),
- rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego (Dz. U. poz. 488).

*sprostowano jako oczywistą omyłkę pisarską

Ustawa
z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami
(Dz. U. z 2016 r. poz. 627, z późn. zm.)

(wyciąg)

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) osoby uprawnione do kierowania pojazdami na drogach publicznych oraz na drogach położonych w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu;
 - 2) wymagania w stosunku do osób, o których mowa w pkt 1;
 - 3) zasady uzyskiwania i cofania uprawnień do kierowania pojazdami oraz zatrzymywania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami;
 - 4) zasady prowadzenia działalności w zakresie uzyskiwania uprawnień i badań psychologicznych, związanych z kierowaniem pojazdami;
 - 5) zasady wykonywania badań lekarskich i psychologicznych kierowców, instruktorów i egzaminatorów oraz kandydatów na kierowców, instruktorów i egzaminatorów;
- (...)

Art. 2. Ilekcioć w ustawie jest mowa o:

- 1) kierowcy, kierującym lub o pojeździe określonego rodzaju - należy przez to rozumieć odpowiednio kierowcę, kierującego lub pojazd w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zmianami).

Rozdział 13

Badanie psychologiczne

Art. 82. 1. Badaniu psychologicznemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, zwanym dalej "badaniem psychologicznym w zakresie psychologii transportu", podlega:

(...)

- 4) kierujący motorowerem, pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli:
 - a) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
 - b) przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego,
 - c) w okresie próbnym popełnił co najmniej dwa wykroczenia w ruchu drogowym przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;
- 5) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli w wyniku badania lekarskiego tej osoby została stwierdzona możliwość istnienia poważnych przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;

(...)

Rozdział 15

Nadzór nad kierującym

Art. 96. 1. Kierowca i osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem podlegają nadzorowi w zakresie:

- 1) przestrzegania przepisów ruchu drogowego;
- 2) spełniania wymagań określonych dla uzyskania i posiadania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem lub tramwajem.

2. Nadzór sprawują:

- 1) organy kontroli ruchu drogowego - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) starosta - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

(...)

Art. 98. 1. Kierowca lub osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem, która kierując pojazdem popełniła naruszenie przepisów ruchu drogowego stwierdzone mandatem karnym, prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem organu orzekającego w sprawie o naruszenie w postępowaniu dyscyplinarnym, otrzymuje punkty odpowiadające temu naruszeniu z dniem uprawomocnienia się rozstrzygnięcia.

2. Naruszeniu, o którym mowa w ust. 1, odpowiada określona liczba punktów w skali od 0 do 10 w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego i wagi naruszenia.

3. W przypadku jednoczesnego popełnienia kilku naruszeń przez osobę, o której mowa w ust. 1, punkty im odpowiadające sumuje się. Jeżeli suma punktów odpowiadających naruszeniom przekracza 10, osoba ta otrzymuje 10 punktów.

4. Informacje o naruszeniu, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiadającej mu liczbie punktów są przekazywane do centralnej ewidencji kierowców.

5. Informacje o otrzymanej liczbie punktów zgromadzone w centralnej ewidencji kierowców usuwa się:

- 1) z upływem roku od daty uprawomocnienia się rozstrzygnięcia;
- 2) po uzyskaniu informacji o ukończeniu przez kierowcę kursu reedukacyjnego w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 3) po uzyskaniu informacji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdem w trybie, o którym mowa w art. 103 ust. 1 pkt 2.

6. Informacje o naruszeniu, o którym mowa w ust. 1, zgromadzone w centralnej ewidencji kierowców usuwa się w przypadkach określonych w ust. 5, a w przypadku naruszenia popełnionego w okresie próbnym, z upływem tego okresu, jednak nie wcześniej niż po upływie terminu, o którym mowa w ust. 5 pkt 1.

Art. 99. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o skierowaniu kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na:

- 1) kontrolne sprawdzenie kwalifikacji w formie egzaminu państwowego, jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do ich kwalifikacji;
- 2) badanie lekarskie, jeżeli:
 - a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
 - b) istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do stanu zdrowia;
- 3) badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, jeżeli:
 - a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
 - b) przekroczyła liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego,
 - c) w okresie próbnym popełniła dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,
 - d) kierując pojazdem spowodowała wypadek drogowy, w następstwie którego inna osoba poniosła śmierć lub doznała obrażeń, o których mowa w art. 156 § 1 lub art. 157 § 1 Kodeksu karnego; (...)

2. Starosta wydaje decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 1:

- 1) z urzędu:
 - a) na podstawie informacji i ustaleń stanu faktycznego uzyskanych w ramach wykonywania zadań własnych - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. b,
 - b) na podstawie informacji uzyskanych od administratora centralnej ewidencji kierowców - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a-c oraz pkt 4 i 5,
 - c) na podstawie zawiadomienia właściwych organów orzekających o niepełnosprawności lub niezdolności do pracy - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b;
 - 2) na wniosek organu kontroli ruchu drogowego lub dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 3 lit. b i d.
- (...)

Art. 103. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku:

- 1) stwierdzenia:
 - a) na podstawie orzeczenia lekarskiego istnienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,

- b) na podstawie orzeczenia psychologicznego istnienia przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem,
 - c) utraty kwalifikacji, na podstawie wyniku egzaminu państwowego przeprowadzonego w trybie art. 49 ust. 1 pkt 2 i 3,
 - d) niezgłoszenia się we wskazanym terminie na egzamin państwowy który miał być przeprowadzony w trybie art. 49 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 lit. b;
- 2) ponownego przekroczenia liczby 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie 5 lat od dnia wydania skierowania na kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 4 lit. a;
 - 3) popełnienia w okresie próbnym trzech wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub jednego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;
 - 4) orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów;
 - 5) kierowania pojazdem w przedłużonym okresie, o którym mowa w art. 102 ust. 1d;
 - 6) uchylecia sposobu wykonywania zakazu prowadzenia pojazdów na podstawie art. 182a § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy.
2. Administrator centralnej ewidencji kierowców przekazuje staroście informacje w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, będące podstawą decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.
(...)

Ustawa
z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym
(Dz. U. z 2017 r. poz. 128)

(wyciąg)

Art. 130. 1. Policja prowadzi ewidencję kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego. Określonymu naruszeniu przypisuje się odpowiednią liczbę punktów w skali od 0 do 10 i wpisuje się do tej ewidencji. (...)

2. Punkty za naruszenie przepisów ruchu drogowego wpisane do ewidencji usuwa się po upływie 1 roku od dnia naruszenia, chyba że przed upływem tego okresu kierowca dopuścił się naruszeń, za które na podstawie prawomocnych rozstrzygnięć przypisana liczba punktów przekroczyłaby 24 punkty lub w przypadku kierowców, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 3 - 20 punktów. (...)

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Sprawiedliwości, mając na uwadze dyscyplinowanie i wdrażanie kierujących pojazdami do przestrzegania przepisów ustawy oraz zapobieganie wielokrotnemu naruszaniu przepisów ruchu drogowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób punktowania i liczbę punktów odpowiadających naruszeniu przepisów ruchu drogowego;
 - 2) warunki i sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz tryb występowania z wnioskami o kontrolne sprawdzenie kwalifikacji;
 - 3) program szkolenia i jednostki upoważnione do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 3;
 - 4) liczbę punktów odejmowanych z tytułu odbytego szkolenia;
 - 5) podmioty uprawnione do uzyskiwania informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w ust. 1.
- (...)

**Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy
ruchu drogowego (Dz.U. poz. 488),**

(wyciąg)

Na podstawie art. 130 ust. 4 i art. 140 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób punktowania i liczbę punktów odpowiadających naruszeniu przepisów ruchu drogowego;
 - 2) warunki i sposób prowadzenia ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, zwanej dalej "ewidencją";
 - 3) tryb występowania z wnioskiem o kontrolne sprawdzenie kwalifikacji;
 - 4) warunki i tryb występowania z wnioskiem o cofnięcie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi;
 - 5) jednostki upoważnione do prowadzenia szkolenia, którego odbycie spowoduje zmniejszenie liczby punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego, program tego szkolenia oraz liczbę punktów odejmowanych z tytułu jego odbycia;
 - 6) podmioty uprawnione do uzyskiwania informacji zawartych w ewidencji.
2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:
- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;
 - 2) pozwoleniu - rozumie się przez to pozwolenie do kierowania tramwajem;
 - 3) komendancie wojewódzkim Policji - rozumie się przez to również Komendanta Stołecznego Policji.

§ 2. 1. Do ewidencji wpisuje się kierowcę, który kierując pojazdem silnikowym lub motorowerem, dopuścił się naruszenia przepisów ruchu drogowego, zwanego dalej "naruszeniem".

2. Wpisowi do ewidencji nie podlega kierowca niebędący obywatelem polskim i nieposiadający karty pobytu, chyba że dopuścił się naruszenia, za które może być orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.

3. Do ewidencji wpisuje się naruszenia wraz z odpowiadającą im liczbą punktów, zgodnie z wykazem określonym w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

4. Jeżeli kierowca jednym czynem naruszył więcej niż jeden przepis ruchu drogowego, w ewidencji uwidacznia się wszystkie naruszenia, przypisując każdemu odpowiednią liczbę punktów, z zastrzeżeniem ust. 5-9. (...)

§ 3. 1. Ewidencję prowadzi komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ewidencjonowanych.

2. W odniesieniu do kierowców będących obywatelami polskimi niemających miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kierowców, o których mowa w § 2 ust. 2, ewidencję prowadzi Komendant Główny Policji.

§ 4. 1. Wpisu ostatecznego do ewidencji dokonuje się, jeżeli naruszenie zostało stwierdzone prawomocnym: wyrokiem sądu, postanowieniem sądu o warunkowym umorzeniu postępowania, mandatem karnym albo orzeczeniem organu orzekającego w sprawie o naruszenie w postępowaniu dyscyplinarnym.

2. Przed wydaniem rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, do ewidencji wprowadza się, niezwłocznie po ujawnieniu naruszenia, wpis tymczasowy. Wpis tymczasowy zawiera informację o liczbie punktów, które zostaną ostatecznie przypisane w przypadku potwierdzenia naruszenia tym rozstrzygnięciem.

4. Wpis tymczasowy staje się wpisem ostatecznym po stwierdzeniu naruszenia rozstrzygnięciem, o którym mowa w ust. 1.

5. Organ wydający prawomocne rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 1, z wyłączeniem mandatu karnego, niezwłocznie przekazuje informację do jednostki organizacyjnej Policji, która skierowała sprawę do rozpatrzenia przez ten organ. Informację sporządza się na formularzu, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Sąd może przekazać informację w formie odpisu wyroku. (...)

§ 5. 1. Organ prowadzący ewidencję usuwa z ewidencji wpis tymczasowy, o którym mowa w § 4 ust. 2, jeżeli w postępowaniu w sprawie o naruszenie prowadzonym przez właściwy organ:

- 1) zastosowano art. 41 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.);
- 2) osoba, której dotyczy wpis, została uniewinniona od zarzutu popełnienia naruszenia prawomocnym orzeczeniem;
- 3) stwierdzono, że:
 - a) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia,
 - b) czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego,
 - c) nastąpiło przedawnienie karalności,
 - d) osoba, której dotyczył wpis, zmarła.

2. Organ prowadzący ewidencję usuwa z ewidencji wpis ostateczny, jeżeli nastąpiło zatarcie ukarania (skazania) lub osoba wpisana do ewidencji zmarła.

3. Organ wydający postanowienie o odmowie wszczęcia lub umorzeniu postępowania powiadamia o tym fakcie jednostkę organizacyjną Policji, o której mowa w § 4 ust. 8.

(...)

*Pieczęć Biura Podawczego Starostwa Powiatowego
w Częstochowie
wpłynęło 2 września 2016 r.
pracownik Biura Anna Kwiatkowska
(podpis)*

Katowice, dnia 31 sierpnia 2016 r.

Komendant Wojewódzkiej Policji
w Katowicach
Wydział Ruchu Drogowego

Starosta Częstochowski

**Wniosek
o skierowanie na badania psychologiczne**

Działając na podstawie art. 82 ust. 1 pkt 4 lit. b w związku z art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627, z późn. zm.) wnoszę o skierowanie na badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby:

1. Nazwisko i imię: Piotr Warszawski
2. Numer PESEL 7110010000
3. zam. Częstochowa ul. Znana 132/13
4. Prawo jazdy kat. B + D z 27.01.2012 r., organ wydający Starosta Częstochowski
5. Otrzymał łącznie 30 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego.

UZASADNIENIE

Wyżej wymieniony w okresie od 01.04.2016 r. do 05.05.2016 r. wielokrotnie naruszył przepisy ruchu drogowego, tj.

1. 1.04.2016 r. Katowice – obszar zabudowany, mikrobus marki Mercedes Benz nr rej. SC 3XX3X, naruszenie zakazu korzystania podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku, mandat karny, punkty: 5,
2. 15.04.2016 r. Częstochowa – obszar zabudowany, mikrobus marki Mercedes Benz nr rej. SC 3XX3X, przekroczenie prędkości od 31 do 40 km/h, mandat karny, punkty: 6,
3. 23.04.2016 r. Katowice – obszar zabudowany, mikrobus marki Mercedes Benz nr rej. SC 3XX3X, naruszenie zakazu korzystania podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku, mandat karny, punkty: 5,
4. 29.04.2016 r. Częstochowa – obszar zabudowany, mikrobus marki Mercedes Benz nr rej. SC 3XX3X, niestosowanie się do znaków i sygnałów drogowych, mandat karny, punkty: 1,
5. 5.05.2016 r. Częstochowa – obszar zabudowany i niezabudowany, mikrobus marki Mercedes Benz nr rej. SC 3XX3X, naruszenie zakazu korzystania podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku, niestosowanie się do znaków i sygnałów drogowych określających dozwolony kierunek jazdy z poszczególnych pasów ruchu lub sposób ich wykorzystania; przewóz osób pojazdem w liczbie przekraczającej liczbę miejsc określonych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu, jeżeli liczba osób przewożonych w niewłaściwy sposób przekracza liczbę miejsc określonych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu, prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16, punkty: 13.

KOMENDANT WOJEWÓDZKIEJ POLICJI
(podpis)

CSOiK. 5430.3.2016

Zawiadomienie

Działając na podstawie art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 82 ust. 1 pkt 4 lit. b i art. 96 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627, z późn. zm.) zawiadamiam o wszczęciu przez Starostę Częstochowskiego na wniosek Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach postępowania w sprawie skierowania na badania psychologiczne Pana Piotra Warszawskiego PESEL 7110010000, zam. Częstochowa ul. Znana 132/13, w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami.

Wobec powyższego ma Pan prawo w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia do zapoznania się z aktami sprawy oraz złożenia wyjaśnień w charakterze strony (art. 10 § 1 oraz art. 73 i art. 79 § 1 k.p.a.).

POUCZENIE

W oparciu o przepis art. 41 § 1 i 2 k.p.a., strona bądź jej przedstawiciel lub pełnomocnik mają obowiązek zawiadomić organ prowadzący postępowanie administracyjne o każdej zmianie swojego adresu. W razie zaniedbania tego obowiązku, doręczenie pisma pod dotychczasowy adres ma skutek prawny.

Starosta Częstochowski
(podpis)

Otrzymują:

1. Piotr Warszawski, ul. Znana 132/13, 42-200 Częstochowa,
2. Komendant Wojewódzki Policji w Katowicach,
3. a/a.

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że niniejsze pismo zostało doręczone Piotrowi Warszawskiemu w dniu 20 września 2016 r.

*Pieczęć Biura Podawczego Starostwa Powiatowego
w Częstochowie
wpłynęło 26 września 2016 r.
pracownik Biura Anna Kwiatkowska
(podpis)*

Częstochowa, dnia 26 września 2016 r.

Piotr Warszawski
42-200 Częstochowa
ul. Znana 132/13

Do Starosty Częstochowskiego

W odpowiedzi na zawiadomienie z dnia 15 września 2016 r., informuję, że nie rozumiem, dlaczego wszczęto przeciwko mnie postępowanie. Jestem zdrowy i posiadam aktualne badania lekarskie dopuszczające mnie do pracy jako kierowcy mikrobusa służącego do przewozu pasażerów.

*Piotr Warszawski
(podpis)*

CSOiK. 5430.3.2016.

Notatka Urzędowa

W dniu dzisiejszym przeprowadziłem rozmowę telefoniczną z Wydziałem Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie. Ustaliłem, że prowadzone było postępowanie w sprawie o wykroczenia drogowe popełnione przez Piotra Warszawskiego w dniu 5 maja 2016 r.

Ustaliłem, że Piotr Warszawski został przesłuchany jako podejrzany o popełnienie wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 w związku z art. 97 Kodeksu wykroczeń i że w tej sprawie został wydany w dniu 20 czerwca 2016 r. prawomocny wyrok nakazowy przez Sąd Rejonowy Wydział Karny w Częstochowie. Tym wyrokiem Piotr Warszawski został uznany za winnego popełnienia czynu i wymierzono mu grzywnę w kwocie 100 złotych.

Ustaliłem ponadto, że za te wykroczenia, na podstawie wyroku skazującego Piotr Warszawski otrzymał 13 punktów karnych. Nie były to jedyne wykroczenia popełnione przez Piotra Warszawskiego, bo w tym roku otrzymał łącznie 30 punktów.

Zwróciłem się o nadesłanie odpisu wyroku oraz informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

starszy inspektor Wydziału Komunikacji
Jan Kowalski
(podpis)

Częstochowa, dnia 7 października 2016 r.

Starosta Częstochowski

W nawiązaniu do przeprowadzonej rozmowy telefonicznej przesyłam żądany odpis wyroku oraz informuję, że z ewidencji prowadzonej na podstawie § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego (Dz. U. poz. 488) przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach wynika, że Piotr Warszawski nr PESEL 7110010000 zam. Częstochowa ul. Znana 132/13 dopuścił się w okresie od 01.04.2016 r. do 05.05.2016 r. naruszeń przepisów ruchu drogowego, za które otrzymał łącznie 30 punktów, w tym m.in.:

- 05.05.2016 r. Częstochowa obszar zabudowany i niezabudowany, mikrobusem marki Mercedes Benz nr rej. SC 3XX3X, naruszenie zakazu korzystania podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku, niestosowanie się do znaków i sygnałów drogowych określających dozwolony kierunek jazdy z poszczególnych pasów ruchu lub sposób ich wykorzystania; przewóz osób pojazdem w liczbie przekraczającej liczbę miejsc określonych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu, jeżeli liczba osób przewożonych w niewłaściwy sposób przekracza liczbę miejsc określonych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu - prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16, punkty: 13.

Z upoważnienia Komendanta Miejskiego Policji
st. aspirant Jan Surowy
(podpis)

Sygn. akt II W 1900/16

WYROK NAKAZOWY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Częstochowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Kalinowski

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Nowak

po rozpoznaniu w postępowaniu nakazowym bez udziału stron

sprawy z wniosku Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie

przeciwko Piotrowi Warszawskiemu

obwinionego o to, że:

w dniu 5 maja 2016 r. ok. godziny 16.30 w Częstochowie, kierując mikrobusem marki Mercedes Benz o nr rej. SC 3XX3X naruszył przepisy ruchu drogowego w ten sposób, że korzystał podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku, nie zastosował się do znaku pionowego F-10 „kierunki na pasach ruchu” i z pasa do jazdy na wprost wykonał manewr skrętu w lewo oraz w tym samym miejscu i czasie przewoził osoby w liczbie przekraczającej liczbę miejsc określonych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu,

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. i art. 97 k.w.

1. Obwinionego Piotra Warszawskiego uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, popełnionego w sposób wyżej opisany, tj. wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. i art. 97 k.w. i za to na podstawie art. 92 § 1 k.w. i art. 97 k.w. wymierza mu grzywnę w kwocie 100 (stu) złotych.
2. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

Na oryginale właściwy podpis (podpis sędziego)

Zgodność z oryginałem stwierdzam

Kierownik sekretariatu

(podpis i właściwa pieczęć)

Wyrok uprawomocnił się w dniu 20 lipca 2016 r.

Sędzia Andrzej Kalinowski

(podpis i właściwa pieczęć)

CSOiK. 5430.3.2016

ZAWIADOMIENIE
o zakończeniu postępowania

Na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) zawiadamiam o zakończeniu postępowania w sprawie skierowania na badania psychologiczne Pana Piotra Warszawskiego PESEL 7110010000, zam. Częstochowa ul. Znana 132/13, w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami.

Informuję, że w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma, strona ma prawo wypowiedzieć się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Starosta Częstochowski
(podpis)

Otrzymują:

1. Piotr Warszawski, ul. Znana 132/13, 42-200 Częstochowa,
2. Komendant Wojewódzkiej Policji w Katowicach,
3. a/a.

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że niniejsze pismo zostało doręczone Piotrowi Warszawskiemu w dniu 11 października 2016 r.

CSOiK. 5430.3.2016.

Decyzja nr 5430.3/2016**o skierowaniu na badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu
w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem**

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 82 ust. 1 pkt 4 lit. b w związku z art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627, z późn. zm.)

kieruję na badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu Pana Piotra Warszawskiego, PESEL nr 7110010000, zamieszkałego 42-200 Częstochowa, ul. Znana 132/13, posiadającego uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii B + D w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem.

Uzasadnienie

Decyzja o skierowaniu na badania psychologiczne przeprowadzone w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami została wydana na wniosek Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach, ponieważ Piotr Warszawski przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego. Ustalenia takie wynikają z informacji Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie z dnia 7 października 2016 r. oraz z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16. W okresie od 1 kwietnia 2016 r. do 5 maja 2016 r. Piotr Warszawski wielokrotnie naruszył przepisy ruchu drogowego, za co został ukarany mandatami karnymi oraz skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16 i przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego.

Zgodnie z art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b powołanej na wstępie ustawy o kierujących pojazdami, starosta wydaje decyzję administracyjną o skierowaniu kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, jeżeli przekroczyła liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego.

Użyty w powołanym wyżej przepisie zwrot „wydaje decyzję administracyjną” ma charakter kategoriyczny, co przesądza o obligatoryjnym charakterze badań.

Wobec powyższego, zgodnie z powołanym wyżej przepisem, należało orzec jak w sentencji.

Od decyzji przysługuje odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, za pośrednictwem Starosty Częstochowskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Na badania należy zgłosić się w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji o skierowaniu.

Starosta Częstochowski
(podpis)

Otrzymują:

1. Piotr Warszawski, ul. Znana 132/13, 42-200 Częstochowa,
2. Komendant Wojewódzki Policji w Katowicach,
3. a/a.

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że niniejsza decyzja wraz z pouczeniem została doręczona Piotrowi Warszawskiemu w dniu 24 października 2016 r.

*Pieczęć Biura Podawczego Starostwa Powiatowego
w Częstochowie
wpłynęło 4 listopada 2016 r.
pracownik Biura Anna Kwiatkowska
(podpis)*

Częstochowa, dnia 4 listopada 2016 r.

Piotr Warszawski
42-200 Częstochowa,
ul. Znana 132/13

Starosta Częstochowski

ODWOŁANIE

Wnoszę o uchylenie decyzji w sprawie skierowania mnie na badania psychologiczne. Jestem zdrowy i nie muszę się na nic leczyć. Miałem kłopoty rodzinne, ale już wszystko jest w porządku. Zapłaciłem mandaty i już jeżdżę prawidłowo.

Uważam, że decyzja jest niezgodna z prawem, gdyż Starosta nieprawidłowo ustalił liczbę punktów karnych. Nie zgodziłem się z nałożeniem na mnie 13 punktów, bo 5 maja 2016 r. nie naruszyłem przepisów ruchu drogowego. Złożyłem sprzeciw od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16 wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

*Piotr Warszawski
(podpis)*

Starosta Częstochowski

Częstochowa, dnia 14 listopada 2016 r.

CSOiK. 5430.3.2016.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Częstochowie**

ul. Al. Niepodległości 20/22

42-200 Częstochowa

Na podstawie art. 133 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) przekazuję odwołanie Piotra Warszawskiego od decyzji Starosty Częstochowskiego z dnia 20 października 2016 r. nr 5430.3/2016 o skierowaniu na badania psychologiczne przeprowadzane w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem.

Odwołanie zostało wniesione w terminie. Po zapoznaniu się z treścią odwołania nie znaleziono podstaw do zastosowania art. 132 k.p.a.

W załączeniu przekazuję akta administracyjne sprawy.

Starosta Częstochowski
(podpis)

Otrzymują:

1. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie (wraz z aktami sprawy),
2. Komendant Wojewódzkiej Policji w Katowicach,
3. a/a.

Do wiadomości: Piotr Warszawski.

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że przedmiotowe pismo zostało doręczone Piotrowi Warszawskiemu w dniu 16 listopada 2016 r.

SKO 4114/88/16.

Notatka Urzędowa

W dniu dzisiejszym przeprowadziłem rozmowę telefoniczną z Wydziałem Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie.

Ustaliłem, że Piotr Warszawski złożył sprzeciw od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16, na podstawie którego naliczono punkty karne oraz wniossek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Postanowieniem z 8 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie przywrócił termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku z dnia 20 czerwca 2016 r., ale jak dotychczas sprzeciw nie został rozpoznany.

Starszy aspirant Jan Surowy poinformował mnie, że dokonany na podstawie tego wyroku do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, wpis 13 punktów karnych, został uchylony przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach.

starszy specjalista
Jan Nieznany
(podpis)

*Pieczęć Komendy Miejskiej Policji
w Częstochowie
Wydział Ruchu Drogowego*

Częstochowa, dnia 23 grudnia 2016 r.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Częstochowie**

W nawiązaniu do przeprowadzonej rozmowy przesyłam dokumenty przedstawione przez Sąd Rejonowy w Częstochowie.

Z upoważnienia Komendanta Miejskiego Policji
st. aspirant Jan Surowy
(podpis)

Załączniki:

1. Odpis sprzeciwu od wyroku nakazowego z dnia 26 października 2016 r.
2. Odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 28 listopada 2016 r., sygn. akt II W 1900/16, o przywróceniu terminu do wniesienia sprzeciwu.

(odpis)

Piotr Warszawski
42-200 Częstochowa,
ul. Znana 132/13

Częstochowa 26 października 2016 r.

**Sąd Rejonowy
w Częstochowie
II Wydział Karny**

Sprzeciw od wyroku nakazowego

Wnoszę sprzeciw w całości od wyroku nakazowego z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16.

Nie zgadzam się z powyższym wyrokiem ponieważ czuję się niewinny. Nie popełniłem zarzucanych mi wykroczeń. Wnoszę o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Nie złożyłem w terminie sprzeciwu, bo nie doręczono mi odpisu wyroku. W tym czasie przebywałem na leczeniu w szpitalu i byłem obłożnie chory.

Piotr Warszawski
(podpis)

Zgodność z oryginałem stwierdzam

Kierownik sekretariatu
(podpis i właściwa pieczęć)

(odpis)

Sygn. akt II W 1900/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Częstochowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Kalinowski

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko Piotrowi Warszawskiemu

obwinionemu o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. i art. 97 k.w.

wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu

na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. i art. 38 § 1 k.p.w.

postanawia

przywrócić Piotrowi Warszawskiemu termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16.

Zarządzenia:

1. odnotować i nadać bieg sprawie,
2. wycofać dokumentację wykonawczą.

Postanowienie uprawomocniło się w dniu 28 listopada 2016 r.

Na oryginale właściwy podpis (podpis sędziego)

Zgodność z oryginałem stwierdzam

Kierownik sekretariatu
(podpis i właściwa pieczęć)

*Pieczęć Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Częstochowie
wpłynęło 10 stycznia 2017 r.
pracownik Biura Anna Kowalska
(podpis)*

Katowice, dnia 9 stycznia 2017 r.

Komendant Wojewódzkiej Policji
w Katowicach
Wydział Ruchu Drogowego

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Częstochowie**

W nawiązaniu do przesłanego wniosku z dnia 31 sierpnia 2016 r. o skierowanie Piotra Warszawskiego na badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu, cofam ten wniosek, albowiem wpis ostateczny 13 punktów karnych za naruszenie przepisów ruchu drogowego w dniu 5 maja 2016 r., został uchylony przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach w dniu 8 grudnia 2016 r., wobec wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16.

Z upoważnienia Komendanta Wojewódzkiego Policji
Naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego
KWP w Katowicach
(podpis)

Do wiadomości:

Piotr Warszawski, zam. ul. Znana 132/13, 42-200 Częstochowa.

4114/88/16

ZAWIADOMIENIE
o zakończeniu postępowania odwoławczego

Na podstawie art. 10 § 1 w związku z art. 140 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie zawiadamia o zakończeniu postępowania odwoławczego w sprawie skierowania na badania psychologiczne Pana Piotra Warszawskiego PESEL 7110010000, zam. Częstochowa ul. Znana 132/13, w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami.

W terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma, strona ma prawo wypowiedzieć się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Prezes
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Częstochowie
(podpis)

Otrzymują:

1. Piotr Warszawski, ul. Znana 132/13, 42-200 Częstochowa,
2. Komendant Wojewódzkiej Policji w Katowicach,
3. a/a.

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że niniejsze pismo zostało doręczone Piotrowi Warszawskiemu w dniu 14 lutego 2017 r.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Częstochowie**
ul. Al. Niepodległości 20/22
42-200 Częstochowa

Częstochowa, dnia 1 marca 2017 r.

Piotr Warszawski
42-200 Częstochowa,
ul. Znana 132/13

DECYZJA
Nr 4114/88/16

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie w składzie:

Jan Kowalski (przewodniczący)

Anna Kwiatkowska (członek)

Krystyna Nowak (członek)

na podstawie art. 104 i art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) oraz art. 82 ust. 1 pkt 4 lit. b w zw. z art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627, z późn. zm.), po rozpoznaniu odwołania Piotra Warszawskiego od decyzji Starosty Częstochowskiego z dnia 20 października 2016 r. NR CSOiK. 5430.3.2016. o skierowaniu na badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu, przeprowadzane w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Na wniosek Komendanta Wojewódzkiej Policji w Katowicach Starosta Częstochowski wszczął na podstawie art. 82 ust. 1 pkt 4 lit. b oraz art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627, z późn. zm.), postępowanie administracyjne w sprawie skierowania na badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu kierowcy mikrobusa marki Mercedes Benz o nr rej. SC 3XX3X Piotra Warszawskiego, posiadającego uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii B + D.

W wyniku przeprowadzonego postępowania organ I instancji ustalił, że w okresie od 1 kwietnia 2016 r. do 5 maja 2016 r. Piotr Warszawski wielokrotnie naruszył przepisy ruchu drogowego, za co został ukarany mandatami karnymi oraz skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16 i przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego. Ustalenia takie wynikały z informacji Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie z dnia 7 października 2016 r. oraz z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16.

W oparciu o powyższe ustalenia, organ I instancji wydał na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b powołanej na wstępie ustawy o kierujących pojazdami, decyzję administracyjną o skierowaniu Piotra Warszawskiego na badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, gdyż przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego.

W odwołaniu Piotr Warszawski wniósł o uchylenie decyzji, gdyż „jest zdrowy i nie musi się na nic leczyć”. Ponadto podniósł, że decyzja jest niezgodna z prawem. Nie zgodził się z nałożeniem na niego 13 punktów, podnosząc, że 5 maja 2016 r. nie naruszył przepisów ruchu drogowego i że złożył sprzeciw od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16.

Po rozpoznaniu sprawy w drugiej instancji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdza, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, obowiązującej w dacie naruszenia przez Piotra Warszawskiego przepisów ruchu drogowego, w przypadku przekroczenia określonego prawem limitu punktów, nakładają na odpowiednie organy obowiązek kierowania osób posiadających uprawnienia do kierowania pojazdami na badania psychologiczne, w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do kierowania pojazdami. Na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b powołanej wyżej ustawy o kierujących pojazdami do wydania takiej decyzji uprawniony jest starosta. Skierowanie na badania psychologiczne jest następstwem stwierdzenia zaistnienia przesłanek przewidzianych prawem. W szczególności stanowi o tym art. 82 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o kierujących pojazdami, zgodnie z którym badaniu psychologicznemu podlega m.in. kierujący pojazdem silnikowym, jeżeli przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego.

Nie sposób pominąć tego, że celem powołanego wyżej uregulowania jest dyscyplinowanie i wdrażanie kierujących pojazdami, którzy nagminnie naruszają przepisy ustawy – Prawo o ruchu drogowym do przestrzegania zasad obowiązujących w ruchu drogowym oraz zapobieganie wielokrotnemu naruszaniu tych zasad. Osobowość kierowcy i jego psychika ma podstawowy wpływ na jego zachowanie na drodze. Dlatego ze względu na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym określona grupa kierowców podlega badaniom psychologicznym. Do tej grupy są w szczególności zaliczani kierowcy, którzy za naruszenie przepisów ruchu drogowego otrzymali więcej niż 24 punkty. Ilość przyznanych punktów świadczy bowiem o wielokrotnym i uporczywym naruszaniu zasad ruchu drogowego i może uzasadniać wątpliwości, co do psychofizycznej zdolności do kierowania pojazdami.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego, w świetle powołanego wyżej przepisu uprawniony organ, tj. Starosta Częstochowski miał nie tylko prawo, ale i obowiązek skierowania Piotra Warszawskiego na badania psychologiczne, w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do kierowania przez niego pojazdami silnikowymi. Decyzja taka nie jest bowiem oparta na uznaniu administracyjnym lecz ma charakter związany. Podstawą jej wydania były bowiem dane zawarte w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, prowadzonej przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego.

W przekonaniu Kolegium przedstawione przez organ I instancji okoliczności faktyczne oraz treść mających zastosowanie przepisów prawa, wskazują na to, że nie sposób zarzucić zaskarżonej decyzji naruszenia prawa kwalifikującego do jej uchylenia lub zmiany. Przekazane bowiem organowi I instancji informacje przez Wydział Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie oraz ustalenia

wynikające z wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16 w pełni uzasadniały podjęcie decyzji o skierowaniu Piotra Warszawskiego na badania psychologiczne. Z informacji tych wynikało bowiem, że Piotr Warszawski w krótkim odstępie czasowym, tj. od 1 kwietnia do 5 maja 2016 r. pięciokrotnie naruszył przepisy ruchu drogowego, za co został ukarany mandatami karnymi oraz skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16.

W ocenie Kolegium nie był zasadny podniesiony w odwołaniu zarzut o niesłuszności nałożenia na stronę 13 punktów w związku z przekroczeniem zasad w ruchu drogowym w dniu 5 maja 2016 r. W dacie wydania decyzji przez organ I instancji, z danych zawartych w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, wynikało, że za naruszenie przepisów ruchu drogowego Piotr Warszawski otrzymał łącznie 30 punktów, w tym 13 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego w dniu 5 maja 2016 r. Zostało to stwierdzone na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt II W 1900/16, który w dacie orzekania przez organ I instancji był prawomocny, co zgodnie z art. 98 ust. 1 ustawy o kierujących pojazdami uzasadniało nałożenie 13 punktów. Wprawdzie Sąd Rejonowy przywrócił termin do wniesienia sprzeciwu, ale wyrok ten nie został uchylony i jego ustalenia są nadal wiążące. Oceny powyższej nie zmienia także to, że wpis 13 punktów za naruszenie przez stronę przepisów ruchu drogowego w dniu 5 maja 2016 r. – jak wynika z pisma Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 9 stycznia 2017 r. – został uchylony.

Na koniec warto dodać, że decyzja o skierowaniu strony na badania psychologiczne w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami, poza koniecznością poddania się takim badaniom, nie rodzi jeszcze negatywnych skutków dla osoby skierowanej na takie badania. Dopiero bowiem stwierdzenie przez uprawnionego do wykonywania tych badań psychologa istnienia takich przeciwwskazań, może wywołać skutek negatywny w postaci cofnięcia (w odrębnym postępowaniu) uprawnień do kierowania pojazdem.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. orzeczono o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skarga powinna być wniesiona za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji stronie - art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.).

Anna Kwiatkowska
(podpis)

Jan Kowalski
(podpis)

Krystyna Nowak
(podpis)

Otrzymują:

1. Piotr Warszawski,
2. Starosta Częstochowski,
3. Komendant Wojewódzki Policji w Katowicach,
4. a/a.

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że decyzja została doręczona Piotrowi Warszawskiemu w dniu 3 marca 2017 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

CZWARTY DZIEŃ

EGZAMINU ADWOKACKIEGO

31 MARCA 2017 r.

CZĘŚĆ PIĄTA EGZAMINU

zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

INFORMACJA DLA ZDAJĄCEGO

I. Po zapoznaniu się z treścią zadania proszę przygotować opinię prawną, w której należy:

- 1) ocenić zachowanie adwokata Zygmunta Lisa z punktu widzenia zasad wykonywania zawodu i zasad etyki adwokackiej, z uwzględnieniem interesu publicznego;
- 2) w przypadku uznania, że adwokat Zygmunt Lis naruszył ww. zasady, wskazać przepisy, które zostały przez niego naruszone oraz opisać, na czym polegało ich naruszenie.

II. Przygotowaną opinię prawną należy podpisać imieniem i nazwiskiem: *Jan Kowalski*.

STAN FAKTYCZNY ZADANIA

- I.** Adwokat Zygmunt Lis prowadzi Kancelarię Adwokacką w miejscowości Opoczno. Zajmuje wspólnie z Kazimierzem Litwińskim, który zawodowo trudni się handlem samochodami oraz pośrednictwem pracy, lokal składający się z poczekalni oraz jednego pokoju. Każdy z zajmujących lokal korzysta z oddzielnego biurka, jak również ma do swojej dyspozycji szafę, nieposiadającą poza zwykłym meblowym zamkiem, innego zabezpieczenia. W szafie adwokat Zygmunt Lis przechowuje akta prowadzonych przez siebie spraw, jak również dokumenty powierzone mu przez klientów. Zdarzały się przypadki, że klienci niezadowoleni z usług świadczonych przez firmę handlową, pod nieobecność jej właściciela, kierowali swoje pretensje wobec adwokata Zygmunta Lisa, uważając go za współnika Kazimierza Litwińskiego. Również nie do rzadkości należą praktyki przyjmowania klientów przez adwokata w obecności właściciela tej firmy, a czasami nawet w obecności innych osób.
- II.** Adwokat Zygmunt Lis w ramach prowadzonej kancelarii adwokackiej zajmuje się sprawami z różnych dziedzin prawa, m.in. z zakresu prawa karnego i karnego skarbowego. Po zakończeniu jednej z nich, w której jego klient, miejscowy przedsiębiorca z branży budowlanej oskarżony o występki wyłudzenia podatku VAT został uniewinniony, adwokat Zygmunt Lis udzielił lokalnemu tygodnikowi wywiadu. Przedstawiając okoliczności przedmiotowej sprawy, nie omieszczał podkreślić swoich zasług w zakresie finalnego zakończenia tego postępowania. Ponadto wysłał listy do innych przedsiębiorców z rejonu działania jego kancelarii, oferując im swoje usługi w celu uniknięcia w przyszłości kłopotów prawnych.
- III.** Adwokat Adam Kruk został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu dla Kazimierza Wolskiego, pozwanego w sprawie z powództwa Andrzeja Adamskiego o zapłatę, toczącej się przed Sądem Rejonowym w Opocznie. Adwokat Adam Kruk zapoznał się z aktami sprawy oraz sporządził i złożył do Sądu odpowiedź na pozew, odpis której wręczył osobiście swojemu klientowi z urzędu. Przed terminem rozprawy, Kazimierz Wolski nie informując o tym swojego pełnomocnika z urzędu, skontaktował się z adwokatem Zygmuntem Lisem. Po uzgodnieniu zasad współpracy udzielił mu pełnomocnictwa do reprezentowania go w przedmiotowej sprawie jako pełnomocnikowi z wyboru.

Jednocześnie Kazimierz Wolski poinformował adwokata Zygmunta Lisa, że dotychczas korzystał z pomocy adwokata z urzędu, a nadto przekazał mu posiadane dokumenty związane z tą sprawą. Adwokat Zygmunt Lis, pomimo że otrzymał pełnomocnictwo na miesiąc przed terminem rozprawy, postanowił o tym fakcie zawiadomić sąd dopiero w dniu rozprawy. Na 3 dni przed terminem rozprawy adwokat Zygmunt Lis uzyskał zaświadczenie od lekarza sądowego, stwierdzające niemożność jego stawiennictwa do sądu w dniu przedmiotowej rozprawy. Przygotował wniosek o odroczenie rozprawy, przy czym polecił aplikantowi adwokackiemu jego złożenie w sądzie dopiero w dniu rozprawy. Adwokat Adam Kruk, mimo kolizji z terminami rozpraw w innych sprawach, nie mając informacji o ustanowieniu przez jego dotychczasowego klienta z urzędu, pełnomocnika z wyboru, stawiał się na rozprawę. Na rozprawę stawiał się również pełnomocnik powoda będący adwokatem wykonującym zawód we Wrocławiu. W konsekwencji złożonego wniosku rozprawa została odroczone.

- IV. Adwokat Zygmunt Lis korzystając z odroczenia rozprawy, a nadto z uwagi na to, że znał powoda Andrzeja Adamskiego osobiście, bo w przeszłości prowadził jego sprawę o stwierdzenie nabycia spadku, nawiązał z nim kontakt, proponując mu zawarcie ugody. Powód Andrzej Adamski jednak odmówił podjęcia negocjacji, oświadczając, że jego interesy reprezentuje ustanowiony w sprawie pełnomocnik.
- V. Występujący w tej samej sprawie drugi pozwany Kazimierz Czajkowski, dotychczas niekorzystający z profesjonalnej pomocy prawnej, wykorzystując odroczenie rozprawy, zwrócił się do adwokata Zygmunta Lisa o reprezentowanie również jego osoby. Po skontaktowaniu się z adwokatem Zygmuntem Lisem uzgodnił z nim warunki prowadzenia sprawy oraz udzielił mu pełnomocnictwa. Adwokat Zygmunt Lis postanowił reprezentować obojga pozwanych. W trakcie trwającej rozprawy okazało się, że między pozwanymi występuje konflikt interesów, na co również zwrócił uwagę sąd orzekający. W tej sytuacji adwokat Zygmunt Lis oświadczył do protokołu rozprawy, że wypowiada pełnomocnictwo pozwanemu Kazimierzowi Czajkowskiemu, a nadto że będzie w dalszym ciągu reprezentował tylko Kazimierza Wolskiego.